

[italiano]

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA
CURS 2023/24

[eoi] escola oficial
d'idiomes
Sagunt

ÍNDEX

1. Introducció	3
a) Marc legislatiu	3
b) Justificació de la programació	3
c) Contextualització	4
2. Currículum dels diferents nivells	4
A. Nivell Bàsic A2	7
Continguts específics 1A2	25
Continguts específics 2A2	31
B. Nivell Intermedi B1	36
Continguts específics B1	50
C. Nivell Intermedi B2	56
Continguts específics 1B2	71
Continguts específics 2B2	75
D. Nivell Avançat C2	79
Continguts específics C2	99
3. Distribució temporal de les unitats didàctiques	109
4. Metodologia. Orientacions didàctiques	110
a) Metodologia general i específica de l'idioma	110
b) Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge	114
c) Autoavaluació de l'alumnat	116
5. Criteris d'avaluació	116
a. En cursos no conduents a prova de certificació	118
b. En prova de certificació	118
c. Proves de nivell	119
d. Criteris de correcció	119
e. Avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge	120
6. Mesures d'atenció a l'alumnat amb NEE	121
7. Foment de la utilització de la biblioteca o mediateca lingüística	123
8. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació	124
9. Recursos didàctics i organitzatius	127
10. Proves de certificació	127
11. Proves dels cursos no conduents a la prova de certificació	128
12. Cursos de formació complementària	128
13. Programació dels cursos de formació contínua per al professorat	129
14. Activitats complementàries	129
15. Pla de millora del professorat	130
16. Pla digital de centre	131

1. INTRODUCCIÓ

a) Marc legislatiu

La present programació pren com a referència:

- El capítol VII (Ensenyaments d'Idiomes) de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.
- La Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre, per a la millora de la qualitat educativa.
- L'RD 1041/2017, de 22 de desembre pel qual es fixen les exigències mínimes del nivell bàsic a l'efecte de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial regulades per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, i s'estableixen les equivalències entre els Ensenyaments d'idiomes de règim especial regulades en diversos plans d'estudis i les d'aquest reial decret.
- L'RD 1/2019, d'11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- El Decret 242/2019 de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum dels ensenyaments de règim especial de la Comunitat Valenciana.
- L'Ordre 34/2022, de 14 de juny, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.
- La Resolució de 18 de juliol de 2023, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2023-2024.

b) Justificació de la programació

La programació didàctica del Departament d'Italià per al curs 2023-2024 és el document base per a la planificació, desenvolupament i avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge. Servirà de guia tant per al professorat en la seua pràctica docent com per a l'alumnat. Detalla el currículum dels diferents nivells impartits, els models d'ensenyament, metodologia, recursos, etc., i assenta les bases per al treball docent i la labor lectiva del nostre centre.

Segons el MECR: aprenentatge, ensenyament i avaluació, l'ús de la llengua comprén les accions que fan les persones que, com a individus i agents socials, desenvolupen una sèrie de competències generals, així com unes competències comunicatives lingüístiques en contextos i situacions diverses. Per tant aquesta programació especifica els objectius, continguts, metodologia i criteris d'avaluació que s'hauran de desenvolupar per a obtenir els diferents nivells.

c) Contextualització

L'Escola Oficial d'Idiomes de Sagunt consta d'una seu central en l'Av. Fausto Caruana, 31 de Sagunt, i dues extensions a Massamagrell, a la Sala Multiusos, en l'Avinguda Blasco Ibáñez, 6, i a l'IES Massamagrell, Avda/ Blasco Ibáñez, 8. En la seu central, que també utilitza algunes aules de l'IES Camp de Morvedre, s'imparteixen ensenyaments d'anglès, francès i alemany. En les seccions de Massamagrell hi ha grups d'alemany, anglès i francès.

L'EOI Sagunt es troba al Camp de Morvedre, comarca de tradició agrícola, però amb una important presència d'indústria, i un important sector de serveis i turístic, que fan que les condicions socioeconòmiques dels seus habitants siguin relativament bones, dins del clima de precarietat econòmica i laboral actual. La zona que envolta l'escola ha crescut molt en els últims quatre anys, amb l'obertura de dos grans centres comercials i un parc de mitjanes on cada vegada s'instal·len més empreses. Aquest parc està en constant creixement, per la qual cosa esperem que influísca en el nombre de persones matriculades.

No obstant això, en els últims anys hem pogut observar que gran part dels treballs remunerats són precaris o amb constants canvis d'horaris, la qual cosa es reflecteix en un alt nivell d'abandó dels cursos i una baixa taxa de matrícula, que, d'altra banda, és comuna a altres idiomes i a altres escoles del territori.

Sagunt és una ciutat multicultural, on l'arribada d'immigració, tant d'altres punts d'Espanya com de l'estranger, ha influït en una societat molt rica culturalment i molt activa en aquest sentit. L'alumnat procedeix de tots els grups d'edats i nivells culturals, per la qual cosa l'ensenyament ha de reflectir aquesta característica.

2. Currículum dels diferents nivells

El Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual es fixen les exigències mínimes del nivell bàsic a l'efecte de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial regulades per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, i la RESOLUCIÓ de 18 de juliol de 2023, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2023-2024, especifiquen les competències referents al currículum dels nivells A1, A2, B1, B2, C1 i C2 de les Escoles Oficials d'Idiomes.

A. Competències generals

En aquest apartat, els continguts es relacionen en seccions independents, encara que en situacions reals de comunicació totes les competències parcials s'activen simultàniament. Per això, en procés d'ensenyament i aprenentatge hauran d'integrar-se en un tot significatiu a partir dels objectius proposats per a cada destresa, de manera que l'alumnat adquireixca les competències necessàries a través de les

activitats i tasques comunicatives que es proposen. A excepció de les competències gramatical, fonètic-fonològica i ortogràfica, emmarcades en la competència lingüística, les competències que a continuació es detallen es referiran a cada nivell en el seu conjunt.

Així mateix, aquestes competències s'entendran sempre referides a la producció, sense perjudici que pogueren aparèixer, en les tasques o textos proposats, continguts de nivells superiors al nivell que s'imparteix. Aquests serien acceptables apel·lant a la competència receptiva de l'alumnat i sempre que no impedisquen la comunicació efectiva ni es consideren objecte d'avaluació.

L'especificació dels continguts referits a aquestes competències per cursos ha de ser interpretada com un continu en el qual les habilitats comunicatives, la reflexió sobre la llengua i els aspectes socioculturals s'aniran construint progressiva i cíclicament, reciclant a cada moment els continguts previs, ja que la progressió en l'aprenentatge no es produeix de manera lineal sinó global.

A.1. Competència nocional

El següent llistat de competències nocionals inclou els conceptes bàsics dels quals es desglossaran les subcategories corresponents amb els seus exponents lingüístics per al nivell.

a) Entitats:

- Expressió de les entitats
- Referència: dixi i co-referència

b) Propietats:

- Existència/ inexistència
- Qualitats físiques: forma, grandària, mesura, pes, temperatura, visibilitat / opacitat, perceptibilitat acústica, sabor, olor, color, edat, condicions físiques, material, dimensió, longitud, volum, neteja, accessibilitat).
- Qualitats psíquiques: processos cognitius, sentiments (afecte, preferències, amor, odi, felicitat, satisfacció, esperança, desil·lusió, por, excitació, enuig), voluntat (decisions, intencions), caràcter, personalitat, relació emocional; valoracions: valor/preu, qualitat, actitud, acceptabilitat/inacceptabilitat, adequació/inadequació, correcció/incorrecció, facilitat/ dificultat, importància/manca d'importància, normalitat/anormalitat.
- Quantitat: número, quantitat, grau, dimensió, mesures i porcions.

c) Relacions:

- Espai: ubicació absoluta en l'espai; ubicació relativa en l'espai, origen, adreça, destinació, distància, moviment.
- Temps: situació absoluta en el temps (duració, freqüència, ocurrència única, seqüència), situació relativa en el temps (seqüència, simultaneïtat, anterioritat, posterioritat)
- Estats, activitats, processos, realitzacions: temps; aspecte; modalitat (factualitat, necessitat, obligació, o absència d'aquestes, possibilitat, probabilitat, capacitat, permís, prohibició, intenció, volició, deducció, consell, suggeriment); participants i les seues relacions (agent, afectat, beneficiari, instrument, manera, propietari).

- Relacions lògiques (entre estats, activitats, etc.): addició; disjunció; oposició; limitació; condició; concessió; causa; finalitat; resultat; relacions temporals (anterioritat, posterioritat, simultaneïtat); relacions de semblança (identitat, comparació, correspondència, diferència)

A.2. Competència sociocultural

L'aprenentatge d'una llengua per part d'una persona ha d'integrar-se en el context d'ús de cadascuna de les activitats comunicatives, perquè es desenvolupen adequadament i adquirisquen ple sentit. Llengua, societat i cultura són indissolubles, ja que la llengua, a més de transmetre la cultura dels països, serveix per a expressar totes les seues realitats i una falta de competència en aquest sentit pot distorsionar o impedir la comunicació.

Les situacions, els temes, les tasques i els àmbits que es proposen en classe per a l'aprenentatge de la llengua han de respondre als interessos i necessitats de l'alumnat de cada grup, ja que la motivació que genera una tasca d'interés és un dels millors incentius en l'aprenentatge. Per tant, l'alumnat ha d'adquirir un coneixement de la societat i la cultura de les comunitats en les quals es parla l'idioma objecte d'estudi.

La competència sociocultural no serà objecte d'avaluació, ni el seu coneixement incidirà directament en el possible resultat de les proves que es dissenyen per a la consecució del certificat. No vaig agafar la competència sociolingüística que, per la seua pròpia naturalesa, està íntimament relacionada amb la competència funcional i és per això avaluable.

El lèxic i les estructures utilitzats per a desenvolupar aquests aspectes s'adequaran als objectius que marca cada nivell. Es tindran en compte les àrees següents:

- a) Vida quotidiana: Horaris i hàbits de menjar; gastronomia, plats típics; horaris i costums relacionats amb el treball; activitats d'oci; hàbits de consum; moda.
- b) Condicions de vida i treball: Nivells de vida; habitatge; treball; educació; sanitat; hàbits de salut i higiene; assistència social.
- c) Relacions humanes i socials: Estructura social i relacions entre els seus membres (entre sexes; familiars; generacions; en situacions de treball; amb l'autoritat i l'Administració; de comunitat; relacions veïnals; entre grups polítics i religiosos)
- d) Valors, creences i actituds: Classes socials; grups professionals; cultures regionals; institucions; història i tradicions; política; arts; religió; humor.
- e) Llenguatge corporal: Gestos i postures; proximitat, contacte corporal i contacte visual; signes d'afecte; sons extralingüístics i qualitats prosòdiques (qualitat de veu, to, accentuació i volum).
- f) Convencions socials: Modals i tabús relatius al comportament; normes de cortesia; puntualitat.
- g) Geografia bàsica: Aspectes geogràfics bàsics dels països de l'idioma objecte d'estudi; clima, condicions atmosfèriques i medi ambient: el temps com a tema de conversa; països més importants en els quals es parla la llengua i ciutats significatives. Incidències geogràfiques en la llengua: introducció bàsica a les varietats de la llengua.

INTERCULTURALITAT

- Presència de l'idioma objecte d'estudi a la Comunitat Valenciana: vida social, comercial, etc.
- Relacions de la Comunitat Valenciana amb països de l'idioma objecte d'estudi.
- Costums i tradicions de països de l'idioma objecte d'estudi i la seua influència en la societat valenciana.
- Paraules de l'idioma objecte d'estudi més conegudes i usades en les llengües cooficials de la Comunitat Valenciana.
- Relació entre l'idioma objecte d'estudi i les llengües cooficials de la Comunitat Valenciana.

A. Nivell Bàsic A2

Els ensenyaments de Nivell Bàsic A2 tenen per objecte capacitar a l'alumnat per a utilitzar l'idioma que aprén com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, tant en classe, com en les situacions quotidianes presencials o virtuals.

A aquest efecte, l'alumnat haurà d'adquirir les competències que li permeten usar l'idioma de manera suficient, receptiva i productivament, tant de forma parlada com escrita. A més, l'alumnat haurà de poder intervindre entre parlants de diferents llengües, en situacions quotidianes i de necessitat immediata que requerisca comprendre i produir textos breus en llengua estàndard, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguen expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent.

Una vegada adquirides les competències corresponents al Nivell Bàsic A2, l'alumnat serà capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar el significat. La llengua serà estàndard amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques hauran de ser òptimes i la comunicació, directa. Els textos versaran principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'immediata rellevància per a l'alumnat i podran ser transmesos cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.).
- Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndard i en comunicació cara a cara; els textos tractaran sobre aspectes personals i quotidians.
- Comunicar-se de manera bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar molt sovint mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així com moltes pauses per a buscar expressions, la repetició i la cooperació dels interlocutors.

- Comprendre, sempre que es pugui rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica, de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari haurà de ser d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos aniran preferiblement acompanyats d'imatges o il·lustracions i es referiran a la vida quotidiana.
- Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndard i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos es referiran principalment a temes quotidians o d'immediata rellevància per a l'alumnat.
- Retransmetre oralment (en la llengua B) d'una manera senzilla una sèrie d'instruccions curtes i senzilles que proporcione el discurs original (en la llengua A) articulat de manera clara i lenta.
- Transmetre (en llengua B) els aspectes principals continguts en converses curtes i simples o textos sobre temes quotidians d'interés immediat (en llengua A), sempre que s'expressen amb claredat i en un llenguatge senzill.
- Assumir un paper de suport en la interacció, sempre que altres interlocutors parlen lentament i que l'alumnat reba ajuda per a participar i expressar els seus suggeriments.
- Enumerar per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos senzills (escrits en llengua A) sobre temes quotidians d'interés immediat o de necessitat.
- Transmetre dades rellevants continguts en textos curts, senzills i informatius amb estructuració clara, sempre que els temes siguin familiars i els textos siguin concrets i es formulen en un llenguatge quotidià senzill.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1. Objectius

- Identificar de manera general el tema d'una conversa del seu entorn que es realitzi lentament i amb claredat.
- Reconèixer quan els parlants estan d'acord o discrepen en una conversa lenta i clara.
- Seguir intercanvis socials generals, breus i senzills, realitzats de manera molt lenta i clara.
- Seguir una presentació o demostració molt senzilla i molt estructurada, sempre que s'il·lustre amb diapositives, exemples concrets o diagrames, es realitzi de manera lenta i clara amb repeticions i el tema siga conegut.
- Comprendre informació simple esquematitzada que es dona en una situació previsible, com, per exemple, una visita guiada.
- Comprendre i seguir una sèrie d'instruccions per a activitats familiars i quotidianes com, per exemple, esports, cuina, etc., sempre que es donen de manera lenta i clara.
- Entendre avisos i instruccions directes (per exemple, un enregistrament telefònic, un anunci de ràdio d'un programa de cinema o esdeveniment esportiu, d'un tren endarrerit o de productes per la megafonia en un supermercat), sempre que l'enregistrament siga lent i clar.

- Comprendre instruccions senzilles sobre com arribar de X a I, a peu o en transport públic, instruccions bàsiques sobre hores, dates, números, etc., i tasques quotidianes i peticions que s'hagen de dur a terme.
- Comprendre la informació més important continguda en anuncis i emissions curtes de ràdio, com, per exemple, les previsions meteorològiques, anuncis de concerts, resultats esportius o temps lliure, sempre que parlen lentament i amb claredat.
- Comprendre els aspectes importants d'una història i aconseguir seguir la trama, sempre que la història es conte lentament i amb claredat.
- Identificar el tema principal d'una notícia, un anunci de televisió, un tràiler o una escena d'una pel·lícula, on les imatges complementen els textos.

1.2. Competències i continguts

a) Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics i habituals relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

b) Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals breus i senzills:

- compressió d'esquemes i informació prèvia sobre la mena de tasca i el tema;
- identificació del tipus textual, adaptant la comprensió;
- distinció de la mena de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants);
- formulació d'hipòtesi sobre contingut i context;
- inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts, que tracten temes quotidians concrets;
- comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.
- comprovació d'hipòtesi: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida;
- reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements;
- reinterpretació del text a partir de la comprensió de nous elements.

c) Competència i continguts funcionals

Comprensió de les següents funcions comunicatives mitjançant els seus exponentes bàsics, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se, presentar algú, saludar, donar la benvinguda, acomiadar, convidar, acceptar i rebutjar

una invitació, agrair, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, assentir i negar, recordar una cosa a algú, demanar disculpes;

- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;
- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, correu electrònic, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertiments i avisos;
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

d) Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais bàsics propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps);
- expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i fonètic-fonològics;
- organització i estructuració del text segons (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

e) Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i context comunicatiu, per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

f) Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

g) Competència i continguts fonètic-fonològics

Reconeixement dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú i comprensió dels significats i intencions comunicatives generals que estan associats.

1.3. Criteris d'avaluació

- Identifica la intenció comunicativa, el tema i la informació rellevant, formula hipòtesi de contingut i confirma detalls predictibles, comprén el registre formal o informal en textos breus, senzills i contextualitzats (contactes socials quotidians, converses per a satisfer les necessitats més bàsiques, avisos i anuncis, predicció del temps, explicacions i enregistraments sobre temes quotidians, instruccions i consells senzills, descripcions i relats breus), emesos amb claredat, en bones condicions acústiques, sempre que pugui tornar a escoltar les parts més difícils.
- Coneix els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, relacions interpersonals i convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar en general les estratègies bàsiques més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix globalment la funció comunicativa més rellevant del text.
- Reconeix amb problemes ocasionals el lèxic oral d'ús freqüent relatiu a temes quotidians, de caràcter general i pot inferir del context i del cotext, a vegades de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina en general els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix globalment les intencions comunicatives i els significats que generalment s'associen.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1. Objectius

- Narrar de manera senzilla una història o descriure un fet o aspectes quotidians del seu entorn com, per exemple, persones, llocs, una ocupació professional o una experiència d'estudi.
- Enumerar les seues capacitats i incapacitats (p. ex., quant a esports, jocs, habilitats i assignatures).
- Donar indicacions simples per a arribar d'un lloc a un altre, utilitzant expressions bàsiques i connectors seqüencials.
- Presentar la seua opinió en termes senzills, sempre que els oïdors col·laboren.
- Oferir anuncis i informes breus de continguts predictibles apresos que són intel·ligibles si els oïdors estan disposats a concentrar-se.
- Fer una presentació breu sobre un tema que correspon a la vida quotidiana, donar motius i explicacions senzilles de manera breu d'opinions, plans i accions.
- Xatejar amb un llenguatge senzill, fer preguntes i entendre les respostes relacionades amb la majoria de les qüestions quotidianes.
- Fer invitacions i suggeriments, donar disculpes i respondre.
- Expressar les seues preferències i sentiments amb expressions comunes molt bàsiques.
- Expressar i intercanviar opinions de manera limitada, expressant que està d'acord i en desacord amb els altres.
- Organitzar plans, fer propostes i respondre.
- Obtindre de manera senzilla tota la informació necessària de caire no especialitzat sobre viatges i transport públic (autobusos, trens i taxis), demanar i donar indicacions i comprar entrades.
- Preguntar per serveis i fer transaccions senzilles en botigues, oficines de correus o bancs i donar i rebre informació sobre quantitats, números, preus, etc.
- Fer front a necessitats quotidianes pràctiques: esbrinar i transmetre informació directa sobre fets, hàbits, passatemps, activitats realitzades en el passat, plans i intencions i respondre.
- Sol·licitar, donar i seguir indicacions i instruccions senzilles, com, per exemple, explicar com arribar a algun lloc.
- Comunicar-se en tasques simples i rutinàries que requereixen un intercanvi d'informació senzill i directe sobre temes familiars (per exemple, treball i temps lliure).
- Fer preguntes senzilles sobre un esdeveniment i respondre, p. ex., preguntar on i quan va tindre lloc, qui estava i com va ser.
- Comprendre continguts d'una entrevista i comunicar idees i informació sobre temes coneguts, sempre que puga demanar aclariment i ajuda ocasionalment per a expressar el que vol.
- Utilitzar les telecomunicacions amb els seus amics per a intercanviar informació simple, fer plans i concertar citacions.
- Fer aclariments i participar en una conversa telefònica curta i senzilla amb una persona coneguda sobre un tema predictable, p. ex., temps d'arribada, compromisos que cal complir i confirmar detalls.

2.2 Competències i continguts

a) Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos orals dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

b) Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals, breus i senzills:

- activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. ex., presentació, transacció...);
- identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot sobreentendre's;
- concebre el missatge amb una certa claredat i distingir sovint la idea o idees principals i la seua estructura bàsica;
- adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas;
- aprofitar sovint els coneixements previs (utilitzar llenguatge estereotipat, etc.);
- localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o llibre de text, obtenció d'ajuda, etc.).
- expressar el missatge amb una certa claredat ajustant-se, amb limitacions, als models i fórmules de cada tipus de text;
- reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles;
- compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments paralingüístics o paratextuals (p. ex., demanar ajuda); assenyalar objectes, utilitzar díctics o dur a terme accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (cinèsica i proxèmica) o sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals;
- controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

c) Competència i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més bàsics en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se, presentar algú, saludar, donar la benvinguda, acomiadar, convidar, acceptar i rebutjar una invitació, agrair, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, assentir i negar, recordar una cosa a algú, demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;

- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, correu electrònic, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertiments i avisos.
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

d) Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais bàsics, propis de la llengua escrita:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps);
- selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i fonètic-fonològics;
- organització i estructuració del text segons (macro)gènere (per exemple, conversa informal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

e) Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i context comunicatiu, per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

f) Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

g) Competència i continguts fonètic-fonològics

Coneixement, selecció, segons la intenció comunicativa, i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú, a pesar que resulte evident l'accent estranger i que a vegades siga difícil la seua comprensió.

2.3. Criteris d'avaluació

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com a dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i, segons la modalitat discursiva, en un registre, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar algunes estratègies bàsiques per a produir textos orals breus d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Duu a terme les funcions principals demandades pel propòsit comunicatiu, seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Gestiona un repertori bàsic memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que a vegades botiga a concentrar-se en la pròpia producció dificultant la participació de l'interlocutor o vacil·le a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapare la comunicació.
- Utilitza algunes estructures sintàctiques bàsiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu i empra els recursos de cohesió textual més comunes (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficiente per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualidad, o relacionats amb els propis interessos en situacions habituals i quotidianes, a pesar que encara comet errors importants.
- Utilitza patrons bàsics d'oracions memoritzades, sintagmes de poques paraules i fórmules estereotipades per a comunicar-se.
- Transmet informació limitada en situacions quotidianes simples.

- Utilitza estructures simples correctament, però encara comet de manera sistemàtica errors bàsics.
- Interactua utilitzant expressions molt breus, a pesar que les pauses, els començaments incorrectes i la reformulació resulten molt evidents.
- Formula preguntes i afirmacions senzilles i respon.
- Indica quan segueix la conversa, però poques vegades és capaç de comprendre bastant per a mantindre-la sense la col·laboració del seu interlocutor.
- Enllaça oracions i sintagmes amb connectors simples com i, però i perquè.
- Pronuncia i entona en general de manera intel·ligible i de forma prou clara per a ser entès, encara que els interlocutors hagen de demanar una repetició de tant en tant. A més, la forta influència d'altres llengües que parla en l'accent, el ritme i l'entonació poden afectar la intel·ligibilitat i requerirà la col·laboració dels interlocutors. No obstant això, la pronunciació de paraules familiars és clara.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprén textos breus i senzills, com, per exemple, cartes informals o correus electrònics, sobre temes familiars concrets que sorgeixen amb alta freqüència en la llengua quotidiana que contenen el vocabulari quotidià i una proporció d'internacionalismes.
- Comprén tipus bàsics de cartes i faxos normals (consultes, comandes, cartes de confirmació, etc.) sobre temes coneguts.
- Troba informació específica en textos pràctics, concrets i predictibles escrits en un llenguatge senzill (p. ex., guies de viatge, receptes).
- Comprén la informació principal en descripcions breus i senzilles de mercaderies en fullets i llocs web (p. ex., dispositius digitals portàtils, càmeres, etc.).
- Troba informació específica i predictable en textos senzills quotidians, com, per exemple, anuncis, prospectes, menús, llistes de referències i horaris i aïlla la informació requerida (p. ex., utilitzar un navegador per a trobar un servei o comerç).
- Comprén senyals i avisos quotidians, etc., en llocs públics, (com, per exemple, carrers, restaurants, estacions de ferrocarril o llocs de treball) com a adreces, instruccions i advertiments de risc.
- Comprén informació específica en textos escrits simples, com, per exemple, cartes i fullets breus o textos periodístics que descriuen esdeveniments.
- Segueix l'esquema general d'una notícia sobre un esdeveniment conegut, sempre que els continguts siguin familiars i previsibles.
- Tria la informació principal en informes periodístics breus o articles senzills en els quals consten números i noms i les il·lustracions i els títols tinguen un paper destacat i facen costat al significat del text.
- Comprén textos que descriuen persones, llocs, vida quotidiana i cultura, etc., sempre que estiguen escrits en un llenguatge senzill.
- Comprén la informació que es proporciona en fullets il·lustrats i mapes, p. ex., els principals atractius d'una ciutat o zona.

- Comprén els punts principals de les notícies breus sobre temes d'interés personal (per exemple, esport i personatges famosos).
- Comprén una descripció breu o informe del seu camp, sempre que estiguen escrits de manera senzilla i no continga detalls impredecibles.
- Comprén la majoria de la informació que les persones expressen sobre si mateixes en un anunci o publicació personal i el que narren sobre altres persones.
- Comprén normes, per exemple, mesures de seguretat, quan s'expressen en un llenguatge senzill.
- Comprén instruccions curtes, escrites i il·lustrades pas a pas (per exemple, per a instal·lar aparells de tecnologia), sempre que estiguen il·lustrades i no escrites en text continu.
- Comprén instruccions sobre medicaments expressades com a ordres simples, p. ex., Prenga-ho abans dels menjars o No ho prenga abans de conduir.
- Segueix una recepta simple, especialment si hi ha imatges per a il·lustrar els passos més importants.
- Entén prou com per a llegir històries curtes, simples i tires còmiques que impliquen situacions familiars i concretes escrites en un llenguatge d'ús habitual i quotidià.
- Comprén els aspectes principals que s'enumeren en informes breus de revistes o en guies d'informació que tracten temes concrets quotidians (p. ex., aficions, esports, activitats d'oci o animals).
- Comprén narracions curtes i descripcions de la vida d'una persona que estan escrites amb paraules simples.
- Comprén el tema principal d'un article breu que informa d'un esdeveniment que segueix un patró predecible (per exemple, els Premis Goya), sempre que estiga escrit en un llenguatge senzill i clar.

3.2 Competències i continguts

a) Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

b) Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies més bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- activació d'esquemes i informació prèvia sobre la mena de tasca i el tema;
- identificació del tipus textual, adaptant la comprensió;
- distinció de la mena de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants);

- formulació d'hipòtesi sobre contingut i context;
- inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts, que tracten temes quotidians concrets;
- comprensió del significat de paraules a partir del sentit general;
- comprovació d'hipòtesi: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida;
- reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements;
- reinterpretació del text a partir de la comprensió de nous elements.

c) Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives més bàsiques mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se, presentar a algú, saludar, donar la benvinguda, acomiadar, convidar, acceptar i rebutjar una invitació, agrair, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, assentir i negar, recordar una cosa a algú, demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;
- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, correu electrònic, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertiments i avisos.
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

d) Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps);
- expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics;
- organització i estructuració del text segons (macro)gènere (per exemple, correspondència > correu electrònic); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

e) Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i context comunicatius, per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

f) Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

g) Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió general dels significats i intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics i convencions ortogràfiques d'ús comú: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

3.3. Criteris d'avaluació

- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.
- Coneix i aplica de manera bàsica a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma, extraient claus per a interpretar-los.
- Coneix les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant la modalitat i velocitat de lectura.
- Identifica la intenció comunicativa, el tema, els aspectes principals i els detalls rellevants de textos sobre temes quotidians, senzills, breus i convenientment

contextualitzats (missatges, cartes, documents autèntics freqüents, fullets turístics i comercials, anuncis, instruccions i relats).

- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a temes generals quotidians i a aspectes relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals, i pot inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1. Objectius

- Escriure un text amb connectors sobre aspectes quotidians del seu entorn, p. ex., persones, llocs, el treball o una experiència d'estudi.
- Escriure descripcions molt breus i bàsiques d'esdeveniments, activitats passades i experiències personals.
- Explicar una història senzilla (per exemple, sobre esdeveniments en un dia de festa).
- Escriure una sèrie de frases i oracions senzilles sobre la seua família, condicions de vida, antecedents educatius, treball actual o l'ocupació laboral anterior.
- Escriure entrades d'un diari personal que descriuen activitats (p. ex., rutines diàries, eixides, esports, aficions), persones i llocs, utilitzant vocabulari bàsic concret i frases simples amb connectors senzills com i, però i perquè.
- Escriure la introducció d'una història o continuar-la, sempre que pugua consultar-se un diccionari i el manual de classe (p. ex., taules de temps verbals del llibre de text).
- Expressar les seues impressions i opinions per escrit sobre temes d'interés personal (p. ex., estils de vida, cultura, relats), utilitzant vocabulari i expressions bàsiques quotidianes.
- Intercanviar informació mitjançant missatges de text, correu electrònic o cartes breus, responent a preguntes de l'altra persona (per exemple, sobre un nou producte o activitat).
- Escriure notes, correus electrònics i missatges de text curts i simples (per exemple, enviar una invitació o respondre, confirmar o canviar una cita), expressant agraïment i disculpes, per a transmetre informació personal rutinària.
- Escriure un text curt en una targeta de felicitació (per exemple, per l'aniversari d'una persona o per a desitjar bon Nadal).
- Emplenar dades personals i d'un altre tipus en la majoria de formularis quotidians, p. ex., per a sol·licitar una exempció de visat o obrir un compte bancari.
- Presentar-se i gestionar intercanvis senzills en línia, fent preguntes, responent i intercanviant idees sobre temes quotidians predictibles, sempre que tinga temps suficient per a formular les respostes i que interactue només amb un interlocutor alhora.
- Fer breus publicacions descriptives en línia sobre temes quotidians, activitats socials i sentiments, amb detalls clau senzills i fer comentaris sobre les publicacions en línia d'altres persones, sempre que estiguen escrites en un llenguatge senzill, reaccionant amb sentiments de sorpresa, interès i indiferència d'una manera simple.

- Utilitzar formes estereotipades per a respondre als problemes habituals que sorgeixen en les transaccions en línia (p. ex., disponibilitat de models i ofertes especials, data de lliurament, adreces, etc.).
- Interactuar en línia amb un interlocutor col·laborador en una tasca conjunta simple, seguint instruccions bàsiques i demanant aclariments, sempre que hi haja ajudes visuals, com, per exemple, imatges, estadístiques o gràfics per a aclarir els conceptes en qüestió.
- Fer transaccions senzilles en línia (com, per exemple, demanar productes o inscriure's en un curs), emplenant un formulari o imprés en línia, proporcionant dades personals, confirmant l'acceptació de termes i condicions o rebutjant serveis addicionals, etc.
- Formular preguntes bàsiques sobre la disponibilitat d'un producte o la seua funció.

4.2. Competències i continguts

a) Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- *cinésica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

b) Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció textos escrits:

- activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. ex., escriure una nota, un correu electrònic...).
- identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot sobreentendre's;
- concebre el missatge amb una certa claredat i expressar la idea o idees principals d'acord amb una estructura bàsica;
- identificar el lector i adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas;
- reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles;
- controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

c) Competència i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives mitjançant els exponents més bàsics d'aquestes, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se, presentar algú, saludar, donar la benvinguda, acomiadar, convidar, acceptar i rebutjar

una invitació, agrair, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, assentir i negar, recordar una cosa a algú, demanar disculpes;

- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;
- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, correu electrònic, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertiments i avisos;
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

d) Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps);
- selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; registre; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics;
- organització i estructuració del text segons (macro)gènere (per exemple, correspondència > entrada de xat); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuals i per referència al context).

e) Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

f) Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús del lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

g) Competència i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i convencions ortogràfiques fonamentals: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

4.3. Criteris d'avaluació

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies bàsiques per a produir textos escrits breus, coherents i d'estructura simple i clara adaptats a contextos habituals, p. ex., copiant models segons el gènere i tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.
- Duu a terme les funcions principals bàsiques demandades pel propòsit comunicatiu.
- Mostra un control bàsic d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i empra mecanismes simples de cohesió.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit bàsic d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes.
- Utilitza els signes de puntuació elementals (p. ex., el punt, la coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. ex., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos, tant en paper com en suport digital.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmet de manera oral (en llengua B) informació específica i rellevant continguda en textos breus senzills, com, per exemple, etiquetes i avisos, instruccions i anuncis (escrits en llengua A) sobre temes familiars, sempre que aquests s'expressen de

manera lenta i clara en un llenguatge senzill (en llengua A), a pesar que pot ser que haja de simplificar el missatge i buscar paraules.

- Transmet per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos breus informatius senzills (escrits en llengua A), sempre que els textos tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits en un llenguatge quotidià senzill.
- Interpreta i descriu (en llengua B) gràfics senzills sobre temes familiars (per exemple, un mapa meteorològic o un gràfic bàsic amb text) (en llengua A), a pesar que puguen aparéixer pauses, començaments erronis i reformulacions del discurs.
- Informa (en llengua B) dels punts principals d'informacions senzilles de televisió o ràdio (en llengua A) sobre esdeveniments, esports, accidents, etc., sempre que els temes siguen coneguts i el missatge siga lent i clar.
- Resumeix (en llengua B) els punts principals d'un text informatiu senzill (en llengua A) que tracte de temes quotidians, complementant el seu repertori limitat amb altres mitjans (p. ex., gestos, dibuixos, paraules altres idiomes) per a dur-lo a terme.
- Enumera una llista (en llengua B) amb la informació rellevant continguda en textos breus senzills (en llengua A), sempre que tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits de manera senzilla amb vocabulari quotidià.
- Interpreta (en llengua B) la idea general de textos curts i senzills quotidians (p. ex., fullets, avisos, instruccions, cartes o correus electrònics) escrits en llengua A.
- Proporciona una traducció oral senzilla (en llengua B) d'informació escrita sobre temes quotidians amb oracions senzilles (en llengua A) (p. ex., informació personal, narracions curtes, indicacions, avisos o instruccions).
- Pren notes simples en una presentació/demostració on el contingut és familiar i previsible i el presentador aclareix dubtes.

5.2 Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals, consciència sociolingüística, observació, atenció, relacions i respecte, especialment les del nivell A2:

- Reconeix i aplica convencions culturals bàsiques associades a intercanvis socials quotidians (per exemple, diferents rituals de salutació).
- Actua de manera apropiada en salutacions quotidianes, comiats i expressions d'agraïment i disculpes, a pesar que té dificultats per a afrontar qualsevol variació de la rutina.
- Reconeix que el seu comportament en una transacció quotidiana pot transmetre un missatge diferent del que es pretén i pot tractar d'explicar-lo de manera simple.
- Reconeix quan es produeixen dificultats en la interacció amb membres d'altres cultures, a pesar que pot no saber molt bé com comportar-se.
- Comprén missatges, instruccions, anuncis habituals breus i articulats de manera clara, combinant allò que entén de les versions disponibles en diferents idiomes.
- Empra advertiments simples, instruccions i informació del producte proporcionades en paral·lel en diferents idiomes per a trobar informació rellevant.
- Activa el seu repertori limitat en diferents idiomes per a explicar un problema o demanar ajuda o aclariments.

- Utilitza paraules i frases de diferents idiomes del seu repertori plurilingüe per a dur a terme una tasca simple, una transacció pràctica o un intercanvi d'informació.
- Utilitza una paraula d'un altre idioma del seu repertori plurilingüe per a fer-se comprendre en una situació rutinària quotidiana, quan no se li ocorre una expressió adequada en la llengua en la qual està parlant.

5.3 Criteris d'avaluació

- Coneix els aspectes més bàsics que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents i les diferències i similituds més significatives quant als costums, usos, actituds, relacions i valors que prevalen i és, en general, capaç d'actuar en conseqüència, encara que a vegades recórrega a l'estereotip.
- Identifica a vegades, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com algunes intencions bàsiques dels emissors i receptors.
- Interpreta, a vegades correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que s'observen en els emissors o destinataris per a adaptar el seu discurs a les funcions requerides, encara que sovint no ho faça de manera fluida.
- Pren notes d'alguna informació necessària que considera important traslladar als destinataris.
- Transmet els aspectes principals continguts en textos breus i senzills sobre temes quotidians d'interés immediat, sempre que s'expressen amb claredat en un llenguatge senzill.
- Col·labora en tasques senzilles i pràctiques, preguntant què opinen els altres, fent suggeriments i comprenent les respostes, sempre que pugui demanar repeticions o reformulacions ocasionalment.
- Contribueix a la comunicació, utilitzant paraules senzilles per a convidar persones a explicar coses, indicant quan entén o quan està d'acord. Transmet el tema fonamental del que s'ha dit en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals.
- Reconeix quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i utilitza recursos lingüístics de manera senzilla per a buscar compromís i acord.

Continguts específics del nivell 1A2

Els continguts corresponen a les competències parcials de diversos tipus que l'alumnat haurà de desenvolupar per a aconseguir els objectius exposats en els apartats anteriors. Encara que els continguts es presenten organitzats en diferents apartats, a l'efecte del seu ensenyament s'integraran en la realització d'activitats lingüístiques contextualitzades, de manera que l'alumnat els adquireixca a través de les activitats, textos i tasques que es proposen.

1. Competències comunicatives: lingüística, sociolingüística i pragmàtica

1.1. Continguts nociònals-funcionals

- Saludar i respondre a la salutació. Acomiadar-se.
- Presentar-se i presentar a una altra persona.
- Preguntar per alguna cosa o algú.
- Confirmar o negar alguna cosa.
- Demanar i donar informació sobre alguna cosa o algú.
- Demanar alguna cosa a algú.
- Preguntar i donar l'opinió sobre alguna cosa.
- Expressar agraïment.
- Mostrar la intenció o desig de realitzar una acció, així com la renúncia a dur-la a terme.
- Expressar sorpresa i dubte.
- Expressar acord o desacord respecte a una proposta.
- Formular una proposta.
- Proporcionar i sol·licitar dades com ara professió, aficions, estudis i estructura familiar.
- Descriure objectes/ambientes: característiques, localització espacial, quantitats, mesures, preus.
- Narrar experiències, anècdotes, hàbits del present i del passat.
- Formular/rebutjar una invitació de manera cortesa i d'acord amb el grau de formalitat de la situació.
- Demanar excuses i respondre a elles.
- Demanar un favor i respondre a la petició expressant la viabilitat o inviabilitat.
- Demanar i concedir permís.
- Interrompre la conversa temporalment.
- Demanar i donar confirmació.

1.2. Continguts lèxic-semàntics

- Identificació personal: noms, cognoms, edat, sexe, estat civil, estudis.
- Relacions personals: salutacions, fórmules de cortesia.
- Estructura familiar i social: noms i adjectius de nacionalitat, graus de parentiu.
- Vida quotidiana: horaris de comerços, de menjars, tipus de menjars, dies de la setmana, calendari i dates assenyalades.
- Geografia: les regions i principals ciutats italianes. El clima: les estacions, els mesos de l'any, temperatures, condicions ambientals.
- Viatges: reserva i compra de bitllets de mitjans de transport, reserva i confirmació d'allotjament.
- Compres i activitats comercials: números o preus, mesures, quantitats, models, etc.
- El món del treball: professions i ocupacions, horaris, salaris, condicions de treball, cerca d'ocupació.
- Temps lliure i oci: activitats de cap de setmana, en vacances.

1.3. Continguts ortogràfics

- Sistema d'escriptura: alfabet.
- Representació gràfica de fonemes i sons.
- Correspondències unívocues. Dígrafs i trígrafs.
- Ortografia de les paraules estrangeres.
- Ús de les majúscules a l'inici d'oració i en noms propis.
- Signes ortogràfics.
- Accent (greu i agut) i apòstrof.
- Divisió de paraules a final de línia. Estructura sil·làbica.

1.4. Continguts fonètics

- Sons i fonemes vocàlics.

Monoptongs anteriors, centrals i posteriors. Semivocals anteriors i posteriors. Diftongs, triftongs i hiats.

- Sons i fonemes consonàntics. Sistema consonàntic. Seqüències de dues i tres consonants. Intenses o geminades.

- Processos fonològics. Elisió. Apòcope vocàlica i consonàntica. Intensificació consonàntica.

- Accent dels elements lèxics aïllats. Tònica en última posició en el sintagma.

1.5. Continguts gramaticals

L'oració simple

- Oració declarativa, interrogativa i exclamativa.
- Elements constituents de l'oració i la seua posició.
- La negació.
- Fenòmens de concordança: Subj.+V.; Subj+Atrb.

L'oració composta

- Expressió de relacions lògiques:

Conjunció: *e*.

Disjunció: *o*.

Oposició: *ma*.

Comparació: *come*.

Condicció: *se*.

Causa: *perché*.

Finalitat: *per*.

Relacions temporals:

- Simultaneïtat: *quando, mentre*.
- Anterioritat: *prima*.
- Posterioritat: *dopo*.
- Oració composta subordinada amb verbs d'opinió.

El sintagma nominal

Nucli del sintagma.

- Substantiu:
- Classes: comuns i propis.
- Gènere: masculí i femení, amb oposició i sense oposició.
- Número: alguns plurals irregulars (ex. *uova).
- Grau: positiu.
- Pronoms:
- Personals: tòncics i àtons (Subj. OD, OI).
- Possessius: formes per a un i diversos posseïdors.
- Reflexius àtons.
- Demonstratius: *questo/quello*.
- Indefinites: *qualcosa, alcuni/e, molto, tant, poc, troppo*.
- Interrogatius/exclamatius: *che, chi, quanto, quale*.

Modificació del nucli.

- Determinants:
- Articles: determinats i indeterminats.
- Demonstratius: *questo*.
- Possessius: formes per a un i diversos posseïdors.
- Quantificadors: numerals, indefinites (*qualche, ogni, alcuni/e, molto/a/i/e, tant/a/i/e, poc/a/i/e, troppo/a/i/e*) i interrogatius / exclamatius (*quanto/a/i/e; quale/i*).
- Partitius: formes i usos.
- Aposició.
- Posició dels elements: (Det.+)N(+S.Adj.)(+S.Prep.)
- Fenòmens de concordança.
- Funcions sintàctiques del sintagma: Subj., Atrib., OD, OI i CC.

El sintagma adjectival

- Nucli: adjectiu.
- Gènere: amb oposició i sense oposició.
- Número: amb oposició i sense oposició.
- Grau: positiu
- Modificació del nucli mitjançant S.Adv., i S.Prep.
- Posició dels elements: (S.Adv.+)N+(S.Prep.).
- Funcions sintàctiques del sintagma: Atrib. i Subj.

El sintagma verbal

- Nucli: verb.
- Temps:

Expressió del present: present d'indicatiu; condicional simple de cortesia (*vorrei).

Expressió del passat: pretèrit perfecte compost i imperfecte d'indicatiu.

- Aspecte:

Contrast duratiu/habitual: *stare*+Gerundi, *continuare a*+Infinitiu.

Contrast incoatiu/terminatiu: *cominciare a/finire di*+Infinitiu.

- Modalitat:

*Factualidad: pres. i pret. perf. compost d'ind., V. Factitiu (*sapere*+Inf.).

Necessitat: *avere bisogno di*+Nom./Infinitiu., *dovere*+Infinitiu.

Obligació: *dovere*+Infinitiu.

Capacitat: *potere, essere capace di, sapere*+Infinitiu.

Permís: *potere* + Infinitiu.

Possibilitat: *potere, dovere*+Infinitiu.

Prohibició: negació de formules de permís.

- Veu activa
- Modificació del nucli mitjançant negació.
- Posició dels elements: (Neg.+)N(+Neg.).
- Funcions sintàctiques del sintagma: V, Subj. OD i CC.

El sintagma adverbial

- Nucli.
- Adverbi de quantitat, temps, lloc, manera, interrogatiu.
- Locucions adverbials de lloc, manera,
- Grau: positiu.
- Modificació del nucli mitjançant S.Adv.
- Posició dels elements: (S.Adv.+)N.
- Funcions sintàctiques del sintagma: CC i Atrib.

El sintagma preposicional

- Nucli.
- Preposicions: simples, articulades.
- Locucions preposicionals.
- Modificació del sintagma mitjançant S.Adv.
- Posició dels elements: (S.Adv. +) Prep.
- Funcions sintàctiques del S.Prep.: CC, Ol.

1.6. Continguts sociolingüístics

- Marcadors lingüístics de relacions socials.
- Normes de cortesia.
- Estereotips i modismes populars.

1.7. Continguts discursius

- Coherència textual: adequació del text al context comunicatiu.
- Tipus i format de text.
- Varietat de llengua.
- Registre.
- Tema: enfocament i contingut: Selecció lèxica. Selecció d'estructures sintàctiques.

Selecció de contingut rellevant.

- Context espai-temporal:

Referència espacial: ús d'adverbis i expressions espacials.

Referència temporal: ús dels temps verbals, usos d'adverbis i expressions temporals.

- Cohesió textual: organització interna del text (inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual)

- Inici del discurs:
Iniciadors. Introducció del tema: tematització/focalització, ordre de paraules, ús de partícules, etc. Enumeració.
- Desenvolupament del discurs:
Desenvolupament temàtic:
 - Manteniment del tema:
Correferència: ús de l'article, ús de pronoms, ús de demostratius, concordança de temps verbals.
 - El·lipsi. Repetició: ressò lèxic, sinònims, antònims, hiperònims, hipònims, camps lèxics. Reformulació. Èmfasi.
 - Expansió temàtica:
Exemplificació. Reforç. Contrast. Introducció de subtemes
 - Canvi temàtic:
Digressió. Recuperació de tema.
 - Manteniment i seguiment del discurs oral:
Presca, manteniment i cessió del torn de paraula. Suport, demostració d'enteniment, petició d'aclariment, etc.
 - Conclusió del discurs:
Resumeixen/recapitulació.
 - Indicació de tancament textual.
Tancament textual.
 - L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació.
 - La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.

1.8. Competència sociocultural

1.8.1. Continguts socioculturals

Els alumnes hauran d'adquirir un coneixement de la societat i la cultura italiana ja que una falta de competència en aquest sentit pot distorsionar la comunicació. Per a això, en aquest curs, es tindran en compte les àrees següents:

- Relacions personals. Estructura familiar i social.
- Vida quotidiana. Horaris de menjars, alguns plats típics, festivitats.
- Geografia i viatges.
- Activitats comercials: tipus de comerços, horaris.
- Condicions laborals.
- Temps lliure i oci.

Continguts específics del nivell 2A2

En aquest curs es consolidaran els continguts vistos en el primer curs, afegint-se els que figuren a continuació. Encara que els continguts es presenten organitzats en diferents apartats, a l'efecte del seu ensenyament s'integraran en la realització d'activitats lingüístiques contextualitzades, de manera que l'alumnat els adquireixi a través de les activitats, textos i tasques que es proposen.

1. Competències comunicatives: lingüística, sociolingüística i pragmàtica

1.1. Continguts nociònals-funcionals

- Descriure una persona: aspecte físic, caràcter, interessos.
- Descriure objectes: aspecte, grandària, ús, opinió personal.
- Parlar de gustos i preferències personals.
- Establir comparacions.
 - Parlar del passat; descriure situacions viscudes, canvis patits i experiències personals, emetre opinions sobre la base d'aquestes experiències.
- Comptar fets, situacions ocorreguts en el passat.
- Contar l'argument d'una pel·lícula, d'una novel·la, etc. i donar l'opinió sobre ella.
- Expressar sentiments, desitjos, gustos i opinions i preguntar per ells als altres.
- Expressar sensacions, estats d'ànim, sorpresa i incredulitat, malestar, inseguretat, por.
 - Fer propostes; acceptar o rebutjar alguna cosa donant explicacions.
 - Concertar una cita.
 - Donar instruccions i indicacions.
 - Demanar alguna cosa formalment.
 - Demanar i concedir permís.
 - Donar consells, ordres i advertiments.
 - Animar a algú a fer alguna cosa.
 - Introduir una novetat o una notícia.
 - Parlar de projectes, desitjos, somnis, hipòtesis.

1.2. Continguts lèxic-semàntics

- Identificació personal: aspecte físic, caràcter, aficions, gustos, etc.
- Relacions personals: família, amistats, interacció social.
- Condicions de vida: habitatge, estudis, treball, etc.
- Alimentació: receptes, tipus de cuina, hàbits alimentosos.
- Compres i activitats comercials.
- L'esport: salut i cures físiques.

- Temps lliure i oci: activitats culturals, esportives i lúdiques.
- Viatges: mitjans de transport, allotjament, experiències.
- Geografia, regions i ciutats.
- Clima, condicions atmosfèriques i medi ambient.
- Tradicions i costums.
- Temes d'actualitat.

1.3. Continguts ortogràfics

- Divisió de paraules a final de línia. Estructura sil·làbica.
- Síl·labes obertes i tancades, simples i compostes.
- Divisió de vocals i consonants individuals i de les seues combinacions.

1.4 Continguts fonètics

- Sons i fonemes vocàlics. Monoptongs anteriors, centrals i posteriors. semivocals anteriors i posteriors. Diftongs, triftongs i hiats.
- Sons i fonemes consonàntics. Sistema consonàntic. Seqüències de dues i tres consonants. Intenses o geminades.
 - Processos fonològics. Elisió. Apòcope vocàlica i consonàntica. Intensificació consonàntica.
- Accent dels elements lèxics aïllats.
- Accent i atonicitat: patrons tonals en el sintagma. Tònica en última posició en el sintagma.

1.5. Continguts gramaticals

L'oració simple

- Tipus d'oració.
- Oració imperativa.
- Elements constituents de l'oració i la seua posició.
- V. Posició de Subj., OD, OI, CR, Atr. i CC. respecte de V.
- La negació.
- Fenòmens de concordança: Subj/OD (clítics 3aP.) ↔ V.

L'oració composta

- Expressió de relacions lògiques.
- Oposició: *però*.
- Concessió: *anche es*.
- Oració composta subordinada amb verbs d'opinió + *che* + Subjuntiu.

El sintagma nominal

Nucli del sintagma.

- Substantiu.
- Classes: comuns (comptables i no comptables) i propis.
- Gènere: amb oposició i sense oposició.
- Número: amb oposició i sense oposició.

- Pronoms.
- Personals: tòncics (Subj. OD, OI) i àtons (Subj, OD, OI, CI loc.)
- Demonstratius: gènere i número; proximitat i llunyania.
- Indefinites: variables en gènere o número e invariables.
- Interrogatius/exclamatius: variables en gènere o número e invariables.

Modificació del nucli.

- Determinants:
- Demonstratius: formes de proximitat i llunyania.
- Quantificadors: numerals, indefinites i interrogatius / exclamatius.
- Modificació mitjançant S.Adj., S.Prep. i frase de relatiu.
- Posició dels elements: (Det.+)N(+S.Adj.)(+S.Prep.)(+frase de relatiu).
- Fenòmens de concordança.

El sintagma adjectival

- Nucli: adjectiu.
- Gènere i número.
- Grau: comparatiu i superlatiu.

El sintagma verbal

- Nucli: verb.
- Temps:

Expressió del passat: Inf. compost.

Expressió del futur: pres., futur simple d'Ind. i futur compost.

- Aspecte:

Contrast duratiu/habitual: continuare a+Inf./avere l'abitudine di +Inf., (tots dos) pres. i imperf. d'Ind.

Contrast incoatiu/terminatiu: pret. perf. compost i futur simple d'Ind.

- Modalitat:

Necessitat: bisognare, essere necessario/importante+Inf./pres. de subj.

Permís: è permesso, è vietato+Inf.; imperatiu.

Possibilitat: essere sicuro+ind., V. copulatiu (sembrare, parere) + Adj., V. D'opinió, dubte, creença + pres. subj.

Intenció: V. Volitius+N./pres. subj., imperatiu, condicional simple, imperf. i fut. simple d'Ind., avere intenzione, avere voglia, pensare, andare+di+Inf.

- Veu passiva.

El sintagma adverbial

- Nucli.
- Adverbi: restrictiu, d'opinió, delimitació de validesa.
- Locucions adverbials: delimitació de validesa.
- Grau: comparatiu i superlatiu.

El sintagma preposicional

- Modificació del sintagma mitjançant S.Adv.
- Posició dels elements: (S.Adv. +) Prep. + Terme.
- Funcions sintàctiques del S.Prep.: CC, OI, CR, OD, Subj., Atrib. i C.ag.

1.6. Continguts sociolingüístics

- Marcadors lingüístics de relacions socials.
- Normes de cortesia.
- Estereotips i modismes populars.
- Registres, dialectes i accents regionals.

1.7. Continguts discursius

- Coherència textual: adequació del text al context comunicatiu.
- Tipus i format de text.
- Varietat de llengua.
- Registre.
- Tema: enfocament i contingut:

Selecció lèxica.

Selecció d'estructures sintàctiques.

Selecció de contingut rellevant.

- Context espai-temporal:

Referència espacial: ús d'adverbis i expressions espacials.

Referència temporal: ús dels temps verbals, usos d'adverbis i expressions temporals.

• Cohesió textual: organització interna del text (inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual)

- Inici del discurs:

Iniciadors.

Introducció del tema: tematització/focalització, ordre de paraules, ús de partícules, etc.

Enumeració.

- Desenvolupament del discurs:

Desenvolupament temàtic:

- Manteniment del tema:

Correferència: ús de l'article, ús de pronoms, ús de demostratius, concordança de temps verbals.

El·lipsi.

Repetició: ressò lèxic, sinònims, antònims, hiperònims, hipònims, camps lèxics.

Reformulació.

Èmfasi.

- Expansió temàtica:

Exemplificació.

Reforç.

Contrast.

Introducció de subtemes

- Canvi temàtic:

Digressió.

Recuperació de tema.

Manteniment i seguiment del discurs oral:

Presa, manteniment i cessió del torn de paraula.

Suport, demostració d'enteniment, petició d'aclariment, etc.

- Conclusió del discurs:
Resumeixen/recapitulació.
Indicació de tancament textual.
Tancament textual.
- L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació.
- La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.

1.8. Continguts socioculturals

L'alumnat haurà d'adquirir un coneixement de la societat i la cultura italianes ja que una falta de competència en aquest sentit pot distorsionar la comunicació. En aquest curs es tindran en compte les àrees següents:

- Vida quotidiana (festivitats, horaris de menjars, temps lliure).
- Condicions de vida (condicions de l'habitatge, treball i condicions laborals)
- Relacions personals (estructura social i relacions entre els seus membres).
- Valors, creences i actituds (institucions, humor, art).
- Llenguatge corporal (gestos, contacte visual).
- Convencions socials (convencions i tabús relatius al comportament).
- Comportament ritual (festes, celebracions, cerimònies).
- Ciència i Tecnologia.
- El clima: condicions atmosfèriques i medi ambient.
- Llengua i comunicació (ràdio, premsa, televisió, internet).
- L'alimentació.
- Compres i activitats comercials (horaris, tipus d'establiments).
- Salut i cures físiques.
- Viatges.
- Personatges i monuments famosos.
- Contextualització geogràfica

B. Nivell INTERMEDI B1

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

- Comprendre amb suficient detall anuncis i missatges que continguen instruccions, indicacions o una altra informació, donades cara a cara o per mitjans tècnics, relatives al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- Comprendre la intenció i el sentit generals, i els aspectes importants, de declaracions breus i articulades amb claredat, en llenguatge estàndard i a velocitat normal (p. e. durant una celebració privada, o una cerimònia pública).
- Comprendre les idees principals i detalls rellevants de presentacions, xarrades o conferències breus i senzilles que versen sobre temes coneguts, d'interès personal o de la pròpia especialitat, sempre que el discurs estiga articulat de manera clara i en una varietat estàndard de la llengua.
- Entendre, en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, l'exposició d'un problema o la sol·licitud d'informació respecte de la mateixa (p. e. en el cas d'una reclamació), sempre que es pugui demanar confirmació sobre alguns detalls.
- Comprendre el sentit general, les idees principals i detalls rellevants d'una conversa o discussió informal que té lloc en la seua presència, sempre que el tema resulte conegut, i el discurs estiga articulat amb claredat i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre, en una conversa o discussió informal en la qual participa, tant de viva veu com per mitjans tècnics, descripcions i narracions sobre assumptes pràctics de la vida diària, i informació específica rellevant sobre temes generals, d'actualitat, o d'interès personal, i captar sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència, sempre que no hi haja interferències acústiques i que els interlocutors parlen amb claredat, a poc a poc i directament, eviten un ús molt idiomàtic de la llengua, i estiguen disposats a repetir o reformular el que s'ha dit.
- Identificar els punts principals i detalls rellevants d'una conversa formal o debat que es presencia, breu o de duració mitjana, i entre dues o més interlocutors, sobre temes generals, coneguts, d'actualitat, o del propi interès, sempre que les condicions acústiques siguin bones, que el discurs estiga ben estructurat i articulat amb claredat, en una varietat de llengua estàndard, i que no es faci un ús molt idiomàtic o especialitzat de la llengua.
- Comprendre, en una conversa formal en la qual es participa, en l'àmbit públic, acadèmic o ocupacional, i independentment del canal, gran part del que es diu sobre activitats i procediments quotidians, i menys habituals si està relacionat amb el propi camp d'especialització, sempre que els interlocutors eviten un ús molt idiomàtic de la llengua i pronuncien amb claredat, i quan es puguin plantejar preguntes per a

comprovar que s'ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre alguns detalls.

- Comprendre les idees principals de programes de ràdio o televisió, com ara anuncis publicitaris, butlletins informatius, entrevistes, reportatges, o documentals, que tracten temes quotidians, generals, d'actualitat, d'interés personal o de la pròpia especialitat, quan s'articulen de forma relativament lenta i clara.

- Comprendre moltes pel·lícules, sèries i programes d'entreteniment que s'articulen amb claredat i en un llenguatge senzill, en una varietat estàndard de la llengua, i en els quals els elements visuals i l'acció condueixen gran part de l'argument.

1.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); kinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

1.3 Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió a aquest.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesi sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesi: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements.

1.4 Competències i continguts funcionals

Comprensió de les següents funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar a algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condolença; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents, i expressió de successos futurs.

- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertiments i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor, i la tristesa.

1.5 Competències i continguts discursius

- Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral monològica i dialògica:
 - Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).
 - Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i fonètic-fonològics.
 - Organització i estructuració del text segons (macro) gènere (p. e. conversa > conversa formal); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuals i per referència al context).

1.6 Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i context comunicatius, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;

- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

1.7 Competències i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

1.8 Competències i continguts fonètic-fonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i comprensió dels significats i intencions comunicatives generals associats a aquests.

2 Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques breus i assajades, sobre un tema quotidià dins del propi camp o d'interés personal, que són clarament intel·ligibles malgrat anar acompanyades d'un accent i entonació inconfusiblement estrangers.
- Fer presentacions preparades, breus o d'extensió mitjana, ben estructurades, i amb suport visual (gràfics, fotografies, transparències, o diapositives), sobre un tema general, o del propi interès o especialitat, amb la suficient claredat com perquè es pugui seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals del qual estiguen explicades amb una raonable precisió, així com respondre a preguntes complementàries breus i senzilles dels oïdors sobre el contingut del presentat, encara que pot ser que haja de demanar que li les repetisquen si es parla amb rapidesa.
- Desembolicar-se en transaccions comunes de la vida quotidiana com són els viatges, l'allotjament, els menjars i les compres, així com enfrontar-se a situacions menys habituals i explicar el motiu d'un problema (p. e. per a fer una reclamació, o realitzar una gestió administrativa de rutina), intercanviant, comprovant i confirmant informació amb el degut detall, plantejant els propis raonaments i punts de vista amb claredat, i seguint les convencions socioculturals que demanda el context específic.
- Participar amb eficàcia en converses informals, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre temes quotidians, d'interés personal o pertinents per a la vida diària (p. e. família, aficions, treball, viatges, o fets d'actualitat), en les quals es descriuen amb un cert detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i es respon adequadament a sentiments com la sorpresa, l'interés o la indiferència; es contenen històries, així com l'argument de llibres i pel·lícules, indicant les pròpies reaccions; s'ofereixen i demanen opinions personals; es fan comprensibles les pròpies opinions o reaccions respecte a les solucions possibles de problemes o qüestions pràctiques, i es convidava a uns altres a expressar els seus

punts de vista sobre la forma de conducta; s'expressen amb amabilitat creences, acords i desacords, i s'expliquen i justifiquen de manera senzilla opinions i plans.

- Prendre la iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per a plantejar un nou tema), encara que es depenga molt de l'entrevistador durant la interacció, i utilitzar un qüestionari preparat per a realitzar una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementàries.

- Prendre part en converses i discussions formals habituals, en situacions predictibles en els àmbits públic, educatiu i ocupacional, sobre temes quotidians i que suposen un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en les quals es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, i plantejar en elles un punt de vista amb claredat, oferint breus raonaments i explicacions d'opinions, plans i accions, i reaccionat de manera senzilla davant els comentaris dels interlocutors, sempre que pugui demanar que es repetisquen, aclarisquen o elaboren els punts clau si és necessari.

2.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); *kinésica i *proxémica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

2.3 Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. presentació, o transacció).

- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot donar-se per descomptat.

- Concebre el missatge amb claredat i distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica.

- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

- Secundar-se en i traure el màxim partit dels coneixements previs (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).

- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.

- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules de significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o realitzar accions que aclareixen el significat; usar llenguatge corporal

culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).

- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.4 Competències i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar a algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condolença; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents, i expressió de successos futurs.

- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertiments i avisos.

- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor, i la tristesa.

2.5 Competències i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais comuns propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).

- Selecció de patrons i característiques textuais demandades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i fonètic-fonològics.

- Organització i estructuració del text segons (macro) gènere (p. e. conversa > conversa informal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuais i per referència al context).

2.6 Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [*in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat); l'aspecte puntual, perfectivo/imperfectivo, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

2.7 Competències i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.8 Competències i continguts fonètic-fonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú.

3 Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprendre amb suficient detall, amb l'ajuda de la imatge o marcadors clars que articulen el missatge, anuncis, cartells, rètols o avisos senzills i escrits amb claredat, que continguin instruccions, indicacions o una altra informació relativa al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.

- Localitzar amb facilitat i comprendre informació rellevant formulada de manera simple i clara en material escrit de caràcter quotidià, o relacionada amb assumptes d'interés personal, educatiu o ocupacional, p. e. en anuncis, prospectes, catàlegs, guies, fullets, programes, o documents oficials breus.
- Entendre informació específica essencial en pàgines Web i altres materials de referència o consulta, en qualsevol suport, clarament estructurats i sobre temes generals d'interés personal, acadèmic o ocupacional, sempre que es puguin rellegir les seccions difícils.
- Comprendre notes i correspondència personal en qualsevol format, i missatges en fòrums i blogs, en els quals es donen instruccions o indicacions; es transmet informació procedent de tercers; es parla d'un mateix; es descriuen persones, esdeveniments, objectes i llocs; es narren esdeveniments passats, presents i futurs, reals o imaginaris, i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i opinions sobre temes generals, coneguts o d'interés personal.
- Comprendre informació rellevant en correspondència formal d'institucions públiques o entitats privades com a centres d'estudis, empreses o companyies de serveis en la qual s'informa d'assumptes del propi interès (p. e. en relació amb una oferta de treball, o una compra per Internet).
- Comprendre el sentit general, la informació principal, les idees significatives i algun detall rellevant en notícies i articles periodístics senzills i ben estructurats, breus o d'extensió mitjana, sobre temes quotidians, d'actualitat o del propi interès, i redactats en una variant estàndard de la llengua, en un llenguatge no gaire idiomàtic o especialitzat.
- Comprendre sense dificultat la línia argumental d'històries de ficció, relats, contes o novel·les curtes clarament estructurats, escrits en una varietat estàndard de la llengua i en un llenguatge senzill, directe i no gaire literari, i fer-se una idea clara del caràcter dels diferents personatges i les seues relacions, si estan descrits de manera senzilla i amb detalls explícits suficients.

3.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text escrit, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

3.3 Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió a aquest.
- Distinció de tipus de comprensió (p. e. sentit general, informació essencial, punts principals).

- Formulació d'hipòtesi sobre contingut i context.
 - Inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges,...).
- Reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements.

3.4 Competències i continguts funcionals

Reconeixement de les següents funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar a algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condolença; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents, i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertiments i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor, i la tristesa.

3.5 Competències i continguts discursius

Comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons (macro)gènere (p. e. correspondència > carta comercial); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.6 Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i context comunicatius per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats (in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau));
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

3.7 Competències i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

3.8 Competències i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió dels significats i intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i convencions ortogràfiques, d'ús comú.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Completar un qüestionari amb informació personal breu i senzilla relativa a dades bàsiques, interessos, aficions, formació o experiència professional, o sobre preferències, gustos o opinions sobre productes, serveis, activitats o procediments coneguts o de caràcter quotidià.

- Escriure, en un format convencional i en qualsevol suport, un curriculum vitae breu, senzill i ben estructurat, en el qual s'assenyalen els aspectes importants de manera esquemàtica i en el qual s'inclou la informació que es considera rellevant en relació amb el propòsit i destinatari específics.
- Escriure, en qualsevol suport, notes, anuncis, i missatges en els quals es transmet o sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o opinions sobre aspectes personals, acadèmics o ocupacionals relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana, i en els quals es ressalten els aspectes que resulten importants, respectant les convencions específiques d'aquest tipus de textos, i les normes de cortesia i, en el seu cas, de la netiqueta.
- Prendre notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conversa formal, presentació, conferència o xarrada senzilla, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule de manera simple i s'articule amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua.
- Escriure correspondència personal, i participar en xats, fòrums i blogs, sobre temes quotidians, generals, d'actualitat, o del propi interès, i en els quals es demana o transmet informació; es narren històries; es descriuen, amb un cert detall, experiències, esdeveniments, siguen aquests reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans, fent veure els aspectes que es creen importants, preguntant sobre problemes o explicant-los amb raonable precisió.
- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal bàsica i breu dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dóna i sol·licita informació bàsica, o es realitza una gestió senzilla (p. e. una reclamació), observant les principals convencions formals i característiques d'aquest tipus de textos i respectant les normes fonamentals de cortesia i, en el seu cas, de la *netiqueta.
- Escriure informes molt breus en format convencional, amb informació sobre fets comuns i els motius d'unes certes accions, en els àmbits públic, educatiu, o ocupacional, fent una descripció simple de persones, objectes i llocs i assenyalant els principals esdeveniments de manera esquemàtica.

4.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (entre homes i dones, familiars, generacionals); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

4.3 Competències i continguts estratègics

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. escriure una nota, un correu electrònic,...).

- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot donar-se per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Secundar-se en i traure el màxim partit dels coneixements previs (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

4.4 Competències i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar a algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condolença; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents, i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertiments i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor, i la tristesa.

4.5 Competències i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).

- Selecció de patrons i característiques textuais demandades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons (macro)gènere (p. e. correspondència > carta personal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuales i per referència al context).

4.6 Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats (in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau));
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i de les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

4.7 Competències i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

4.8 Competències i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i convencions ortogràfiques fonamentals.

5 Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals, i detalls rellevants de la informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interés general, personal o d'actualitat continguda en textos orals o escrits (p. e. instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies), sempre que aquests textos tinguin una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.
- Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, hostes o amfitrions, tant en l'àmbit personal com públic (p. e. mentre es viatja, en hotels o restaurants, o en entorns d'oci), sempre que els participants parlen a poc a poc i clarament, i puga demanar confirmació.
- Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (p. e. durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre que puga preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite, i que els participants parlen a poc a poc, articulen amb claredat i facen pauses freqüents per a facilitar la interpretació.
- Mediar en situacions quotidianes i menys habituals (p. e. visita mèdica, gestions administratives senzilles, o un problema domèstic), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial, i donant i demanant opinió i suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.
- Prendre notes breus per a tercers, recollint, amb la deguda precisió, informació específica i rellevant de missatges (p. e. telefònics), anuncis o instruccions articulats amb claredat, sobre assumptes quotidians o coneguts.
- Prendre notes breus per a tercers, recollint instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xarrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule d'una manera senzilla i s'articule amb claredat en una varietat estàndard de la llengua.
- Resumir breus fragments d'informació de diverses fonts, així com realitzar paràfrasis senzilles de breus passatges escrits utilitzant les paraules i l'ordenació del text original.
- Transmetre per escrit la idea general, els punts principals, i detalls rellevants de fragments breus d'informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interés general, personal o d'actualitat continguts en textos orals o escrits (p. e. instruccions, notícies, converses, correspondència personal), sempre que els textos font tinguin una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o estiguen escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.

5.2 Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals; consciència sociolingüística; observació; escolta; posada en relació; respecte.

Continguts específics del nivell intermedi B1

GRAMÀTICA

Oració

- Modalitats d'oració. Oracions enunciatives afirmatives i negatives. Doble negació amb *niente*, *nessuno* i la seua col·locació en la frase. Oracions volitives: imperatives, desideratives, exhortatives. Oracions interrogatives directes i indirectes: parcials, totals, disjuntives.
- Oracions exclamatives verbals i nominals.
- Concordança subjecte + verb + atribut/complement predicatiu. Ordre dels elements en cada tipus d'oració.
- Oracions impersonals amb *si*, *bisogna* + infinitiu, un + temps simples. Tercera persona plural amb valor impersonal.
- Interjeccions usuals pròpies i impròpies: *Bah!*, *Oh!*; *Forza!*, *Basta!*
- Repàs i aprofundiment de la coordinació (copulativa, adversativa, disjuntiva, conclusiva, declarativa, distributiva) amb les conjuncions més freqüents.
- Repàs i aprofundiment de l'oració condicional del primer tipus.
- Subordinació amb subjuntiu: verbs que expressen gust i dubte.
- Subordinació substantiva (objectives, subjectives, declaratives, interrogatives indirectes) per a les funcions pròpies del nivell amb: verb + infinitiu, verb + *che* + indicatiu/subjuntiu, vaig donar + infinitiu.
- Subordinació adjectiva amb *che* + indicatiu. Primera aproximació a oracions relatives amb preposició + *cui* + indicatiu.
- Repàs i aprofundiment de la subordinació circumstancial amb el verb en indicatiu: causal, consecutiva, temporal, concessiva (*anche se*). Subordinació circumstancial amb el verb en condicional. Introducció a la subordinació circumstancial amb el verb en subjuntiu: final (*perché*), concessiva (*benché*), condicional (*purché*).

Nom

Concordança en gènere i número de tots els components del grup nominal en els casos vistos en el nivell A2 i aprofundiment en els casos d'irregularitat propis del nivell.

Concordança dels adjacents (determinants i adjectius) amb el nucli (nom).

Funcions del grup nominal.

Classes de noms propis: ampliació dels topònims (le Eolie). Noms comuns, abstractes, concrets, col·lectius, comptables i in comptables.

Aspectes rellevants del gènere. Aprofundiment sobre noms freqüents amb gènere de diferent etimologia: frate/suora. Noms comuns quant al gènere: acabats en -davant, -e, -essa i -a. Noms epicens: la volpe maschio/femmina. Falsos amics de gènere d'ús freqüent per al nivell: la guida, la modella.

Aspectes rellevants del número: sistematització dels noms masculins acabats en -a, noms amb terminació -cia/-gia amb i tònica, noms que acaben en -cia/-gia, -co/-go, -ie, noms invariables
Presentació i tractament de noms d'origen estranger d'ús freqüent.

Pronom

Consolidació pronoms personals. Posició del pronom personal amb els verbs modals, amb l'imperatiu en tractament informal i amb *ecco*. Introducció a l'ús del teu amb els verbs del subjuntiu.

Formes tòniques dels pronoms personals: *me, te, lui, lei, noi, voi, loro*. Formes combinades de pronoms directes, indirectes i reflexius. Pronoms en verbs pronominals d'ús freqüent: *andarsene*.

Possessius en algunes expressions fixes: *i miei*.

Demostratiu: consolidació de formes i ús. Pronom *quello* en estructures identificatives: *Quelli che sono usciti*.

Relatiu: ús de la preposició amb *quale* i *cui*.

Indefinits: consolidació de formes i ús.

Ús pronominal de numerals.

Partícules *ci* i *ne* com a pronoms del complement argumental.

Partícula *ci*: consolidació del valor locatiu. Verbs pronominals d'ús freqüent: *volerci*.

Partícula *ne*: consolidació de l'ús partitiu i presentació d'altres usos freqüents: *Che ne dici?*

Article

Article: consolidació de formes, elecció, ús i omisió. Usos contrastius del nivell: *Non ci sono le mele*. Elecció de l'article amb paraules estrangeres freqüents del nivell: *lo yogurt*.

Adjectiu

Variables i invariables: repàs i ampliació de la formació del gènere i número. Concordança de l'adjectiu qualificatiu amb més d'un nom de diferent gènere. La forma *stesso*.

Modificadors de l'adjectiu.

Graus de l'adjectiu: comparatiu i superlatiu. Adjectius amb comparatiu i superlatius regulars i irregulars.

Compostos sintètics més freqüents: *migliore*.

Repàs i ampliació de la declinació dels adjectius *bello* i *buono*.

Adjectius acabats en -abile, -ibile, -evole.

Ampliació dels adjectius amb el verb *essere*.

Possessius: consolidació de formes i usos. Usos contrastius: presència, absència, col·locació.

Demostratiu: consolidació de formes, elecció i ús.

Indefinits: consolidació de les formes d'ús freqüent: *qualche/qualsiasi*.

Numerals cardinals i ordinals: consolidació de formes i usos. Numerals multiplicadors (*doppio*). Forma *entrambi*. Sufix -esimo.

Interrogatiu i exclamatiu: formes, posició, combinació.

Expressions fixes de correspondència formal: *distinti saluti*.

Ús de *tutto* amb la conjunció *e* (*tutte e due*), amb l'article (*tutte le lingue*) i amb tots dos elements (*tutte e due le lingue*).

Verb

Indicatiu: verbs més freqüents amb doble auxiliar. Selecció de l'auxiliar amb verbs modals en forma composta. Imperfetto per a expressar intencions futures no confirmades: *Domani pensavo di andare in piscina*. Trapassato prossimo. Totes les funcions del futur. Verbs regulars i irregulars més freqüents. Ús del futur per a fer previsions, parlar d'accions futures amb l'expressió de dubte.

Condicional simple: formes regulars. Formes dels verbs irregulars més freqüents de la primera, segona i tercera persona del singular. Ús per a expressar desitjos i intencions. Consolidació de l'imperatiu afirmatiu i negatiu. Formes apocopades (*fa'*) i el seu ús amb els pronoms. Imperatiu de cortesia i posició dels pronoms. Imperatius lexicalitzats: *Dai!*

Subjuntiu present: introducció a les formes regulars i irregulars dels verbs d'ús freqüent. Usos freqüents en oracions subordinades (relatives, condicionals, finals, concessives, comparatives, temporals):

Amb verbs que expressen dubte, voluntat, temor i desig.

En l'estructura *essere* + adjectiu + *che* + subjuntiu.

Amb expressions impersonals.

Ús de la forma implícita amb el mateix subjecte. Reflexió sobre aspectes contrastius en l'ús del subjuntiu amb verbs d'opinió.

Formes no personals del verb: infinitiu, ús en les instruccions. Perífrasis verbals amb infinitiu pròpies del nivell. Infinitiu compost amb valor temporal. Participi passat: repàs i ampliació de formes irregulars.

Ampliació de verbs impersonals: verbs que expressen fenòmens atmosfèrics. Verbs que expressen semblar, suficiència, necessitat, etc. Forma *si* + 3a persona singular en els temps simples i amb un + temps simples. La 3a persona plural amb valor impersonal.

Concordança verbal en el discurs: concordança de l'indicatiu amb verb principal en present (anterioritat, simultaneïtat, posterioritat); amb verb principal en passat (anterioritat i simultaneïtat); concordança del subjuntiu amb verb principal en present (simultaneïtat i posterioritat).

Adverbi

Repàs i aprofundiment de l'expressió de les circumstàncies de temps, lloc, manera, quantitat i dubte.

Posició en la frase en els temps compostos. Adverbi *già* amb el Trapassato. Adverbis de quantitat que modifiquen a diferents categories. Formes freqüents per a descriure una acció respecte al temps (*già/ancora vs non più*). Repàs i ampliació sobre la posició en la frase de *anche* i *sempre*.

Diferències entre adverbis espaciotemporals: *avanti vs davanti*.

Locucions adverbials freqüents: amb valor temporal, distributiu, de manera, de lloc, d'opinió.

Ampliació dels graus dels adverbis. Formes irregulars de comparatiu i superlatiu. Alteració de l'adverbi: *pochino*.

Ampliació d'adverbis relatius i interrogatius.

Adverbis d'afirmació, negació i dubte: repàs i ampliació.

Adverbis intensificadors: *davvero*.

Ús adverbial de l'adjectiu.

Preposicions

Usos generals i insistència en els usos freqüents que generen més dificultat especialment amb verbs d'estat i moviment i amb noms geogràfics.

Altres preposicions i locucions d'ús habitual.

Regències freqüents pròpies del nivell: de verbs (*riflettere su*), de noms (*pasta al/alla*), d'adjectius (*interessato a*), de pronoms indefinits (*qualcosa di/da*).

Repàs i aprofundiment sobre les alternances més freqüents entre preposicions simples i articulades: *a scuola vs alla scuola di mio figlio vs nella scuola del quartiere*.

Omissió de la preposició: *Oggi (a) scuola? Tutto bene?*

Algunes oscil·lacions freqüents d'ús: *insieme a/con*.

Altres usos de les preposicions.

Discurs i adequació

Format d'acord amb el tipus de text.

Introducció al discurs formal.

Ampliació de les formes de tractament d'ús freqüent: persones gramaticals, ús de fórmules, temps verbals que matisen (imperfecte d'indicatiu).

Repàs i integració de temps i expressions per a les funcions socials com donar ordres, demanar, corregir, rebutjar.

Respostes cooperatives: repetició de partícules, expressions adequades.

Marcadors per a saludar i acomiadar-se en els missatges i cartes personals: ampliació i repàs dels marcadors informals i introducció de fórmules formals d'ús freqüent: *gentile, cordiali saluti*.

Coherència

Coherència de la temporalitat verbal en el discurs en els temps i maneres d'aquest nivell.

Tipus de reaccions esperades en les situacions i intercanvis usuals (parells adjacents): preguntar – respondre, oferir – acceptar, demanar -- concedir.

Consolidació i ampliació de les conjuncions coordinants d'ús habitual: copulatives, disjuntives, adversatives, distributives, explicatives, conclusives.

Consolidació i ampliació de les conjuncions subordinants d'ús habitual: substantives, adjectives, condicionals, causals, finals, concessives, temporals.

Consolidació i ampliació dels marcadors més freqüents per a dirigir-se a algú, saludar, començar a parlar, cooperar, reaccionar i interactuar, implicar l'interlocutor, demostrar implicació, introduir un tema, exemplificar, aclarir aspectes, iniciar una explicació, demanar ajuda, agrair, anunciar el final, acomiadar-se, canviar de tema, resumir, etc.

Marcadors del discurs freqüents per a afegir informació (*inoltre*), classificar, enumerar, reformular (*cioè*), exemplificar, argumentar (*visto che*), rebatre (*in realtà*), emfatitzar (*soprattutto*), resumir (*insomma*).

Marcadors per a contextualitzar en l'espai i en el temps.

Manteniment del tema. Repetició i recursos de substitució senzills amb referent clar: el·lipsi, pronoms i adverbis o expressions amb valor anafòric. Per procediments lèxics: sinònims, hiperònims de vocabulari freqüent, sinonímia contextual, nominalitzacions.

Elements díctics (formes de referència) en les diferents situacions d'enunciació-conversa, telèfon, xat, carta, xarxes socials, etc.: *qui vs li*.

Ús de *andare vs venire*: contrast amb les llengües maternes dels estudiants en relació amb la distància i la relació entre interlocutors: *vengo da te vs vado da lui*.

Ús de la partícula *ne* amb verbs de moviment: *andarsene, tornarsene*.

Ampliació de coneixements sobre puntuació i estructuració en paràgrafs. Contrast amb la llengua materna dels estudiants.

Entonació i pauses.

LÈXIC I SEMÀNTICA

VOCABULARI

Expressions freqüents en diferents situacions formals i informals per a les funcions treballades.

Vocabulari de les situacions i temes propis del nivell: variants formal (introducció), informal i estàndard.

Locucions: verbals, adjectives i adverbials.

Col·locacions, sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades d'ús freqüent: *In bocca al lupo!*

Expressions idiomàtiques molt habituals: *in gamba*.

Ampliació de *verbi sintagmatici* usuals amb adverbis: *andare via, buttare giù*.

SIGNIFICAT

Camps semàntics dels temes propis del nivell.

Paraules sinònimes o de significat pròxim.

Hiperònims de vocabulari freqüent: *rosa → fiore → pianta*.

Paraules antònimes usuals: *sporco vs pulito*.

Verbs d'ús freqüent amb i sense significat reflexiu, que canvien o modifiquen el significat: *dormire vs addormentarsi*.

Onomatopeies per al so d'alguns animals: *bau, miao*.

Polisèmia i doble sentit en paraules d'ús freqüent: *letto*.

Falsos amics i interferències lèxiques freqüents amb l'espanyol: *salire*.

Alguns verbs pronominals dobles amb pronom *ci* (*parcela*), uns altres *verbi sintagmatici* (*mandare giù*) i *sintagmatico-pronominali* d'ús freqüent (*pensarci su*).

Reconeixement dels trets lèxics i definició de paraules. Ús del diccionari.

Formació i paraules

Nominalització: *i ricchi, i poveri*.

Neologismes, préstecs i calcs semàntics propis del nivell.

Paraules compostes.

Derivació de paraules

Ampliació dels prefixos d'ús més freqüents: *s-, in-, dis-*.

Sufixos freqüents: *-zione*. Derivació amb canvi de categoria: derivació nominal i adjectival.

Diminutius i augmentatius d'ús freqüent: *-etto*, *-one*. Regles de formació. Valor apreciatiu dels sufixos: *un caffettino*.

Pronunciació i ortografia

Pronunciació

Repàs i ampliació del reconeixement i producció dels fonemes vocàlics i consonàntics. Atenció a la pronunciació de les consonants intenses.

Insistència en els fonemes i els processos que presenten major dificultat.

Repàs de la correspondència entre fonemes i lletres/signes.

Repàs de la distinció entre *s/z* sorda i sonora.

Diftongs.

Repàs de l'accent d'intensitat i reconeixement de les síl·labes tòniques. Especial atenció al present d'indicatiu dels verbs de la 1a conjugació i als infinitius de la 2a conjugació.

Entonació. Revisió i consolidació dels patrons més característics: entonació descendent (enunciatives), ascendent (interrogatives) i entonació ascendent-descendent.

Entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell.

Grups fònics: tonicitat-atonicitat i entonació.

Ortografia

Divisió de paraules a final de línia. Estructura de la síl·laba i separació sil·làbica. Grups consonàntics inseparables: *s + consonant (mo-stra), gli, gn*.

Ortografia del vocabulari d'ús freqüent: *Qual è?*

Insistència en les transcripcions de fonemes que presenten major dificultat.

Consolidació de l'ús de majúscules.

Titlles en el vocabulari d'ús freqüent. Repàs de l'accent diacrític en els homòfons: *da* vs *dà*.

Signes auxiliars: accent gràfic i apòstrof.

Formes d'apòcope (*po'*) i elisió adequades al nivell (*gran, bel*).

Puntuació: usos bàsics del punt i a part, punt i seguit, dos punt i coma

Nivell INTERMEDI B2

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1. Objectius

- Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, donats en viu o a través de mitjans tècnics, sobre temes concrets i abstractes (p. e. declaracions o missatges corporatius o institucionals), a velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre amb tot detall, independentment del canal, la qual cosa se li diu directament en transaccions i gestions de caràcter habitual i menys corrent, fins i tot en un ambient amb soroll de fons, sempre que s'utilitzi una varietat estàndard de la llengua, i que es pugui demanar confirmació.
- Comprendre, amb el suport de la imatge (esquemes, gràfics, fotografies, vídeos), la línia argumental, les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals de presentacions, xarrades, discursos, i altres formes de presentació pública, acadèmica o professional extensos i lingüísticament complexos, sobre temes relativament coneguts, de caràcter general o dins del propi camp d'especialització o d'interès, sempre que estiguen ben estructurats i tinguin marcadors explícits que guien la comprensió.
- Comprendre les idees principals i les implicacions més generals de converses i discussions de caràcter informal, relativament extenses i animades, entre dues o més participants, sobre temes coneguts, d'actualitat o del propi interès, i captar matisos com la ironia o l'humor quan estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació es desenvolupi amb claredat i en una varietat de llengua estàndard no gaire idiomàtica.
- Comprendre amb tot detall les idees que destaquen els interlocutors, les seues actituds i arguments principals, en converses i discussions formals sobre línies d'actuació, procediments, i altres assumptes de caràcter general relacionats amb el propi camp d'especialització.
- Comprendre la majoria dels documentals radiofònics, de les notícies de la televisió i dels programes sobre temes actuals, d'entrevistes en directe, debats, obres de teatre, i la majoria de les pel·lícules, articulats amb claredat i a velocitat normal en una varietat estàndard de la llengua, i identificar l'estat d'ànim i el to dels parlants.

1.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

1. 3. Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió a aquest.
 - Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, o opinions o actituds implícites).
- Formulació d'hipòtesi sobre contingut i context.
 - Inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
 - Comprovació d'hipòtesi: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements.

1.4 Competències i continguts funcionals

Competència i continguts funcionals. Comprensió de les següents funcions comunicatives mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- .- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertiments i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; desanimar; dispensar o
eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis

1.5 Competències i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i fonètic-fonològics.
- Organització i estructuració del text segons (macro) gènere (p. e. presentació > presentació formal); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

1.6 Competències i continguts sintàctics

- Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:
 - L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
 - l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
 - el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
 - l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
 - la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
 - la manera;
 - estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
 - l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

1.7 Competències i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, relatiu a la descripció de

persones i objectes; temps i espai; estats, esdeveniments i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

1.8 Competències i continguts fonètic-fonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests.

2 Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques sobre assumptes comuns, i més específics dins del propi camp d'interés o especialització, amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l'oïdor.
- Fer presentacions clares i detallades, d'una certa duració, i preparades prèviament, sobre una àmplia sèrie d'assumptes generals o relacionats amb la pròpia especialitat, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, mostrant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenvolupant arguments amb claredat i ampliant i defensant les seues idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants, així com respondre a una sèrie de preguntes complementàries de l'audiència amb un grau de fluïdesa i espontaneïtat que no suposa cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.
- Desembolicar-se amb seguretat en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, ja siga cara a cara, per telèfon o altres mitjans tècnics, sol·licitant i donant informació i explicacions clares i detallades, deixant clares la seua postura i les seues expectatives, i desenvolupant la seua argumentació de manera satisfactòria en la resolució dels problemes que hagen sorgit.
- Participar activament en converses i discussions informals amb un o més interlocutors, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, descrivint amb detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i responnent als dels seus interlocutors, fent comentaris adequats; expressant i defensant amb claredat i convicció, i explicant i justificant de manera persuasiva, les seues opinions, creences, i projectes; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments, i comentaris adequats; realitzant hipòtesis i responnent a aquestes; tot això sense divertir o molestar involuntàriament als seus interlocutors, sense suposar tensió per a cap de les parts, transmetent una certa emoció i ressaltant la importància personal de fets i experiències.
- Prendre la iniciativa en una entrevista (p. e. de treball), ampliant i desenvolupant les pròpies idees, bé amb poca ajuda, bé obtenint-la de l'entrevistador si es necessita.
- Participar activa i adequadament en converses, reunions, discussions i debats formals de caràcter habitual, o més específic dins del propi camp d'especialització, en

els àmbits públic, acadèmic o professional, en els quals esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències, i comparant els avantatges i desavantatges, de diferents enfocaments, i en les quals ofereix, explica i defensa les seues opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesis i respon a aquestes.

2.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral monològic i dialògic, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

2.3 Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. presentació > presentació formal).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot donar-se per descomptat, concebent el missatge amb claredat i distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Secundar-se en i traure el màxim partit dels coneixements previs (utilitzar llenguatge 'prefabricat', etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules de significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o realitzar accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.4 Competències i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives mitjançant exponents variats propis la llengua oral segons l'àmbit i context comunicatiu:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; excusar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertiments i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris. Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

2.5 Competències i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais variats propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais demandades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i fonètic-fonològics.
- Organització i estructuració del text segons (macro)gènere (p. e. entrevista > entrevista de treball); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques *cotextuals i per referència al context).

2.6 Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i context comunicatius, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
 - l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
 - el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
 - l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
 - la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
 - la manera;
 - estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
 - l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

2.7 Competències i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, esdeveniments i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

2.8 Competències i continguts fonètic-fonològics

Producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i context comunicatius, seleccionant-los i adaptant el seu ús als diversos significats i intencions comunicatives associats amb aquests.

3 Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprendre instruccions, indicacions o altres informacions tècniques extenses i complexes dins del propi camp d'interés o d'especialització, incloent detalls sobre condicions i advertiments.
- Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una àmplia sèrie de temes professionals o del propi interès, i comprendre, en textos de referència i consulta, en qualsevol suport, informació detallada sobre temes

generals, de la pròpia especialitat o d'interés personal, així com informació específica en textos oficials, institucionals, o corporatius.

- Comprendre el contingut, la intenció i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport, inclosos fòrums i blogs, en els quals es transmet informació detallada, i s'expressen, justifiquen i argumenten idees i opinions sobre temes concrets i abstractes de caràcter general o del propi interés,

- Llegir correspondència formal relativa al propi camp d'especialització, sobre assumptes de caràcter tant abstracte com concret, i captar el seu significat essencial, així com comprendre els seus detalls i implicacions més rellevants.

- Comprendre textos periodístics, inclosos articles i reportatges sobre temes d'actualitat o especialitzats, en els quals l'autor adopta uns certs punts de vista, presenta i desenvolupa arguments, i expressa opinions de manera tant implícita com explícita.

- Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis, escrits en prosa i en una varietat lingüística estàndard, d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajuda esporàdica del diccionari.

3.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

3.3 Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió a aquest.
- Distinció de tipus de comprensió (p. e. sentit general, informació essencial, punts principals, o opinions implícites).
- Formulació d'hipòtesi sobre contingut i context.
 - Inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges i gràfics, trets *ortotipogràfics,...).
- Reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements.

3.4 Competències i continguts funcionals

Comprensió de les següents funcions comunicatives mitjançant exponents variats propis la llengua escrita segons l'àmbit i context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.

- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertiments i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; desanimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis

3.5 Competències i continguts discursius

Comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons (macro)gènere (p. e. text periodístic > article d'opinió); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.6 Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i context comunicatius, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
 - l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
 - el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
 - l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
 - la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
 - la manera;
 - estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
 - l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

3.7 Competències i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, esdeveniments i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

3.8 Competències i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió dels significats i intencions comunicatives associats als patrons gràfics i convencions ortogràfiques d'ús comú generals i en entorns comunicatius específics.

4 Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Emplenar, en suport paper o en línia, qüestionaris i formularis detallats amb informació complexa, de tipus personal, públic, acadèmic o professional incloent preguntes obertes i seccions de producció lliure (p. e. per a contractar un segur, realitzar una sol·licitud davant organismes o institucions oficials, o una enquesta d'opinió).
- Escriure, en qualsevol suport o format, un CV detallat, juntament amb una carta de motivació (p. e. per a cursar estudis a l'estranger, o presentar-se per a un lloc de treball), detallant i ampliant la informació que es considera rellevant i ajustant-la al propòsit i destinatari específics.

- Escriure notes, anuncis i missatges en els quals es transmet o sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o més detallada segons la necessitat comunicativa incloent explicacions i opinions, sobre aspectes relacionats amb activitats i situacions habituals, o més específics dins del propi camp d'especialització o d'interés, i en els quals es ressalten els aspectes que resulten importants, respectant les convencions específiques del gènere i tipus textuals i les normes de cortesia i, en el seu cas, de la *netiqueta.
- Prendre notes, amb el suficient detall, sobre aspectes que es consideren importants, durant una conferència, presentació o xarrada estructurada amb claredat sobre un tema conegut, de caràcter general o relacionat amb el propi camp d'especialització o d'interés, encara que es perda alguna informació per concentrar-se en les paraules mateixes.
- Prendre notes, recollint les idees principals, els aspectes rellevants, i detalls importants, durant una entrevista (p. e. de treball), conversa formal, reunió, o debat, ben estructurats i sobre temes relacionats amb el propi camp d'especialització o d'interés.
- Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se amb seguretat en fòrums i blogs, en els quals s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet una certa emoció, es ressalta la importància personal de fets i experiències, i es comenten les notícies i els punts de vista dels corresponents i d'altres persones.
- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i sol·licita informació detallada, i s'expliquen i justifiquen amb el suficient detall els motius d'unes certes accions, respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.
- Escriure informes de mitja extensió, d'estructura clara i en un format convencional, en els quals s'exposa un assumpte amb un cert detall i es desenvolupa un argument, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, explicant els avantatges i els desavantatges de diverses opcions, i aportant conclusions justificades i suggeriments sobre futures o possibles línies d'actuació.

4.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text escrit dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

4.3 Competències i continguts estratègics

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. escriure una carta de presentació, un informe,...).

- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot donar-se per descomptat, concebant el missatge amb claredat i distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
 - Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
 - Secundar-se en i traure el màxim partit dels coneixements previs (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
 - Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
 - Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
 - Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

4.4 Competències i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives mitjançant exponents variats propis la llengua escrita segons l'àmbit i context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertiments i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

4.5 Competències i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita a la producció i coproducció de textos:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais demandades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i ortotogràfics.
- Organització i estructuració del text segons (macro) gènere (p. e. correspondència > carta formal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

4.6 Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

4.7 Competències i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, esdeveniments i

esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

4.8 Competències i continguts ortotipogràfics

Producció dels patrons gràfics i convencions ortogràfiques d'ús comú, generals i en entorns específics segons l'àmbit comunicatiu, seleccionant-los i adaptant el seu ús als diversos significats i intencions comunicatives associats amb aquests.

5 Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos orals o escrits conceptual i estructuralment complexos (p. e. presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o del propi interès o camp d'especialització, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir les seccions difícils.
- Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).
- Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars, o col·legues, en els àmbits personal i públic, en situacions tant habituals com més específiques i de major complexitat (p. e. en reunions socials, cerimònies, esdeveniments, o visites culturals), sempre que pugui demanar confirmació d'alguns detalls.
- Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p. e. en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que pugui preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite.
- Mediar entre parlants de la llengua fidejats o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de major complexitat, transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diferents postures i arguments, expressant les seues opinions sobre aquest tema amb claredat i amabilitat, i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.
- Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, recollint els punts i aspectes més rellevants, durant una presentació, conversa o debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes del propi interès o dins del camp propi d'especialització acadèmica o professional.
- Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos escrits o orals conceptual i estructuralment complexos, sobre

aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o del propi interès o camp d'especialització, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot rellegir les seccions difícils o tornar a escoltar el que s'ha dit.

- Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, opinions i arguments expressats en converses, entre dues o més interlocutors, clarament estructurades i articulades a velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interès personal o del propi camp d'especialització en els àmbits acadèmic i professional.

- Resumir per escrit notícies, i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.

- Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

5.2 Competència i continguts interculturals

Gestió dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació amb una certa flexibilitat: autoconsciència cultural; consciència sociolingüística; coneixements culturals generals i més específics; observació; escolta; avaluació; posada en relació; adaptació; respecte.

Continguts específics del primer curs del nivell 1B2

Els continguts corresponen a les competències parcials de diversos tipus que l'alumnat haurà de desenvolupar per a aconseguir els objectius ressenyats en els apartats anteriors. Encara que els continguts es presenten organitzats en diferents apartats, a l'efecte del seu ensenyament s'integraran en la realització d'activitats lingüístiques contextualitzades, de manera que l'alumnat els adquireixca a través de les activitats, textos i tasques que es proposen.

1. Competències comunicatives: lingüística, sociolingüística i pragmàtica

1.1 Continguts nociònals-funcionals

- Escriure un conte, un relat breu.
- Narrar un succés, un incident viscut.
- Escriure una carta a un periòdic, un article d'opinió.
- Contar la trama d'una pel·lícula.
- opinar sobre lectures realitzades, sobre pel·lícules i obres de teatre.
- Descriure llocs, persones, objectes, així com els canvis patits en el temps.
- Demanar i donar consells.
- Fer hipòtesi.
- Motivar una elecció.
- Sol·licitar i proporcionar informacions diverses: estudis, viatges, treball.
- Intercanviar informació oralment i per escrit.
- Comentar dades estadístiques, gràfics, etc.
- Comparar dades, situacions.
- Expressar opinions, judicis, desitjos.
- Expressar sentiments i emocions: por, ràbia, esperança, etc.
- Realitzar diverses transaccions: reserves, lloguers, reclamacions, etc.

1.2 Continguts lèxic-semàntics

- Activitats de la vida diària.
- Alimentació.
- Béns i serveis.
- Ciència i tecnologia.
- Clima, condicions atmosfèriques i medi ambient.
- Compres i activitats comercials.
- Descripció física.
- Educació.
- Identificació personal.

- Llengua i comunicació.
- Relacions humanes, socials i laborals.
- Salut i cures físiques.
- Temps lliure i oci.
- Viatges.
- Habitatge, llar i entorn.

1.3 Continguts ortogràfics

- Ús dels caràcters en les seues diverses formes. Majúscules (sigles, els punts cardinals i els segles, noms abstractes, organismes públics), cursiva, negreta, subratllat.
- Signes ortogràfics: cometes, parèntesis, punts suspensius, asterisc, barra

1.4 Continguts fonètics

- Sons i fonemes vocàlics i les seues combinacions.
- Processos fonològics.
- “Raddoppiamento sintattico”.
- Elisió.
- Apòcope: Vocàlica. Sil·làbica.

1.5 Continguts gramaticals

L'oració simple

- Tipus d'oració, elements constituents i la seua posició.
- Fenòmens de concordança

L'oració composta

• Expressió de relacions lògiques: conjunció, disjunció, oposició, concessió, comparació, correlació, condició, causa, finalitat, relacions temporals.

El sintagma nominal

- Nucli. Substantiu. Pronoms.
- Modificació del nucli: Determinants, aposició, sintagma adjectival, Sintagma adverbial. Oració de relatiu.
- Posicions dels elements del sintagma.

El sintagma adjectival

- Nucli. Adjectiu.
- Modificació del nucli.
- Posició dels elements del sintagma

El sintagma verbal

- Nucli del sintagma. Verb.
- Aspecte: Duratiu. Habitual. Incoatiu. Iteratiu. Puntual. Terminatiu.
- Modalitat: Factualitat. Necessitat. obligació. Capacitat. Possibilitat.

Prohibició. Intenció.

- Veu passiva.
- Modificació del nucli: Negació predicativa oracional, restrictiva i expletiva.
- Posició dels elements del sintagma.

El sintagma adverbial

- Nucli.
- Modificació del nucli mitjançant Sprep, Sadv (*non*).
- Posició dels elements del sintagma: N + SPrep.
- Funcions sintàctiques: Subjecte.

El sintagma preposicional

- Modificació del nucli mitjançant Sprep, Sadj, Sadv, oració.
- Posició dels elements del sintagma: N + Sprep/Sadj/Sadv/oració.

1.6 Continguts sociolingüístics

Marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, estereotips i modismes populars.

1.7 Continguts discursius

- Coherència textual: adequació del text al context comunicatiu.

Tipus i format de text.

Varietat de llengua.

Registre.

Tema: enfocament i contingut:

Selecció lèxica.

Selecció d'estructures sintàctiques.

Selecció de contingut rellevant.

Context espai-temporal:

Referència espacial: ús d'adverbis i expressions espacials.

Referència temporal: ús dels temps verbals, usos d'adverbis

i expressions temporals.

- Cohesió textual: organització interna del text (inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual)

Inici del discurs:

Iniciadors.

Introducció del tema: tematització/focalització, ordre de paraules, ús de partícules, etc.

Enumeració.

Desenvolupament del discurs:

Desenvolupament temàtic:

Manteniment del tema:

Correferència: ús de l'article, ús de pronoms, ús de demostratius, concordança de temps verbals.

El·lipsi.

Repetició: ressò lèxic, sinònims, antònims, hiperònims, hipònims, camps lèxics.
Reformulació.
Èmfasi.
Expansió temàtica:
Exemplificació.
Reforç.
Contrast.
Introducció de subtemes
Canvi temàtic:
Digressió.
Recuperació de tema.
Manteniment i seguiment del discurs oral:
Presa, manteniment i cessió del torn de paraula.
Suport, demostració d'enteniment, petició d'aclariment, etc.
Conclusió del discurs:
Resumeixen/recapitulació.
Indicació de tancament textual.
Tancament textual.
L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació.
La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.

1.8 Continguts socioculturals

Els alumnes hauran d'adquirir un coneixement de la societat i la cultura italiana ja que una falta de competència en aquest sentit pot distorsionar la comunicació. Per a això, en aquest curs, es tindran en compte les àrees següents:

- Vida quotidiana (festivitats, horaris de menjar, etc.).
- Condicions de vida (condicions de l'habitatge, condicions laborals, etc.).
- Relacions personals (estructura social i relacions entre els seus membres, etc.).
- Valors, creences i actituds (institucions, humor, art, etc.).
- Llenguatge corporal (gestos, contacte visual, etc.).
- Convencions socials (convencions i tabús relatius al comportament).
- Comportament ritual (celebracions, cerimònies, etc.).
- Llengua i comunicació (ràdio, premsa, televisió, etc).
- L'alimentació.
- Compres i activitats comercials.
- Viatges.
- Personatges i monuments famosos.
- Contextualització geogràfica.

Continguts específics del segon curs del nivell 2B2

Els continguts corresponen a les competències parcials de diversos tipus que l'alumnat haurà de desenvolupar per a aconseguir els objectius ressenyats en els apartats anteriors. Encara que els continguts es presenten organitzats en diferents apartats, a l'efecte del seu ensenyament s'integraran en la realització d'activitats lingüístiques contextualitzades, de manera que l'alumnat els adquireisca a través de les activitats, textos i tasques que es proposen.

1. Competències comunicatives: lingüística, sociolingüística i pragmàtica

1.1 Continguts funcionals

- Funcions o actes de parla assertius: funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar, anunciar, assentir, classificar, descriure, dissentir, expressar acord i desacord, expressar desconeixement, expressar una opinió, formular hipòtesi, identificar i identificar-se, informar, presentar i presentar-se, recordar alguna cosa a algú, rectificar, replicar, suposar.

- Funcions o actes de parla compromissius: funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: expressar la intenció o la voluntat de fer alguna cosa, convidar, jurar, negar-se a fer alguna cosa, oferir alguna cosa o ajuda, oferir-se a fer alguna cosa.

- Funcions o actes de parla directius: funcions o actes de parla que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar, advertir, alertar, donar instruccions o permís, demanar (alguna cosa, ajuda, confirmació, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa), prohibir o denegar, restringir, proposar, sol·licitar, suggerir i suplicar.

- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris: funcions o actes de parla que es realitzen per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar o declinar una invitació, agrair, atraure l'atenció, compadir-se, donar la benvinguda, acomiadar-se, expressar condolença, felicitar, fer compliments, insultar, interessar-se per algú o alguna cosa, convidar, demanar disculpes, presentar-se i presentar a algú, refusar, saludar.

- Funcions o actes de parla expressius: funcions o actes de parla que expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar, expressar admiració, expressar alegria o felicitat, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interés, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, preferència, resignació, satisfacció, sorpresa, temor, tristesa, defensar, exculpar, lamentar, retraure.

1.2 Continguts lèxic-semàntics

- Activitats de la vida diària.
- Alimentació.
- Béns i serveis.
- Ciència i tecnologia.
- Clima, condicions atmosfèriques i medi ambient.
- Compres i activitats comercials.
- Descripció física.
- Educació.
- Identificació personal.
- Llengua i comunicació.
- Relacions humanes, socials i laborals.
- Salut i cures físiques.
- Temps lliure i oci.
- Viatges.
- Habitatge, llar i entorn.

1.3 Continguts ortogràfics

- Ús dels caràcters en les seues diverses formes. Majúscules (sigles, els punts cardinals i els segles, noms abstractes, organismes públics), cursiva, negreta, subratllat.
- Signes ortogràfics: cometes, parèntesis, punts suspensius, asterisc, barra

1.4 Continguts fonètics

- Sons i fonemes vocàlics i les seues combinacions.
- Processos fonològics.
- “Raddoppiamento sintattico”.
- Elisió.
- Apòcope: Vocàlica. Sil·làbica

1.5 Continguts gramaticals

L'oració simple

- Tipus d'oració, elements constituents i la seua posició.
- Fenòmens de concordança. L'oració composta
 - Expressió de relacions lògiques: conjunció, disjunció, oposició, concessió, comparació, correlació, condició, causa, finalitat, relacions temporals.

El sintagma nominal

- Nucli. Substantiu. Pronoms.
 - Modificació del nucli: Determinants, aposició, sintagma adjectival, Sintagma adverbial. Oració de relatiu.
- Posicions dels elements del sintagma.

El sintagma adjectival

- Nucli. Adjectiu.
- Modificació del nucli.
- Posició dels elements del sintagma.

El sintagma verbal

- Nucli del sintagma. Verb.
- Aspecte: Duratiu. Habitual. Incoatiu. Iteratiu. Puntual. Terminatiu.
- Modalitat: Factualitat. Necessitat. obligació. Capacitat. Possibilitat.

Prohibició. Intenció.

- Veu passiva.
- Modificació del nucli: Negació predicativa oracional, restrictiva i expletiva.
- Posició dels elements del sintagma.

El sintagma adverbial

- Nucli.
- Modificació del nucli mitjançant Sprep, Sadv (*non*).
- Posició dels elements del sintagma: N + SPrep.
- Funcions sintàctiques: Subjecte.

El sintagma preposicional

- Modificació del nucli mitjançant Sprep, Sadj, Sadv, oració.
- Posició dels elements del sintagma: N + Sprep/Sadj/Sadv/oració.

1.6 Continguts sociolingüístics

Marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, estereotips i modismes populars.

1.7 Continguts discursius

Coherència textual: adequació del text al context comunicatiu.

Tipus i format de text.

Varietat de llengua.

Registre.

Tema: enfocament i contingut:

Selecció lèxica.

Selecció d'estructures sintàctiques.

Selecció de contingut rellevant.

Context espai-temporal:

Referència espacial: ús d'adverbis i expressions espacials.

Referència temporal: ús dels temps verbals, usos d'adverbis

i expressions temporals.

Cohesió textual: organització interna del text (inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual)

Inici del discurs:

Iniciadors.

Introducció del tema: tematització/focalització, ordre de paraules, ús de partícules, etc.

Enumeració.

Desenvolupament del discurs:

Desenvolupament temàtic:

Manteniment del tema:

Correferència: ús de l'article, ús de pronoms, ús de demostratius, concordança de temps verbals.

El·lipsi.

Repetició: ressò lèxic, sinònims, antònims, hiperònims, hipònims, camps lèxics.

Reformulació.

Èmfasi.

Expansió temàtica:

Exemplificació.

Reforç.

Contrast.

Introducció de subtemes

Canvi temàtic:

Digressió.

Recuperació de tema.

Manteniment i seguiment del discurs oral:

Presca, manteniment i cessió del torn de paraula.

Suport, demostració d'enteniment, petició d'aclariment, etc.

Conclusió del discurs:

Resumeixen/recapitulació.

Indicació de tancament textual.

Tancament textual.

L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació.

La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.

1.8 Continguts socioculturals

Els alumnes hauran d'adquirir un coneixement de la societat i la cultura italiana ja que una falta de competència en aquest sentit pot distorsionar la comunicació. Per a això, en aquest curs, es tindran en compte les àrees següents:

- Vida quotidiana (festivitats, horaris de menjars, etc.).
- Condicions de vida (condicions de l'habitatge, condicions laborals, etc.).
- Relacions personals (estructura social i relacions entre els seus membres, etc.).
- Valors, creences i actituds (institucions, humor, art, etc.).
- Llenguatge corporal (gestos, contacte visual, etc.).
- Convencions socials (convencions i tabús relatius al comportament).
- Comportament ritual (celebracions, cerimònies, etc.).
- Llengua i comunicació (ràdio, premsa, televisió, etc.).
- L'alimentació.
- Compres i activitats comercials.
- Viatges.
- Personatges i monuments famosos.
- Contextualització geogràfica.

Nivell Avançat C2

Els ensenyaments de Nivell Avançat C2 tenen per objecte capacitar a l'alumnat per a comunicar-se sense cap dificultat, i amb un grau de qualitat com pot observar-se en un parlant culte, en situacions d'alta complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, entre altres cursar estudis al més alt nivell, inclosos programes de postgrau i doctorat, o participar activament i amb soltesa en la vida acadèmica

(tutories, seminaris, conferències internacionals); liderar equips interdisciplinaris en projectes complexos i exigents, o negociar i persuadir amb eficàcia a nivell d'alta direcció en entorns professionals internacionals.

Per a això, l'alumnat haurà d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb total naturalitat per a participar en tota mena de situacions, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, que requerisquen comprendre, produir, coproduir i processar una àmplia gamma de textos orals i escrits extensos i complexos, que versen sobre temes tant abstractes com concrets de caràcter general i especialitzat, tant fora com dins del propi camp d'especialització, en una gran varietat d'accents, registres i estils, i amb un ric repertori lèxic i estructural que incloga expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i permeta apreciar i expressar subtils matisos de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al Nivell Avançat C2, l'alumnat serà capaç de:

- Comprendre amb total facilitat, sempre que dispose d'un cert temps per a habitar-se a l'accent, pràcticament a qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, produït en viu o retransmés, independentment del canal i fins i tot en ambients amb soroll, reconeixent significats implícits i apreciand diferències subtils d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat ràpida, present trets estructurals, lèxics o de pronunciació idiosincràtics (p. e. estructures no lineals o formats poc usuals, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme), i/o veure's sobre temes fins i tot aliens a la seua experiència, interès o camp acadèmic o professional o d'especialització.
- Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, soltesa i fluïdesa, textos orals extensos, detallats, formalment correctes, i sovint destacables, per a comunicar-se en qualsevol tipus de situació de la vida personal, social, professional i acadèmica, adaptant amb total eficàcia l'estil i el registre als diferents contextos d'ús, sense cometre errors excepte algun lapsus linguae ocasional, i mostrant gran flexibilitat en l'ús d'un ric repertori d'expressions, accents i patrons d'entonació que li permeten transmetre amb precisió subtils matisos de significat.
- Comprendre en profunditat, apreciar, i interpretar de manera crítica, amb l'ús esporàdic del diccionari, una àmplia gamma de textos extensos i complexos, tant literaris com tècnics o d'una altra índole, contemporanis o no, en els quals s'utilitzen un llenguatge especialitzat, jocs de paraules, una gran quantitat

d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics, i que puguen

- contindre judicis de valor vetllats, o en els quals gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta i ambigua, apreciand distincions subtils d'estil i significat, tant implícit com explícit.
- Produir i coproduir, independentment del suport, i fins i tot a velocitat ràpida en temps real, textos escrits de qualitat, exempts d'errors excepte alguna relliscada de caràcter tipogràfic, sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajude el lector a identificar i retindre les idees i els aspectes més significatius, i en els quals transmet amb precisió subtils matisos de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Mediar entre parlants de la llengua fíque o de diferents llengües per a traslladar pràcticament qualsevol classe de text oral o escrit, reconeixent significats implícits i apreciand diferències d'estil, fins i tot quan el text s'articule a una velocitat molt alta o present trets estructurals, lèxics o de pronunciació o d'escriptura idiosincràtics (p. e. regionalismes, llenguatge literari, o lèxic especialitzat), tot això sense dificultat, adaptant amb total eficàcia l'estil i registre als diferents contextos d'ús i mostrant una riquesa d'expressió i un accent i entonació que permeten transmetre amb precisió subtils matisos de significat.

1. Activitats de comprensió de textos orals.

1.1 Objectius.

- Comprendre, independentment del canal i fins i tot en un ambient amb soroll, instruccions detallades i qualsevol tipus d'informació específica en declaracions i anuncis públics que tenen poca qualitat i un so distorsionat. Comprendre qualsevol informació tècnica complexa, com, per exemple, instruccions de funcionament, normatives o especificacions de productes, serveis o procediments de qualsevol índole, coneguts o desconeguts, i sobre tots els assumptes relacionats, directament o indirectament, amb la seua professió o les seues activitats acadèmiques.
- Comprendre conferències, xarrades, discussions i debats especialitzats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, encara que continguen una gran quantitat d'expressions col·loquials, regionalismes o terminologia especialitzada o poc habitual, entenent detalladament els arguments que s'esgrimeixen.
- Comprendre amb facilitat les interaccions complexes i els detalls de converses i debats animats i extensos entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o desconeguts, apreciand plenament els matisos, els trets socioculturals del llenguatge que s'utilitza, i les implicacions del que es diu o s'insinua.
- Comprendre converses, discussions i debats extensos i animats en els quals es participa, fins i tot sobre temes acadèmics o professionals complexos i amb els quals no s'està familiaritzat, encara que no estiguen clarament estructurats i la relació entre les idees siga solament implícita, i reaccionar en conseqüència.

- Comprendre sense esforç, i apreciar en profunditat, pel·lícules, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i programes de televisió o ràdio que continguin una gran quantitat d'argot o llenguatge col·loquial, regional, o expressions idiomàtiques, identificant detalls i subtileses com a actituds i relacions implícites entre els parlants, i apreciament al·lusions i implicacions de tipus sociocultural.

1.2 Competències i continguts.

a) Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Domini dels coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, i apreciació de les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació natural, eficaç i precisa, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic de l'idioma, la qual cosa suposa reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una àmplia gamma de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents, i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

b) Competència i continguts estratègics.

Utilització eficaç de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i fonètic-fonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure les conclusions apropiades.

c) Competència i continguts funcionals.

Comprensió de les següents funcions comunicatives o actes de parla mitjançant els exponents orals propis de cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postil·lar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesi; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna

cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es realitzen per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

d) Competència i continguts discursius.

Coneixement i comprensió d'una àmplia gamma de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral *monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i en qualsevol registre, apreciament un ric repertori de recursos de producció i processament de textos ajustats a contextos específics, fins i tot especialitzats.

e) Coherència textual

Adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

f) Cohesió textual: organització interna del text oral.

- Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi).
- Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes.
- Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resumeixen / recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

g) Competència i continguts sintàctics.

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques formal i conceptualment complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i context comunicatiu, tant generals com específics, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);

- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/*imperfectivo, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certitud, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

h) Competència i continguts lèxics.

Comprensió d'una rica gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i apreciació dels nivells connotatius del significat.

i) Competència i continguts fonètic-fonològics.

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics de *ensordecimiento, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

1.3 Criteris d'avaluació

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del que es diu i de la manera de dir-ho, i pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional, humorístic i al·lusiú de l'idioma, apreciand diferents varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil. Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i saca les conclusions apropiades de l'ús que es fa d'aquests.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i fonètic-fonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure les conclusions apropiades.
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text oral d'estructura discursiva complexa o que no està perfectament estructurat, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.

- Reconeix, segons el context i el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una rica gamma d'exponents orals complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Identifica els significats i funcions associats a una rica gamma d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral segons el context i gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. pregunta retòrica).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de recepció oral molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e. metàfora), i pot jutjar la seua funció dins del text i respecte al context.
- Manifesta una capacitat de percepció, sense tot just esforç, de les varietats fonètic-fonològiques estàndard pròpies de la llengua fíque, i reconeix els matisos subtils de significat i les diverses intencions pragmàtiques (cortesía, humor, ironia, sarcasme i altres) associats als diferents patrons d'entonació segons el context comunicatiu específic.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals.

2.1 Objectius.

- Fer declaracions públiques amb fluïdesa i flexibilitat usant una certa entonació per a transmetre amb precisió matisos subtils de significat.
- Realitzar presentacions convincents davant col·legues i experts, i pronunciar conferències, ponències i xarrades, extenses, ben estructurades, i detallades, sobre temes i assumptes públics o professionals complexos, demostrant seguretat i adaptant el discurs amb flexibilitat per a adequar-lo a les necessitats dels oïdors, i manejant amb habilitat i enfrontant-se amb èxit a preguntes difícils, imprevisibles, i fins i tot hostils, d'aquests.
- Pronunciar conferències o impartir seminaris sobre temes i assumptes acadèmics complexos, amb seguretat i de manera eloqüent a un públic que no coneix el tema, adaptant-se a cada auditori i desembolicant-se sense cap dificultat davant qualsevol pregunta o intervenció de membres de l'audiència.
- Participar amb total soltesa en entrevistes, com a entrevistador o entrevistat, estructurant el que diu i desembolicant-se amb autoritat i amb total fluïdesa, mostrant domini de la situació, i capacitat de reacció i improvisació.
- Realitzar i gestionar, amb total eficàcia, operacions i transaccions complexes, fins i tot delicades, davant institucions públiques o privades de qualsevol índole, i negociar, amb arguments ben organitzats i persuasius, les relacions amb particulars i entitats i la solució dels conflictes que pogueren sorgir d'aquestes relacions.
- Conversar còmoda i adequadament, sense cap limitació, en tota mena de situacions de la vida social i personal, dominant tots els registres i l'ús apropiat de la ironia i l'eufemisme.

- Participar sense cap dificultat i amb fluïdesa en reunions, seminaris, discussions, debats o col·loquis formals sobre assumptes complexos de caràcter general o especialitzat, professional o acadèmic, fins i tot si es duen a terme a una velocitat molt ràpida, utilitzant arguments clars i persuasius, matisant amb precisió per a deixar clars els seus punts de vista, i sense cap desavantatge respecte als parlants nadius.

2.2 Competències i continguts.

a) Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

b) Competència i continguts estratègics.

Domini de les estratègies discursives i de compensació que permeten expressar el que es vol dir sense cap limitació, adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa específica de caràcter complex.

c) Competència i continguts funcionals.

Realització de les següents funcions comunicatives o actes de parla, mitjançant exponents complexos orals d'aquestes funcions, adequats a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesi; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es realitzen per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

d) Competència i continguts discursius.

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resumeixen / recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

e) Competència i continguts sintàctics.

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons àmbit i context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certitud, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);

- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

f) Competència i continguts lèxics.

Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

g) Competència i continguts fonètic-fonològics.

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i context comunicatiu, i transmissió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics de ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives per a expressar subtils matisos de significat.

2.3 Criteris d'avaluació.

- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que diu i la manera de dir-ho i actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diferents varietats de la llengua i diferents registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una rica gamma d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Pot expressar-se de forma conscientment irònica, ambigua, o humorística.
- Pot parlar sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
- Utilitza correcta i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per a controlar i reparar el seu discurs, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Sap superar les dificultats que poguera tindre amb tanta discreció que l'interlocutor a penes s'adona.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un complet repertori d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Produeix discursos clars, fluids i ben estructurats l'estructura lògica dels quals resulta eficaç i ajuda a l'oïdor a fixar-se en elements significatius i a recordar-los.
- Crea textos coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.

- Duu a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, formal i conceptualment complexos, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb total certesa informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Realitza descripcions clares, fluides, elaborades i sovint destacables.
- Pot fer declaracions clares, fluides, elaborades i sovint memorables.
- Realitza narracions detallades integrant diversos temes, desenvolupant aspectes concrets, i acabant amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diferents tipus d'oïdors i interlocutors.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments dels seus interlocutors amb soltesa i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes les estructures gramaticals de la llengua fiqua, fins i tot aquelles formal i conceptualment complexes, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. singular/plural generalitzador i de modèstia).
- Manté un consistent control gramatical sobre un repertori lingüístic complex, fins i tot quan la seua atenció se centra en altres activitats, p. e. en la planificació del seu discurs o en el seguiment de les reaccions dels altres.
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una rica gamma d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una àmplia sèrie d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e. elements que expressen grau, o clàusules que expressen limitacions.
- Substitueix una paraula que no recorda per un terme equivalent d'una manera tan subtil que a penes es nota.
- Manifesta una capacitat articulatòria segons algunes de les varietats estàndard pròpies de la llengua fiqua, i ajusta l'entonació a la situació comunicativa, variant-la per a expressar matisos subtils de significat i adaptant-se als estats d'ànim i a les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme, i altres).
- S'expressa amb total naturalitat, sense esforçar-se ni dubtar, mitjançant un discurs ampli i seguit amb una fluïdesa natural, i es deté només per a considerar les paraules més apropiades amb les quals expressar els seus pensaments, o per a buscar un exemple o explicació adequada.
- Pot prendre la paraula, mantindre-la i cedir-la de manera completament natural.
- Contribueix al progrés del discurs convidant a uns altres a participar, formulant preguntes o plantejant qüestions per a abundar en els temes tractats o altres nous, desenvolupant o aclarint aspectes del que s'ha dit pels interlocutors, i fent

un resum de les postures i els arguments d'aquests i, en el seu cas, dels seus propis.

3.1 Objectius.

- Comprendre sense dificultat qualsevol tipus d'informació pública, instrucció, o disposició que pugui interessar a un mateix o a tercers, incloent-hi els seus aspectes subtils i aquells que poden derivar-se del seu contingut.
- Comprendre detalladament la informació i les implicacions d'instruccions, normatives, ordenaments, codis, contractes, o altres textos legals complexos concernents al món professional o acadèmic en general i al propi camp d'especialització en particular.
- Comprendre en profunditat i detall tot tipus de text producte de l'activitat professional o acadèmica, p. e. actes, resums, conclusions, informes, projectes, treballs de recerca, o qualsevol document d'ús intern o de difusió pública corresponent a aquests àmbits.
- Comprendre informació detallada en textos extensos i complexos en l'àmbit públic, social i institucional (p. e. informes que inclouen dades estadístiques), identificant actituds i opinions implícites en el seu desenvolupament i conclusions, i apreciament les relacions, al·lusions i implicacions de tipus sociopolític, socioeconòmic, o sociocultural.
- Comprendre detalladament i en profunditat, i interpretar de manera crítica, la informació, idees i implicacions de qualsevol tipus de material bibliogràfic de consulta o referència de caràcter especialitzat acadèmic o professional, en qualsevol suport.
- Comprendre tot tipus de publicacions periòdiques de caràcter general, o especialitzat dins de la pròpia àrea professional, acadèmica o d'interès.
- Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades en editorials, articles de fons, ressenyes i crítiques, o altres textos periodístics d'una certa extensió, tant de caràcter general com especialitzat, i en qualsevol suport, en els quals gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta o ambigua, o que contenen nombroses al·lusions, o judicis de valor vetllats.
- Comprendre amb facilitat i detalladament qualsevol tipus de correspondència personal, i formal de caràcter públic, institucional, acadèmic, o professional, inclosa aquella sobre assumptes especialitzats o legals, identificant matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les postures, tant implícites com explícites, dels remitent.
- Comprendre sense dificultat, i interpretar de manera crítica, textos literaris extensos de qualsevol gènere, tant clàssics com contemporanis, apreciament recursos literaris (símils, metàfores, etc.), trets d'estil, referències contextuais (culturals, sociopolítiques, històriques, o artístiques), així com les seues implicacions.

3.2. Competències i continguts.

a) Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Domini dels coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, i apreciació de les

subtiletes i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic de l'idioma, la qual cosa suposa reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una àmplia gamma de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, i dialectes, i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

b) Competència i continguts estratègics.

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per a comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuals, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure les conclusions apropiades.

c) Competència i continguts funcionals.

Comprensió de les següents funcions comunicatives o actes de parla mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesi; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es realitzen per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar. Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant

determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

d) Competència i continguts discursius.

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resumeixen / recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

e) Competència i continguts sintàctics.

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i context comunicatius, tant generals com específics, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certitud, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

f) Competència i continguts lèxics.

Comprensió d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

g) Competència i continguts ortotipogràfics.

Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

3.3 Criteris d'avaluació.

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del que llig i de les seues maneres d'expressió, i pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional i al·lusiú de l'idioma, apreciament diferents varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i saca les conclusions apropiades de l'ús que es fa d'aquests.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure les conclusions adequades.
- Pot accedir a qualsevol font d'informació escrita amb rapidesa i fiabilitat.
- Pot avaluar, de manera ràpida i fiable, si les fonts són o no rellevants per al fi o la tasca en qüestió.
- Pot localitzar informació rellevant, així com comprendre el seu tema, contingut i orientació, a partir d'una lectura ràpida del text.
- Cerca amb rapidesa en textos extensos i complexos de diversos tipus, inclosos els menys habituals, i pot llegir textos de manera paral·lela per a integrar informació continguda en aquests.
- Utilitza sense dificultat diccionaris monolingües de la seua àrea d'especialització (medicina, economia, dret, etc.).
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una rica gamma d'exponents complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comprén els significats i funcions associats a una rica gamma d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. metàfora gramatical).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de lectura molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e. metàfora), i pot jutjar la seua funció dins del text i respecte al context.

- Comprén les intencions comunicatives que subjauen després de l'ús d'una rica gamma de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital, de caràcter general i especialitzat.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits.

4.1 Objectius.

- Prendre notes i anotacions detallades i fidedignes en reunions, seminaris, cursos o conferències, fins i tot mentre es continua participant activament en aquests, reflectint tant les paraules utilitzades pel parlant com les implicacions, al·lusions o inferències del que aquest diu.
- Negociar el text d'acords, resolucions, contractes o comunicats, modificant esborradors, i realitzant correcció de proves.
- Escriure ressenyes, informes o articles complexos que presenten una argumentació o una apreciació crítica de textos tècnics d'índole acadèmica o professional, d'obres literàries o artístiques, de projectes d'investigació o treball, o de publicacions i altres ressenyes, informes o articles escrits per uns altres.
- Escriure informes, articles, assajos, treballs de recerca i altres textos complexos teòric i la literatura precedent; es descriuen els procediments de treball; es fa un tractament exhaustiu del tema; s'incorporen i resum opinions d'uns altres; s'inclouen i avaluen informació i fets detallats, i es presenten les pròpies conclusions de manera adequada i convincent i d'acord amb les convencions, internacionals o de la cultura específica, corresponents a aquest tipus de textos.
- Escriure, independentment del suport, cartes o missatges personals en els quals s'expressa d'una manera deliberadament humorística, irònica o ambigua.
- Escriure, independentment del suport, correspondència formal complexa, clara, exempta d'errors i ben estructurada, ja siga per a sol·licitar alguna cosa, demandar o oferir els seus serveis a clients, superiors o autoritats, adoptant les convencions estilístiques i de format que requereixen les característiques del context específic.

4.2 Competències i continguts.

a) Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Domini dels coneixements, destreses i actituds necessaris, i apreciació de les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, per a la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic.

b) Competència i continguts estratègics.

Aplicació natural i eficaç de les estratègies discursives i de compensació més adequades en cada cas per a elaborar una àmplia gamma de textos complexos ajustats al seu context específic, fins i tot especialitzat, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte que e vol o s'ha de produir sobre el receptor.

c) Competència i continguts funcionals.

Realització de les següents funcions comunicatives o actes de parla, mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postil·lar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesi; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es realitzen per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

d) Competència i continguts discursius.

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resumeixen / recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

e) Competència i continguts sintàctics.

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons àmbit i context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certitud, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

f) Competència i continguts lèxics.

Utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

g) Competència i continguts ortotipogràfics.

Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

4.3 Criteris d'avaluació.

- Escriu textos complexos extensos i de qualitat, mostrant un domini dels recursos lingüístics que li permet expressar-se sense cap limitació, amb gran riquesa estructural i lèxica, i amb total correcció.
- Escriu textos complexos amb claredat i fluïdesa, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajuden el lector a trobar les idees significatives, exempts d'errors i en els quals transmet amb precisió subtils matisos de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que escriu i la manera de dir-ho i actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al destinatari, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diferents varietats de la llengua i diferents registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una rica gamma d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Pot expressar-se per escrit de forma conscientment irònica, ambigua, o humorística.
- Pot escriure sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
- Utilitza correcta i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per a controlar i reparar el seu text escrit, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un complet repertori d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Crea textos escrits coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Duu a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, formal i conceptualment complexos, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, propis de la llengua escrita, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb total certesa informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Realitza descripcions clares i detallades, i sovint destacables.
- Realitza narracions detallades integrant diversos temes, desenvolupant aspectes concrets, i acabant amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant l'estructura, contingut i èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diferents tipus de destinataris.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments dels seus corresponents amb soltesa i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes i sense errors les estructures gramaticals pròpies de la llengua escrita, fins i tot aquelles formal i conceptualment complexes, i amb

efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. estructures passives).

- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una rica gamma d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una àmplia sèrie d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e. elements que expressen grau, o clàusules que expressen limitacions.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta, tant de caràcter general com més específic, i fins i tot especialitzat, per a produir textos escrits exempts d'errors d'ortografia, format, estructura, distribució en paràgrafs i puntuació; si potser, pot presentar alguna relliscada tipogràfica ocasional.
- Es relaciona amb el destinatari amb total naturalitat, flexibilitat i eficàcia.

5. Activitats de mediació.

5.1 Objectius.

- Traslladar oralment amb la precisió necessària el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les possibles implicacions, de textos orals o escrits d'alta complexitat estructural o conceptual, o que presenten trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.
- Parafrasejar i resumir en forma oral informació i idees provinents de diverses fonts, reconstruint arguments i fets amb la deguda precisió, de manera coherent i sense ometre detalls importants ni incloure detalls o elements innecessaris, amb naturalitat i eficàcia.
- Fer una interpretació simultània sobre una àmplia sèrie d'assumpes relacionats amb la pròpia especialitat en diversos àmbits, traslladant amb la suficient precisió subtileses de registre i estil.
- Mediar amb eficàcia i total naturalitat entre parlants de la llengua figue o de diferents llengües, en qualsevol situació, fins i tot de caràcter delicat o conflictiu, tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals, i reaccionant en conseqüència.
- Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb notable precisió i estructuració, durant una conferència, reunió, debat o seminari clarament estructurats i sobre temes complexos dins o fora del propi camp d'especialització.
- Traslladar per escrit amb la deguda precisió el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les possibles implicacions, de textos escrits o orals d'alta complexitat estructural o conceptual, o que presenten trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.

- Parafrasejar i resumir en forma escrita, amb total correcció i eficàcia, de manera coherent i sense incloure detalls irrelevantes, informació i idees contingudes en diverses fonts, traslladant de manera fiable informació detallada i arguments complexos.
- Traduir, amb l'ajuda de recursos específics, fragments extensos de textos estructural i conceptualment complexos, fins i tot de tipus tècnic, sobre temes generals i específics del propi interès, tant dins com fora del camp propi d'especialització, traslladant de manera fiable el contingut de la font, i respectant en la mesura del possible els seus trets característics (p. e. estilístics, lèxics, o de format).

5.2 Competència i continguts interculturals.

Domini dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació, fins i tot en situacions delicades o conflictives, amb total naturalitat i eficàcia: autoconsciència cultural; consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; coneixements culturals especialitzats; observació; escolta; avaluació; anàlisi; interpretació; posada en relació; adaptació (inclosa resiliència emocional); equanimitat; gestió de l'estrés; metacomunicació; resolució creativa de problemes; lideratge; respecte; empatia; curiositat; obertura de mires; assumpció de riscos; flexibilitat; tolerància; valors universals.

5.3 Criteris d'avaluació.

- Aprecia en profunditat les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals i sociolingüístics de la comunicació per a desembolcar-se de manera natural i amb comoditat en qualsevol context de mediació.
- És plenament conscient del caràcter relatiu dels usos i convencions, creences i tabús de diferents comunitats i de les seues pròpies, i pot explicar, comentar i analitzar les semblances i diferències culturals i lingüístiques de manera extensa i constructiva, així com superar possibles barreres o circumstàncies adverses en la comunicació posant en joc, de manera quasi automàtica a través de la internalització, la seua competència intercultural i les seues competències comunicatives lingüístiques.
- Es comunica eficaçment i amb la precisió necessària, apreciand, i sent capaç d'utilitzar, tots els registres, diferents varietats de la llengua, i una rica gamma de matisos de significat.
- Sap seleccionar amb gran rapidesa, i aplicar eficaçment, les estratègies de processament del text més convenientes per al propòsit comunicatiu específic en funció dels destinataris i la situació de mediació (p. e. selecció, omissió, o reorganització de la informació).
- Produeix textos coherents, cohesionats i de qualitat a partir d'una gran diversitat de textos font.
- Transmet amb total certesa informació complexa i detallada, així com els aspectes més subtils de les postures, opinions i implicacions dels textos, orals o escrits, d'origen.

Continguts específics del nivell C2

1. GRAMÀTICA

Oració

- Actitud del parlant i modalitats d'oració.
- Ampliació i consolidació de les Interrogatives totals, parcials, disjuntives, retòriques i de cortesia.
- Reconeixement de l'ús regional de la forma impersonal amb *si* en substitució de les formes verbals de 1a personal plural (*Noi si parte*).
- Consolidació de l'ordre dels elements: casos de pertorbació de l'ordre en exclamatives i relatives.
- Consolidació i ampliació de casos especials de concordança: concordança amb el quantificador indefinit en les enumeracions (*scaffali, cassetti, armadi, tutto era stato messo sottosopra*); en expressions fixes (*Viva i campioni! Due più due fa quattro*) en oracions de relatiu la concordança amb *quelli* (*Lui è uno di quelli che si dà/danno da fare*), concordança de l'adjectiu i del nom en oracions impersonals i passives en passat (*Quando si è stati svegli tutta la notte*); en oracions impersonals amb omissió del complement objecte genèric (*La vita rende insensibili*); en el llenguatge dels anuncis (*Cercasi segretarie*); en la concordança del participi passat: expressions intransitives usades en forma passiva (*Non è stato/a preso/a nota*); combinacions de pronom reflexiu + pronom de CD (*Il soldi, se li è presi Maria*) i en oracions subordinades de participi (*Appena alzata; Appena mangiato*).
- Oracions nominals: (*Mani in alto!, Quanto zucchero nel caffè!*)
- Ampliació i consolidació de l'oració complexa: coordinació copulativa, adversativa, disjuntiva, conclusiva, explicativa, distributiva afirmativa i negativa.
- Ampliació de la subordinació adjectiva amb indicatiu o subjuntiu; oracions introduïdes per *a* + infinitiu (*Saremo gli ultimi a ricordarlo*).
- Consolidació i ampliació de la subordinació substantiva: ús de les construccions en funció de subjecte i d'objecte, amb subjecte idèntic o diferent i en el discurs indirecte; interrogativa indirecta; menja + subjuntiu (*Gli raccontò come non andasse d'accordo con la figlia*); *di* + infinitiu: casos d'omissió de la preposició/conjunció i ús optatiu (*Mi rincresce (di) non poter accettare; Dubito (che) tu possa farlo*) i construcció causativa (*Lascialo uscire!, Fagli stirare le camicie!*).
- Consolidació de la subordinació circumstantial pròpies del nivell C1 i ampliació. Temporal: *come, non appena*; subordinades implícites amb *in* + infinitiu. Modal: *come se, senza che, tranne che, eccetto che, a meno che* + subjuntiu. Causal: locucions + indicatiu per il fatto *che*; *dal momento che; considerato che; in quanto a; non perché, non che* + subjuntiu; *a/per* + infinitiu compost; amb

participi (*Offesa dal suo atteggiamento, non l'ho ancora chiamato*) connectors + indicatiu /condicional. Condicional: *a* + infinitiu i amb participi (*Espressa in un altro modo, sarebbe un'ottima proposta*). Concessiva: indefinits *chiunque, qualunque, comunque* + subjuntiu; *per* + infinitiu; *nemmeno a, neanche a* + infinitiu. Consecutiva: adjectiu/adverbi *a tal punto che* + indicatiu; *far sì che*; locucions *in maniera che* + subjuntiu; *tanto... da, così... da, in un modo così ... da, al punto di* (o *a*) + infinitiu. Comparativa: amb *più che, piuttosto che/di* + infinitiu.

- Omissió optativa de connectors (*L'avessi saputo prima, ti avrei chiamato*).

Nom

- Concordança en gènere i número dels adjacents (determinants i adjectius) amb el nucli (nomi/pronom).
- Classes de noms i comportament morfosintàctic. Casos de doble ús d'abstractes/concrets (*L'amore è eterno finché dura; È venuto il mio amore*).
- Formació del gènere: consolidació dels casos irregulars i ampliació a nou lèxic. Noms amb alternança de gènere i de significat (*chicco/chicca; il fronte/la fronte*).
- Expressions que designen personatges públics i/o històrics (*Il Cavaliere, L'Avvocato, L'Eroe dei due mondi*).
- Formació del número: consolidació dels casos irregulars i ampliació del nou lèxic.

Pronom

- Pronoms personals: consolidació de l'ús de les formes de subjecte i complement; absència/presència, concordança amb el referent i col·locació amb les diferents formes verbals (*Partito lui...; Rivedendolo; Vistosì perduto*).
- Pronoms personals subjecte: les formes *egli/ella, esso/essa, essi/esse, costui, questi, quegli, colei, colui, costoro, coloro*.
- Combinació de pronoms: formes àtones de OI + *si* impersonal (*Gli si vuole bene*) i de passiva reflexa + OD (*La si vede spesso*); altres combinacions amb *ci* com a modificador semàntic (*Mi ci è voluta mezz'ora*); pronoms en construccions pronominals freqüents: ampliació del lèxic (*Darsela a gambe*).
- Demostratius: consolidació de les formes pròpies del nivell anterior. Ús de *tale* i *ciò*. Consolidació de demostratius en el llenguatge escrit, regional i administratiu (*Codesto, siffatto*). Funcions identificativa i de reforç de *medesimo* (*Lui medesimo me l'ha detto*). Ampliació de funcions dística, anafòrica i catafòrica.
- Indefinits: consolidació i ampliació de formes *alcuno, tale, altrettanto, vari* i correlatius, (*gli uni...gli altri*). Valor afirmatiu de *nessuno/niente* en frases interrogatives (*C'è nessuno? Serve niente?*).
- Consolidació de possessius, relatius, numerals, interrogatius i exclamatius en els aspectes propis del nivell i ampliació de formes: possessiu *altrui*.
- Consolidació de numerals, cardinals, ordinals i multiplicadors en els aspectes propis del nivell i ampliació de formes: *ambedue*.
- Consolidació de l'ús de la partícula *ci*: amb valor pronominal i de reforç semàntic (*Avercela con qualcuno*).

- Consolidació de l'ús de la partícula *ne* amb valor partitiu amb valor adverbial de lloc i amb valor pronominal en substitució de complements regits per *non* (*Non ci rimane che dedurre le conclusioni pertinenti*); i el seu ús en expressions idiomàtiques (*Combinarne di tutti i colori, averne fin sopra i capelli*); i en expressions d'ús freqüent (*Aversene a male*).
- *Vi* com a substitut de *ci* en situacions de registre formal.
- Ús polivalent del relatiu *che* en el llenguatge col·loquial (*Il giorno che ti ho visto*).

Article

- Ampliació de l'article determinat amb noms col·lectius, propis, cognoms, sobrenoms, amb noms geogràfics i amb sigles.
- Ús de l'article indeterminat amb indefinits i noms propis (*un tal Paolo*).
- Alternança de l'ús de l'article determinat amb cognoms cèlebres.
- Usos particulars de l'article indeterminat amb els numerals (*Un duecento persone*).
- Omissió de l'article: En proverbis ("*Uomo avvisato mezzo salvato*").

Adjectiu

- Adjectius formats per dos adjectius (*Idee piccolo-borghesi; Nuovi ricchi*)
- Adjectius compostos (*angloamericane, afrocubani*).
- Graus de l'adjectiu. Comparatius i superlatius orgànics (*ulteriore, estremo, supremo*). Ús regional de *meglio/peggio* amb funció d'adjectiu (*La meglio gioventù*).

Verb

- Conjugacions: revisió i ampliació de les formes i els valors propis del nivell, especialment aquells que permeten l'expressió de matisos diversos relacionats amb els objectius del nivell.
- Consolidació en l'ús de les formes regulars i irregulars. Indicatiu: ampliació dels valors temporals i aspectuals dels temps. Valors aspectuals: imperfecte narratiu i per a expressar acció imminent; plusquamperfet amb valor hipotètic (*Se non fosse stato per lui, a quest'ora eravamo già arrivati*); futur amb valor concessiu (*Riuscirai anche a superare l'esame, ma non hai studiato*), amb valor d'atenuació i amb valor imperatiu. Ús narratiu i estilístic en la llengua escrita del pretèrit perfecte simple i reconeixement del seu ús oral en les diferents varietats regionals i en particulars estats psicològics. Actualització del passat en registre col·loquial (*Arriva lì e sai che fa? Smonta tutto! Assurdo...*).
- Pretèrit perfecte simple. Ampliació i consolidació.
- Reconeixement de formes verbals arcaiques (*vorria; si messe*).
- Condicional simple i compost per a expressar notícies, fets no confirmats. Oració condicional amb funció narrativa
- Subjuntiu: consolidació de les formes i dels usos en oracions simples i subordinades; ús amb verbs impersonals en passat.
- Infinitiu simple i compost: funció atributiva (*Gli anni a venire*); en els diferents tipus de subordinades; *a* + infinitiu amb valor hipotètic (*A fare così non*

risolverai niente); infinitiu del verb *pensare* i *dire* per a expressar decepció, sorpresa i altres valors (*E pensare che era un bravo ragazzo!*)

- Gerundi simple i compost: ús independent, en perífrasis verbals i en oracions adverbials; en construccions absolutes pròpies del llenguatge administratiu (*Considerando che l'accusata...*); en textos acadèmics, per a introduir enunciats atribuint-los a un altre parlant (*Seguendo Saussure, possiamo affermare...*).
- Participi present i passat: en el llenguatge formal i burocràtic (*Gli aventi diritto; Un documento recante un timbro*); amb valor condicional (*Ben vestito sembreresti un manager*)
- Consolidació i ampliació de perífrasis verbals: d'infinitiu i de gerundi.
- Veu passiva: Consolidació de l'ús de l'auxiliar *andare*.
- Consolidació de correlació d'accions i concordança de temps i maneres entre oracions principals i subordinades.
- Discurs indirecte: procediments de cita propis de diferents registres i tipus de textos.

Adverbi

- Expressions pròpies de registre alt, literari i burocràtic de circumstàncies de temps (*in quel mentre*), restrictius (*presumibilmente*) i de lloc (*ivi, onde, ove*).
- Adverbis de negació: influència en l'elecció de la manera (*Mai ho detto che sia stato lui*); adverbis de dubte (*chissà*); adverbis de quantitat modificadors de diferents categories (*Non ne mangio affatto; È assai alto; A dir tanto; Suppergiù*).
- Ús de *manco* en substitució de *nemmeno* en el registre col·loquial
- Ús de mica amb valor de cortesia (*Avrebbe mica una sigaretta?*) i ús regional (*Mica sono stato io!*).
- Ampliació de locucions adverbials (*alla rinfusa; a vanvera; alla carlona*).

Preposicions

- Usos generals i insistència en els usos que generen dificultat (*da, per, a, in*)
- Combinacions de preposicions (*Treni che partono da e per Milano*)
- Consolidació i ampliació de les regències contextualitzades de verbs (*Segnare su rigore*), d'adverbis (*Al di qua delle Alpi*), d'oració (*Dare un'opinione su...*).
- Locucions preposicionals (*per via di, a cavallo tra, a discapito di*).

2. DISCURS

Adequació

- Consolidació en les formes de tractament: persones gramaticals, ús de fórmules i ús del *Voi* en algunes regions (Itàlia del sud).
- Consolidació de recursos per a l'atenuació de la presència del parlant: Pronominal (*Mi si è rotto il braccialetto*). Fórmules de cortesia pròpies de textos d'especialitat (acadèmics, científics, humanístics) com a substitució de la primera persona singular per impersonals, plural o fórmules com *l'autore, chi scrive...*; plural de cortesia, plural didàctic (*Abbiamo dunque illustrato le ragioni per cui...*) i narratiu (*Siamo a Pechino, una donna dall'aspetto...*).

- Reconeixement del valor de cortesia de diferents usos verbals: condicional per a introduir una opinió de manera atenuada i temps verbals matisadors com el futur (*Ammetterai che il tuo comportamento è stato fuori luogo; Tu dirò che...; Non ti nasconderò che...*).
- Respostes cooperatives: repetició de partícules, expressions apropiades.
- Consolidació d'expressions corteses per a les funcions socials en funció del registre.
- L'entonació com a atenuador o intensificador en els actes de parla.
- Consolidació i ampliació de marcadors conversacionals en funció del text i del registre.
- Insistència en l'adequació al registre.

Coherència

- Coherència verbal temporal i aspectual en el discurs: expressió de les relacions d'anterioritat, contemporaneïtat i posterioritat.
- Correlacions de temps i maneres verbals en el discurs referit d'acord amb la situació comunicativa, el tipus d'informació i la intenció de l'emissor (comprometent-se amb la veracitat de la informació o sense comprometre's amb ella) (*Ha detto che veniva / Ha detto che viene / Ha detto che di solito viene a quest'ora*).
- Procediments de transmissió d'informació amb i sense verb introductoris (*Lo interrogarono per delle ore. E lui: non ne so niente/ E lui diceva che non ne sapeva niente*); cites encobertes sense *che* introductoris (*Lo interrogarono per delle ore: non ne sapeva niente*).
- Dixi espacial: oposició *qui/lì* per a referir-se a un lloc puntual enfront de *qua/là* per a referir-se a un lloc indeterminat (*Girava qua e là senza meta / *Girava qui e lì senza meta*); combinació d'adverbis díctics per a concretar el lloc; adverbis díctics i complements de lloc.
- Dixi temporal: valor díctic de les expressions *in mattinata, in serata, in nottata*; adverbis i locucions adverbials díctiques de temps (*nell'ultimo periodo, poc'anzi, stamane/i, ieri l'altro*); el temps verbal com a categoria díctica.
- Transformació de díctics i marcadors en funció de les coordenades espai-temporals: ampliació dels pronoms, demostratius i expressions de temps i espai. Diferències segons la situació d'enunciació i el registre.
- Dixi personal amb *qui/qua, lì/là*, amb valor despectiu: (*ma questo qua, chi si crede di essere? Quella lì è scema*).
- Ampliació dels demostratius en la conversa i en el text escrit. El demostratiu *quello* amb valor evocador (*Che tempi quelli!*).
- Inferències: consolidació i ampliació dels significats implícits d'expressions usuals en diferents situacions de comunicació. Ambigüitat il·locutiva, implícits en les respostes massa breus, o massa prolixes; en el to (irònic, escèptic, enfadat...); en construccions interrogatives orientades (*Luigi ha detto che sei stata tu a farlo - Che ha detto che sono stata io?*); en transformacions de temps verbals en l'estil indirecte.
- Metàfores oracionals: expressions amb verbs de canvi (*Rimanere di ghiaccio; restare di stucco; rimanere a bocca aperta*).

- Expressions del moment amb referència a la cultura popular: televisió, novel·la gràfica, etc. (*Parenti serpenti; fantozziano; la supercazzola; una carambata!*).
- Ús d'expressions provinents d'obres literàries o cinematogràfiques o de coneixements compartits per una comunitat de parlants (*Se questo è un...; Nel mezzo del cammin; con il senno di poi; strapparsi le vesti; ...colpisce ancora*).

Cohesió

- Ampliació i consolidació de procediments gramaticals de correferència: els pronoms i adverbis o expressions amb valor anafòric, ús de l'article determinat amb noms ja presentats, ús de l'article indeterminat amb valor anafòric quan el nom va modificat (*Ha mollato il fidanzato, una mica di buono*); valor anafòric dels possessius i demostratius.
- Procediments lèxics de correferència: ampliació de sinònims, hiperònims/hipònims a través d'un dels termes que entren en la definició, nominalització (*La merce arriverà nei prossimi giorni...; L'arrivo della merce è previsto...*), ús d'expressions referencials: *sottoscritto; suddetto; detto; menzionato; citato*. proformes lèxiques (*la questione; il fatto; il discorso; questa soluzione; il tema...*) i altres proformes (*ciò*).
- Recursos de cohesió dels textos especialitzats: cohesió lèxica en textos científics, esquemes de progressió temàtica propis dels diferents tipus, fórmules de cohesió pròpies de contextos formals: (*i sottoscritti, come sopra indicato*).
- Connectors: sumatius (*anzi, ti dirò di più*), consecutius (*pertanto, perciò*), contra argumentatius (*oltretutto, con tutto ciò; peraltro, d'altro canto*), justificatius (*grazie a; a causa di, il fatto è che, per via di*) i connectors propis dels textos especialitzats.
- Consolidació i ampliació de conjuncions i locucions conjuntives.
 - Coordinants: copulatives (*nonché*), adversatives (*anzi, piuttosto*), distributives (*e...e...*), conclusives (*ebbene*) i explicatives (*vale a dire*).
 - Subordinants: causals (*per il fatto che; giacché*); temporals (*come; sin/fin da*); finals (*in modo da; allo scopo di*); consecutives (*sicché, cosicché, talmente; a tal punto che; in maniera che*); condicionals (*a patto che; nel caso che*); modals (*eccetto che; senza che; a meno che*); concessives (*ancorché, malgrado*); comparatives (*tanto quanto...; più/meno...più/meno; più che; piuttosto che/di*).
- Insistència en els usos de connectors amb majors restriccions de registre.
- Consolidació i ampliació de marcadors en funció del text i del registre. Iniciació amb fórmules de salutació, presentació, introducció del tema, introducció d'un nou tema. Estructuradors amb ordinadors d'obertura (*anzitutto; in primo luogo; in primis*), de continuació (*da una parte...dall'altra; per un verso...per l'altro*), de tancament (*concludendo; chiudendo il discorso*); comentadors (*detto questo...; a parte questo...*); digressors (*a proposito, a proposito di, tra l'altro*). Reformuladors amb explicatius (*vale a dire; in altre parole*), rectificatius (*diciamo, diciamo che; beh; meglio ancora; anzi*), de distanciament (*in ogni caso; comunque, comunque sia, ad ogni modo, insomma*) i recapitulatius (*in conclusione; insomma; infine; per farla breve; in poche parole, tirando le somme, riassumendo, in definitiva*).
- Marcadors d'expressions citatives: (*a quanto pare; secondo + grup nominal; per X...; a dare ascolto a X; a detta di...*).

- Recursos per a les reaccions esperades en les situacions i intercanvis usuals.
- Ampliació de marcadors conversacionals en diferents registres i actituds per a: dirigir-se a algú, saludar (*Guarda un po' chi si vede!; Mi fa piacere rivederla!*), respondre a una salutació (*Ehilà!*), començar a parlar (*allora, dunque, ecco, mah, be', beh, sai che...*), mantindre la paraula (*Come dire, diciamo, praticamente*), sol·licitar a l'interlocutor que comence a parlar (*E tu come la vedi? E a te che te ne pare?*), mantindre l'atenció (*Mi segui/e?; Eh?*), cooperar, reaccionar (*Non mi dire! Però!*), reforçar el contingut d'un enunciat (*praticamente; circa; in qualche modo*), implicar l'interlocutor (*Non credi?*), assentir (*va be'; esatto; giusto; assolutamente, come no*), dissentir amb diferents matisos (*Niente affatto; Neanche per sogno; Dici? Ma quando mai! Macché!*), aclarir les opinions, demostrar implicació (*Non ci si può credere!, Non ci posso credere! Ma scherzi!*), prendre la paraula, iniciar una explicació, introduir un exemple (*mettiamo, facciamo, prendiamo*), demanar ajuda, agrair (*A buon rendere; Spero di poter ricambiare!*), repetir i transmetre, anunciar el final, acomiadar-se.
- Puntuació i paràgrafs. Ús dels signes de puntuació com a marcadors del discurs. Correspondència entre els paràgrafs i les idees del discurs.
- Marques gràfiques de classificació, èmfasi, referències (convencions de distribució i organització del text per a esquemes i índexs; subratllats i cometes, marges, vinyetes, sagnats, tipus de lletres).
- Entonació i pauses com a marcadors d'unitats discursives i d'elacions de sentit. Correspondència de l'entonació amb els signes de puntuació; identificació i producció dels patrons entonatius propis dels actes de parla i les estructures discursives del nivell.

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Ampliació d'expressions per a complir les funcions que es treballen en situacions formals i informals, tant per a la llengua oral com per a l'escrita.
- Ampliació del vocabulari de les situacions pròpies del nivell. (Exemple del món acadèmic: *dissertazione*); variants (formal - informal) estàndard i registres familiars o professionals.
- Vocabulari propi dels llenguatges d'especialitat (científics, tècnics, jurídics, administratius, periodístics de diferents àrees), especialment els de caràcter acadèmic i divulgatiu: terminologia, metàfores econòmiques, esportives, científiques, etc. (*il catenaccio, il genoma*), locucions i expressions complexes del llenguatge jurícoadministratiu (*laddove, in fede*), anglicismes del llenguatge tècnic i especialitzat (*resettare, shiftare, location*).
- Ampliació i consolidació en l'ús de col·locacions relacionades amb les situacions i temes propis del nivell. Col·locacions pròpies de la comunicació especialitzada (*suscitare una polemica, diametralmente opposto*).
- Locucions: verbals (*arrampicarsi sugli specchi*), adjectives (*usa e getta*) i adverbials (*a bizzeffe, di palo in frasca*).
- Sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades d'ús freqüent (*Discussione accesa; a fondo perduto; senza arte né parte*).

- Modismes i expressions freqüents d'italià col·loquial relacionades amb les situacions i temes propis del nivell (*A tutta birra; fare le ore piccole; Essere fuori come un balcone; è la morte sua*).
- Reconeixement de paraulotes i exclamacions antiquades (*perdirindina, corpo di bacco, mascalzone, sgualdrina, cribbio*)
- Ampliació de refranys freqüents relacionats amb les situacions i temes treballats. Ús en context. (*Il primo amore non si scorda mai; Gli errori dei dottori li ricopre la terra; Denaro risparmiato, due volte guadagnato; Cielo a pecorelle, pioggia a catinelle*).
- Gentilicis.
- Paraules i expressions llatines més comunes relacionades amb les situacions i temes treballats (*ad hoc; do ut des; quid pro quo*).
- Ampliació de paraules i expressions freqüents de registre popular per a la seua observació crítica (*piuttosto che, ma anche no, un attimino, che polivalent, assolutamente*).

Significat

- Consolidació dels camps associatius dels temes propis del nivell (economia, ciència, tecnologia, medicina, literatura, etc.).
- Ampliació de paraules del mateix camp semàntic i comprensió dels trets comuns i diferenciadors (*mangiare: trangugiare, papparsi, sbocconcellare, assaggiare, spiluccare*).
- Epònims o adjectius cultes procedents de noms, per a descriure situacions, característiques, etc. (*dantesco, kafkiano, machiavellico, masochista*).
- Ampliació del lèxic fronterer entre la llengua comuna i l'especialitzada (*farmaco, postoperatorio, capitale sociale*). Coneixement de lèxic clarament especialitzat, segons els àmbits d'interés i els grups socials amb els quals s'està en contacte (*chemioterapia neoadiuvante, espianto, visura catastale*).
- Paraules de significat obert i substitució per les corresponents precises en el context (*avere → constare di, contenere, vantare, custodire, indossare, ottenere*).
- Paraules sinònimes o de significat pròxim del llenguatge col·loquial, formal i semiespecialitzat relacionades amb les situacions i temes propis del nivell i amb el seu ús adequat al registre (*brizzolati-grigi; costipazione-stitichezza; calvizie-alopecia*).
- Ampliació de paraules antònimes (*abbondare-scarseggiare*).
- Paraules pròximes formalment que solen produir dificultat (*spicciare-spiacciare, coinvolgere-convolgere, spiare-espisare*).
- Campos semàntics de les situacions i temes propis del nivell (*muro, mura, parete, grata, inferriata...*).
- Polisèmia o paraules amb diferents significats (*fiera, trama*). Desambiguació pel context (*Era molto fiera dei suoi risultati / la fiera dell'antiquariato*).
- Hiperònims/hipònims de vocabulari d'ús (*reato>contravvenzione-delitto*).
- Paraules homòfones/coincidentes en la pronunciació (*addetto-ha detto*). Vocables que canvien de significat segons la col·locació de l'accent (*cápitano-capitáno*).

- Ampliació en l'ús dels eufemismes i paraules tabú per a evitar designar una realitat (*amnistia fiscale, operatore ecologico, danno collaterale, donna dai facili costumi*).
- Reconeixement i distinció de lèxic de registre formal i informal/col·loquial.
- Reconeixement de recursos del llenguatge: Metàfores i construccions de sentit figurat freqüents en la llengua (*È un orso/una cima/una volpe*). metàfores científiques (*buco nero*), humanístiques (*gomitolo di strade*), econòmiques (*iniezione di liquidità, volatilità dei mercati*), del llenguatge polític i periodístic (*il quarto potere, ristrutturazione dei debiti*, etc.)
- Ús metonímic de marques comercials (*Veste solo Armani*), de llocs (*la Farnesina, il Quirinale*), d'accessoris (*i caschi blu, le Fiamme Gialle*).
- Reconeixement de lèxic quotidià subjecte a canvis de les varietats regionals més importants de l'italià (*cocomero-anguria; lavandino/acquaiolo, affittare/locare*).
- Reconeixement de geosinònims i geohomònims (*stampella, temperino, mestolo*).
- Ampliació i consolidació de verbs sintagmàtics amb preposicions i adverbis (*fare fuori, mandar giù*).
- Ampliació del reconeixement del llenguatge dels diccionaris i dels seus diferents tipus: aspectes normatius, estilístics, diccionaris per a fins professionals, especialitzats en els diferents àmbits del coneixement, específics, combinatoris, etimològics, etc.

Formació de paraules

- Formació de paraules per composició i per composició sintagmàtica (*testa calda, effetto placebo, crescita zero*).
- Neologismes, préstecs i calcs semàntics (*decolleté, fare outing*).
- Neologismes formats mitjançant diferents procediments, per aplogia: (*videofonino, furgonoleggio, apericena*), amb atenció al seu possible caràcter efímer.
- Onomatopeies: formació de paraules (*fruscio, rimbombare, sibilare*).
- Ampliació de noms i verbs dels sons dels animals (*barrire, pigolare, gracidare, squittire*).
- Ampliació de sigles i acrònims en italià (*PD, CL, PM, IMU*). Coneixement de sigles i acrònims freqüents en textos d'especialitat: tecnològics, jurídic-administratius, econòmics, científics de divulgació, etc. (*DNA, IRPEF, FMI*).
- Reconeixement de les categories lèxiques a partir dels seus trets característics.

Derivació de paraules

- Ampliació dels diminutius, augmentatius, apreciatius. Valor apreciatiu dels sufixos en contextos familiars (*Ci facciamo una birretta?; Ha un caratterino!*). Regles de formació amb aquests afixos. Lexicalització d'algunes paraules formades amb aquesta mena de sufixos (*sgabuzzino, burrone, polpaccio*).
- Formació de paraules per derivació amb canvi de categoria: substantivació amb sufixos a partir de verbs (*accesso, procedura*), d'adjectius (*lerciume*), de participis (*bocciatura, fornitura, affluente*); adjectivació a partir de substantius (*assembleare, febbrile*), de verbs (*persuasivo, commovente*); formació de verbs

a partir de substantius (*ironizzare*), d'adjectius (*pubblicizzare, fortificare*), d'adverbis (*indietreggiare*); formació d'adverbis a partir de substantius (*a ginocchioni*), d'adjectius (*intensamente*).

- Formacions amb més d'un afix: de verbs (*saltarellare*), d'adjectius (*sfacciato, sfrontato*), de substantius (*demoralizzazione, accelerazione*). Afixos cultes més freqüents (*-ite; -azia, -osi*).
- Ampliació en la formació de paraules per derivació amb afixos d'origen grec i llatí (*-algia: lombalgia; fago: esofago, fono: fonologia, lite: monolite, filo: bibliofilo, meta-: metafisica, -fugo: febbrifugo, -ida: parricida, cardio: cardiopatico, logo: neurologo, onni: onnivoro*).
- ●amílies de paraules (*chiaro, chiarezza, chiarire, chiarimento, dichiarare, chiaroscuro*).

4. FONOLOGIA I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Consolidació en el reconeixement i producció dels fonemes, insistència en els fonemes vocàlics i consonàntics que presenten major dificultat.
- Consolidació de pronunciació de les consonants dobles. Intensificació fonosintàctica (*vabbene*).
- Reconeixement de la relaxació articulatòria en llenguatge familiar i col·loquial.
- Reconeixement de les pronunciacions regionals més significatives (*aspirazione toscana, colpo di glottide sarda, t allofona siciliana*).
- Ampliació de l'accent d'intensitat i reconeixement de les síl·labes tòniques amb i sense accent gràfic. Casos de doble accentuació (*záffiro/zaffiro; uténsile/utensíle*). Casos d'usos comuns incorrectes (*édile/edíle, leccornie/leccorníe*).
- Accent emfàtic. L'accent com a recurs d'intensificació i focalització (*A LEI l'ho detto, non a Paolo*).
- Pronunciació de les paraules estrangeres freqüents del nivell. Entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell.
- Patrons melòdics específics d'unes certes estructures sintàctiques: anteposició dels complements dues possibilitats: (*In strada // c'era molta gente o In strada c'era molta gente*); anteposició del verb al subjecte (una sola unitat, com en *Ha vinto Luigi*); divisió d'unitats en subordinades; entonació en clàusules explicatives i parentètiques.
- Seqüències senzilles amb entonació característica: Refranys, poemes senzills i enumeració.
- Consolidació de la correspondència entre les unitats melòdiques i la puntuació.
- Reconeixement dels patrons melòdics més notoris de diferents varietats regionals.
- Correspondència entre la distribució de pauses i l'estructura sintàctica i informativa (delimitació de sintagmes, nuclis i complements, tema/rema, tòpic/comentari...). Grups fònics: accents - atonicitat i entonació. Ritme i pauses. Categories gramaticals tòniques (verbs, substantius, adjectius, pronoms tònics...) i àtones (articles, preposicions, conjuncions...). Agrupacions que normalment no admeten pauses (article i nom; nom i adjectiu; adjectiu i nom;

verb i adverbi; verb i pronom àton; adverbi i adjectiu; adverbi i adverbi; formes verbals compostes i perífrasis verbals; la preposició amb el seu terme).

Ortografia

- Correspondència entre fonemes i lletres amb especial atenció als dígrafs i trígrafs.
- Incidència de la intensificació sintàctica en la grafia de les paraules compostes (*cosiddetto, sopravvento*). - Consolidació en l'ús de les majúscules. - Consolidació en l'ús dels accents gràfics.
- Usos especials dels signes de puntuació: presència de punt en les abreviatures (*Gent. Mo, pag., Sig. i Sigg.*); de la coma en les aposicions, vocatius, incisos, després de la salutació d'obertura en la correspondència; dels dos punts en enumeracions, proposicions juxtaposades i cites textuales.
- Consolidació d'apòcope vocàlica i sil·làbica adequades al nivell i als continguts treballats (*vo'/voglio, a caval donato*). Usos discursius dels diferents tipus de lletres (*grassetto, corsivo*) Ampliació d'abreviatures, sigles i símbols.

3. Distribució temporal de les unitats didàctiques

CURS	MANUAL	1r Cuadrimestre	2n Cuadrimestre
1A2	Dieci A1	Lliçons 0-5	Lliçons 6-10
2A2	Dieci A2	Lliçons 0-5	Lliçons 6-10
B1	Al dente 3	Unitats 0-4	Unitats 5-9
1B2	Al dente 4	Unitats 0-4	Unitats 5-9
2B2	Dieci B2	Unitats 1-5	Unitats 6-10
2C2	Nuovissimo Progetto Italiano 4	Unitats 1-12	Unitats 13-25

4. Metodologia. Orientacions didàctiques

a) Metodologia general i específica de l'idioma

Enfocaments metodològics generals

Per a l'ensenyament de l'italià en les aules de l'Escola Oficial d'Idiomes de Sagunt, se seguiran les orientacions metodològiques expressades en el Decret pel qual s'estableix l'Ordenació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial en la Comunidad Valenciana, que s'exposen a continuació.

Docència i aprenentatge

Els objectius establerts en aquesta programació curs per curs tenen com a objectiu final l'ús efectiu i significatiu de la llengua i, consegüentment, el desenvolupament del procés d'ensenyament i aprenentatge estarà centrat en la persona, considerada com a usuària de la llengua objecte d'estudi. El procés d'ensenyament i aprenentatge partirà dels interessos i necessitats de l'alumnat, es durà a terme a través de tasques comunicatives en què aquest prendrà un paper actiu, i es propiciarà la reflexió sobre les seues produccions, fomentant així l'autoavaluació, l'aprenentatge autònom i, en definitiva, l'assumpció de la seua responsabilitat en el propi procés d'adquisició d'un idioma. Aquest paper actiu s'integrarà en el context de situacions comunicatives reals de la vida quotidiana i, en conseqüència, els textos, mitjans i materials utilitzats seran tan propers com siga possible a aquells als quals l'alumnat puga accedir en una experiència directa i real amb l'idioma que està aprenent. Les activitats desenvolupades, els temes tractats i la mateixa organització de les classes afavoriran en tot moment la comunicació entre les persones del grup.

Llengua vehicular

Per tal de facilitar des d'un primer moment el major temps d'exposició directa a l'italià i estimular la resposta natural en la llengua objecte d'estudi, aquesta serà la llengua vehicular en l'aula, encara que hi ha la possibilitat recórrer de manera puntual a la llengua materna de l'alumnat només quan es considere necessari perquè es bloqueja la comunicació en la llengua meta.

Competències

Tenint en compte que la meta és el desenvolupament i adquisició d'una competència comunicativa per part de l'alumnat que li permeta produir i comprendre textos adequats a les diverses situacions socials possibles de comunicació, aquests desenvoluparan al mateix temps les diferents competències que s'inscriuen en la competència comunicativa:

- Competència lingüística, centrada en el coneixement i l'habilitat d'utilitzar els diferents elements del codi lingüístic (gramàtica, lèxic, pronúncia, ortografia, etc.) per tal de comprendre i expressar-se, i considerada com a un mitjà per a la comunicació i no com una meta en si mateixa.
- Competència sociolingüística, promotora del coneixement d'aspectes com ara les convencions de la llengua, el registre, les varietats d'accent i les referències culturals

en general. Aquest últim aspecte complementa els anteriors, ja que, encara que es puga considerar que l'alumnat adult poseeix ja un coneixement general del món, el desenvolupament de les habilitats socioculturals requereix d'un coneixement específic de la cultura associada a l'idioma objecte d'estudi que les/els estudiants poden no tindre i que cal que adquirisquen de manera integrada amb els diferents tipus de competències comunicatives.

- Competència pragmàtica, referida a la capacitat d'adequar-se a la situació comunicativa i encaminada a relacionar els continguts lingüístics, el context i les usuàries, capacitant l'alumnat per a aprendre a cooperar efectivament en la comunicació, a reaccionar de manera natural i a controlar el seu discurs, per a la qual cosa es tindrà en compte la natura del tema, les interlocutores i les seues intencions comunicatives i el context en què té lloc la situació comunicativa en qüestió.

- Competència estratègica, referida a la capacitat d'emprar diversos recursos, verbals i no verbals, per tal de millorar la comunicació. Amb aquesta finalitat, el professorat propiciarà un entrenament estratègic en l'aula que es base en el caràcter de l'alumnat (creences, actituds, necessitats, interessos, etc.), que s'integre en el procés d'aprenentatge (activitats, tasques, etc.), i que afavorisca per part de l'alumnat l'aplicació d'aquests recursos a altres situacions i contextos comunicatius.

L'alumnat desenvoluparà i adquirirà aquestes competències en el context de situacions comunicatives que requerisquen un ús essencialment pràctic. Amb aquesta finalitat, l'aprenentatge es basarà en tasques en què els continguts puntuals seran un mitjà per aconseguir una fi: l'adquisició de l'habilitat necessària per tal d'utilitzar-los de manera eficient en una situació real de comunicació. Per tant, partint del text com la menor unitat significativa amb autonomia comunicativa, el procés d'ensenyament-aprenentatge haurà d'anar associat a textos (tant de caràcter oral com escrit) i tasques, integrant així totes les competències i destreses comunicatives.

Les tasques mencionades podran ser d'interacció, d'expressió, de comprensió o de mediació, i es dissenyaran en funció dels objectius específics que es pretenga aconseguir.

Conseqüentment, seran aquests objectius els que determinen el moment precís del seu desenvolupament i el seu encaix en el conjunt de la programació didàctica, i també les característiques concretes de les tasques, com per exemple els materials utilitzats, els continguts de diferent tipus i les activitats concretes a desenvolupar, els patrons d'interacció entre les persones del grup, l'organització de l'aula i la distribució temporal de les diferents fases. Així mateix, el professorat haurà d'orientar l'alumnat sobre com han de complementar el treball fet a l'aula amb la pràctica individual i autònoma que afavorisca una millor assimilació i consolidació dels continguts en qüestió.

Metodologia en l'aula

En el procés d'ensenyament-aprenentatge, els diferents objectius i continguts presentats en els diferents apartats d'aquesta programació s'integraran de forma coherent i significativa, conforme a una finalitat comunicativa explícita, en unitats programades a aquest efecte ateses les necessitats de l'alumnat. Així, segons les necessitats i interessos de l'alumnat, el professorat farà ús de l'enfocament metodològic més efectiu per a l'adequat assoliment dels objectius previstos en el currículum. En aquest sentit, d'entre els diversos enfocaments metodològics que

poden aplicar-se en aquest procés d'ensenyament-aprenentatge, l'enfocament per tasques facilita la negociació amb els alumnes d'aquelles situacions d'ús de la llengua que resulten vàlides en la seua experiència personal i que, mitjançant una pràctica simulada en l'àmbit acadèmic, els permeten adquirir les competències comunicatives precises per a l'execució de la tasca d'una forma efectiva i traslladar posteriorment aquestes a situacions reals d'ús de la llengua.

Una tasca comunicativa portada a l'aula és una activitat o un conjunt d'activitats degudament organitzades, estructurades pedagògicament i enllaçades entre si amb la intenció d'aconseguir una fi determinada valent-nos de la llengua meta per a la seua realització. Les tasques que es desenvolupen a l'aula han de ser seleccionades de tal manera que propicien el compliment satisfactori dels objectius definits en aquest currículum i han d'ajustar-se als següents criteris:

- Presentar-se com una simulació d'una tasca real, encara que vinculada en tot moment als objectius del currículum.
- Ser, en relació amb l'alumnat, significatius, motivadors i pròxims a la seua realitat, amb la finalitat que s'activen tots els processos necessaris perquè es done una vertadera comunicació.
- Implicar el treball cooperatiu.
- Implicar l'ús de la llengua per a la seua realització.
- Incloure el desenvolupament de totes les destreses de forma integrada.
- Tindre en compte el grau de dificultat amb la finalitat que puga ser realitzada per totes les persones conforme a les seues possibilitats.
- Tindre en compte la seua seqüenciació.
- Permetre que l'alumnat, mitjançant l'autoavaluació, pugan valorar els objectius, procediments i components de la tasca, així com el grau d'efectivitat en el seu compliment.
- Permetre que l'alumnat siga conscients del que ha après, fomentant la seua autonomia en l'aprenentatge i estimulant l'ús d'estratègies de comunicació i d'aprenentatge.

Tractament de l'error

Donat el marcat èmfasi posat sobre la producció comunicativa, en el procés d'ensenyament es valorarà l'ús efectiu de la llengua per damunt de la mera correcció formal, fomentant la confiança de l'alumne en si mateix i en els seus recursos a l'hora de comunicar-se.

Els errors seran tractats com una fase del propi procés d'aprenentatge, sent necessàriament considerats com faltes comeses en benefici de la comunicació, i no com un símptoma de fracàs que ha de ser penalitzat o corregit de manera sistemàtica, excepte quan interferisquen clarament en la comunicació o la impossibiliten. Per contra, aquestes faltes seran una valuosa font d'informació per a docents sobre dificultats concretes que l'alumnat experimenta i propiciaran la reformulació de les tasques d'aprenentatge per a assegurar un assoliment adequat dels objectius previstos.

La por de cometre errors, sobretot en la producció oral, frena en molts casos la participació lliure d'un ampli sector de l'alumnat que s'inhibeix d'intervindre en una situació comunicativa en la qual podria posar en pràctica el que està aprenent per a una posterior situació de comunicació real; per això, es fomentaran les actituds de reforç que valoren en aquest nivell l'actuació eficaç per damunt de la correcció formal. Així mateix, l'anàlisi i, en el seu cas, la correcció en el moment adequat dels errors comesos per ell mateix o pels seus companys, li proporciona als alumnes una informació que els permetrà comprendre millor per què s'han produït i com poden ser corregits en successives ocasions. El fet d'exercir un paper actiu en el procés d'aprenentatge afavoreix també una major implicació i un augment de la seua seguretat i motivació, incrementant la seua participació activa i el seu rendiment en les activitats de classe.

Materials didàctics

El marc metodològic d'aquesta programació destaca la importància d'usar els denominats "documents autèntics" (materials creats per nadius per a nadius), per a la realització d'activitats o tasques que emulen els usos reals de la llengua. Així, el paper fonamental dels materials serà el d'estimular l'ús del llenguatge comunicatiu, per al qual, en el procés d'ensenyament, hauran d'incorporar-se materials autèntics o reals en la mesura que siga possible, garantint un major acostament de la pràctica a la realitat i dotant així de significació a la tasca.

L'ús de materials creats amb finalitats didàctics, i en particular els llibres de text, seran utilitzats com a instruments útils per a l'aprenentatge, però no com a programes de formació i, en tots els casos, s'explotaran adaptant-se al perfil i característiques del grup concret i a les programacions didàctiques i d'aula que es desenvolupen a partir del currículum.

A més de tot el material anteriorment esmentat, i tenint present que la fi última d'aquests ensenyaments és l'adquisició d'una competència comunicativa en un llengua viva, es fa necessària la integració d'un ús sistemàtic i efectiu d'aquelles tecnologies de la comunicació que en l'actualitat són ja imprescindibles en la societat en què vivim. Per això, tractant-se d'ensenyaments pràctics, la integració d'aquestes tecnologies permetrà no sols la seua utilització passiva com a suport a l'ensenyament, sinó també el seu ús productiu en l'aprenentatge, generant un entorn de pràctica permanent.

L'ús de les tecnologies de comunicació que a cada moment resulten més actuals i pròximes a la vida quotidiana de l'alumnat, dins i fora de l'aula, haurà de valorar-se per la seua contribució a l'assoliment d'una de les competències bàsiques previstes en el sistema educatiu i, especialment, en permetre que els ensenyaments d'idiomes resulten més rendibles i significatives per a l'alumnat. Així, s'aspirarà a fer un ús pràctic i habitual d'aquestes, sense desconsiderar en cap cas la valuosa aportació que, en aquest sentit, pot realitzar l'aprenent d'aquests ensenyaments en tant que, com a agent social i usuari d'aquestes tecnologies, pot assistir en el finançament d'aquestes en l'àmbit acadèmic.

b) Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge

El marc metodològic formulat per a aquesta programació implica una reorientació de la funció de la docència i de l'alumnat en tot el procés d'ensenyament-aprenentatge, dins i fora de l'aula, amb un docent concebut com a mediador, que guia, assisteix i dirigeix a l'alumne en el seu aprenentatge, i amb un alumnat concebut com a protagonista d'un procés en el qual ha d'assumir una responsabilitat activa, participant en la presa de decisions respecte al seu aprenentatge.

El paper del docent deu necessàriament respondre a un perfil diferent del tradicional: ja no és el centre del procés d'ensenyament-aprenentatge, qui dirigeix, decideix i controla tota l'activitat acadèmica, sinó que es converteix en un mediador en el procés d'aprenentatge, presentant els recursos, facilitant l'aprenentatge i el desenvolupament de la capacitat comunicativa de l'alumnat i, en última instància, avaluant el progrés d'aquest i el grau de compliment dels objectius previstos. Ha d'estar preparat, per consegüent, per a proporcionar a l'alumnat les eines necessàries que li permeten desenvolupar les seues estratègies i habilitats comunicatives en les diferents destreses, orientant-lo i fomentant la seua autonomia, així com les actituds positives que afavorisquen el seu aprenentatge.

Les diferents visions del paper docent poden sintetitzar-se en els següents aspectes:

- Gestionar l'aula i generar les condicions adequades per a l'aprenentatge, planificant els procediments i assegurant que l'alumnat conega en tot moment els objectius, així com la previsió general de les tasques que es desenvoluparan a l'aula.
- Monitorar el procés d'aprenentatge i dirigir a l'alumnat perquè faça les tasques i activitats proposades de la forma més eficaç, establint les metes adequades, fomentant la seua autonomia acadèmica i afavorint el desenvolupament d'estratègies.
- Transmetre continguts d'una forma comprensible que permeta la seua incorporació als recursos actius de l'alumnat, facilitant un aprenentatge significatiu i pràctic.
- Avaluar tant el progrés realitzat per l'alumnat com la seua pròpia actuació docent, així com propiciar una reflexió permanent sobre el procés d'ensenyament-aprenentatge, afavorint una actitud autoavaluadora.

L'alumne que aprén un idioma ha de ser conscient del paper central que ocupa en el seu aprenentatge i prendre una part activa, assumint la seua responsabilitat en aquest. Tots els elements del procés d'ensenyament-aprenentatge (des dels objectius fins a les tasques i activitats) han de resultar significatius i respondre a les necessitats i interessos d'un alumne considerat com a usuari d'una llengua, que haurà d'adoptar un paper actiu en l'execució de les diferents activitats i tasques mitjançant les quals s'estructure l'ensenyament.

Així, aquest alumnat haurà de contribuir en la planificació i en el desenvolupament del seu programa d'aprenentatge, assumint la responsabilitat que li correspon en la seua actuació a l'aula i avaluant el seu propi rendiment.

Partint del principi pel qual un procediment d'aprenentatge no sempre és vàlid per a tots els individus, amb l'ajuda del professorat aquest alumne haurà d'aprendre a reflexionar sobre el seu propi procés d'aprenentatge, valorant l'eficàcia que si escau posseïsquen les diferents estratègies de comunicació i aprenentatge, i desenvolupant tant la seua capacitat per a obtenir el màxim benefici dels recursos adquirits com la seua capacitat d'aprendre a aprendre de manera autònoma.

Aquest concepte de l'aprenent conscient pot concretar-se en diverses línies d'actuació que l'alumnat intentarà adoptar amb l'ajuda del professorat:

- Acceptació de la pròpia responsabilitat en el procés d'aprenentatge.
- Adopció d'un paper actiu en el procés d'aprenentatge, participant plenament en el desenvolupament de les tasques i activitats proposades.
- Assumpció d'un paper autònom en l'aprenentatge, formulant les seues necessitats individuals i buscant la resposta més vàlida per a elles, entenent l'educació com un procés permanent.
- Reflexió sobre la llengua a fi de comprendre-la i utilitzar-la de manera apropiada tant en els seus aspectes formals com en els socials o culturals.
- Adopció d'una actitud d'autoavaluació, que valore el procés d'aprenentatge en tots els seus aspectes, tant el seu progrés individual com els mitjans i recursos emprats.

Una actitud positiva i una bona predisposició són bàsics en qualsevol procés d'aprenentatge. Des del nostre departament treballam per a crear el clima relaxat i agradable necessari en classe perquè això siga així. Tenim la sort que el nivell de motivació del nostre alumnat normalment és alt, però s'intenta proposar activitats que siguen estimulants i promoguen la curiositat: activitats lúdiques en classe, activitats de grup que faciliten la socialització entre totes les persones (sobretot les més tímides i callades), activitats extraescolars (tallers, excursions, sopars de grup, eixides a espectacles relacionats amb la cultura meta, xerrades, viatges, etc.).

Treballar una perspectiva intercultural en classe ajuda també a veure la diferència i valorar-la de manera positiva, evitant prejudicis i estereotips.

Les actituds no seran avaluable, però al llarg del curs s'estimularan les següents pràctiques:

a) Valorar la comunicació interpersonal

- Mostrar una actitud positiva i participativa davant de la comunicació.
- Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació i cooperació amb altres persones dins i fora de l'aula.
- Valorar el contingut i la forma en la comunicació.

b) Respectar la pluralitat lingüística i cultural i valorar la identitat cultural pròpia

- Mostrar curiositat i respecte cap a altres cultures, valorant la diversitat ètnica, religiosa, etc.
- Superar els prejudicis i estereotips cap a altres cultures.
- Interessar-se per adquirir una visió més àmplia i un sentit crític de la pròpia cultura al comparar-la amb altres.
- Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació entre persones de distintes cultures.

c) Valorar l'aprenentatge d'una llengua estrangera

- Valorar una llengua com a instrument de desenvolupament personal, professional i educatiu i com a mitjà d'expressió artística i cultural.
- Valorar la importància de l'autonomia en el propi aprenentatge, responsabilitzant-se d'este.
- Valorar la utilitat de l'aprenentatge d'una llengua com a base per a altres aprenentatges, l'adquisició d'altres llengües i el desenvolupament intel·lectual.
- Valorar la competència plurilingüe -enfrent de l'aprenentatge llengües com a elements aïllats- com a instrument de desenvolupament intel·lectual i cultural.

d) Desenvolupar actituds que afavorixen l'èxit de l'aprenentatge

- Desenvolupar creativitat, capacitat d'anàlisi i iniciativa.
- Desenvolupar autoestima i confiança realista en les pròpies capacitats.
- Apreciar la importància de la motivació en l'aprenentatge d'una llengua, definint els propis objectius d'aprenentatge.
- Tractar de reduir els impediments psicològics (estrés, por al ridícul, timidesa, etc.) que obstaculitzen la comunicació.
- Minimitzar l'ansietat o negativitat davant d'una comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa.
- Valorar la importància de "sobreviure" comunicativament, utilitzant tots els mitjans (lingüístics i no-lingüístics) a l'abast del parlant.
- Valorar la importància de l'ús de la llengua objecte d'estudi en l'aula.
- Desenvolupar una actitud positiva cap a les tasques realitzades dins i fora de l'aula, així com puntualitat, constància i mètode en el treball.

c) Autoavaluació de l'alumnat

Dins les activitats desenvolupades a l'aula es fomentarà la capacitat de l'alumnat d'avaluar el propi procés d'aprenentatge, amb el foment de la figura de l'aprenent conscient, segons les línies abans esmentades.

Des del punt de vista de l'avaluació, es fomentarà l'anàlisi de les pròpies capacitats durant el procés, s'estimularan les estratègies dirigides a l'autoavaluació, i s'afavorirà l'anàlisi dels objectius assolits al final de cada unitat desenvolupada en classe, així com dels objectius personals de cadascú.

L'alumnat haurà de conèixer què és el que s'avalua (objectius), com s'avalua, quins són els criteris d'avaluació i com es posen en pràctica. Alguns mitjans que poden ajudar en aquesta tasca són: disris de classe, exercicis amb claus de correcció per a aspectes formals, anàlisi d'errors, portfoli, guies de valoració de les pròpies produccions, tests d'autoavaluació de diferents àmbits (gramatical, lexical, d'estratègies, de capacitats, etc.), així com qualsevol altre material proposat en els diferents manuals.

5. Criteris d'avaluació

L'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a les escoles oficials d'idiomes té per objecte determinar el progrés realitzat per l'alumnat, així com el domini en l'idioma corresponent de manera que permeta adoptar estratègies oportunes per a la consecució dels objectius acadèmics proposats.

Com a primer pas, es realitzarà una avaluació de diagnòstic de l'alumnat que ajude a programar les necessitats concretes del grup i a adaptar la manera de treballar, per a impulsar el desenvolupament de la competència lingüística. A partir d'aquesta primera avaluació, i durant tot el curs, l'avaluació serà contínua, estarà integrada en el treball de classe i es referirà als objectius i continguts inclosos en les diferents unitats didàctiques de les quals està composta la programació.

Per tant, per a avaluar el procés d'aprenentatge dels alumnes es practicarà una avaluació al llarg del curs de caràcter formatiu -avaluació de progrés-, integrada en el procés d'ensenyament-aprenentatge, capaç de valorar el progrés i les dificultats i de buscar les solucions en temps real. Aquesta avaluació implicarà la recollida sistemàtica de dades tant qualitatives com quantitatives de cada alumne (comentaris o notes relacionades amb la participació en classe, amb les intervencions orals o treballs escrits, amb les proves puntuals i amb l'assistència i motivació), amb la periodicitat que el departament didàctic establisca, i que es tindran en compte en l'avaluació final. A més de valorar el grau de desenvolupament de la competència comunicativa, l'avaluació de progrés pot seguir més de prop la interiorització dels recursos formals, l'acostament a la societat i cultura de l'idioma, la motivació, el desenvolupament d'estratègies i fins i tot la preparació i participació activa en classe. Les maneres de realitzar aquesta avaluació estan en estreta relació amb les mateixes activitats d'aprenentatge: practiques funcionals i formals, individuals, en parella i en grup; cerca d'informació en textos orals i escrits; presentacions orals i escrites; discussions; cartes; enregistraments dels alumnes; diferents tipus de controls o proves puntuals...

Cal distingir dins de l'avaluació contínua, l'autoavaluació i la coavaluació, totes dues realitzades en conjunt per part de professor i alumne, com a camí cap al desenvolupament de la capacitat d'aprendre a aprendre i la capacitat de ser responsable del seu propi aprenentatge. L'autoavaluació és especialment útil en el mesurament del progrés dels alumnes i, juntament amb el seguiment dut a terme pel professor, una de les millors mesures perquè l'alumne millori la seua capacitat d'aprendre a aprendre perquè se centra en els processos i perquè augmenta la capacitat de l'alumne per a ser responsable del seu propi aprenentatge. Els criteris d'autoavaluació s'ajusten també als objectius de les unitats didàctiques, als quals s'afigen els objectius personals de l'alumne. Dels resultats de totes dues modalitats d'avaluació -de progrés i autoavaluació- s'extrauran les conclusions i orientacions pertinents sobre les accions i recursos necessaris per a millorar el procés tant d'aprenentatge com d'ensenyament.

En últim lloc, l'avaluació final, d'aprofitament o sumativa, la finalitat de la qual serà comprovar si els alumnes han aconseguit els objectius i competències del curs corresponent i poden, per tant, promocionar al curs següent. Per a la seua consecució, i donada la rellevància de les decisions a les quals poden conduir els resultats d'aquesta avaluació, es realitzarà una prova interna per als primers cursos de cada nivell.

a. En cursos no conduents a prova de certificació

El departament d'italià decideix, seguint les indicacions de l'ordre 34/2022, que el professorat responsable de cada grup recollirà, almenys, dues notes diferents per a cada destresa (producció oral i escrita, comprensió oral i escrita, i mediació oral i escrita), distribuïdes en dates diferents al llarg del curs. Al final de curs (finals de maig) es realitzarà una prova final per a tot l'alumnat, que permetrà també la recuperació de la part o les parts suspeses durant l'avaluació contínua, així com l'avaluació de l'alumnat que no ha pogut seguir l'avaluació contínua. A més, l'alumnat compta amb una prova extraordinària (a finals de juny), per a les persones que no hagen superat la prova final. El resultat de cadascuna de les destreses (comprensió oral i escrita, producció/interacció oral i escrita i mediació lingüística), haurà de ser igual o superior al 50%. La nota global final haurà de ser d'un 60%, com a mínim.

b. En prova de certificació

En finalitzar l'últim curs dels diferents nivells en els quals resulta necessària la superació de la prova de certificació, l'alumnat podrà realitzar l'esmentada prova. La recollida de les dades d'evolució i seguiment de l'alumnat corresponent a cadascuna de les destreses tindrà caràcter merament informatiu.

En l'avaluació del curs de l'alumnat dels cursos curriculars que condueixen a la prova unificada de certificació dels nivells B1, B2, C1 i C2, per a obtindre la qualificació final d'apte cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50 % i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60 %. En aquest cas, l'alumnat no té dret a prova extraordinària. La superació de l'avaluació del curs dona opció a accedir al primer curs del següent nivell, encara que no dona dret a la certificació.

Per a obtindre el certificat corresponent a cadascun dels nivells intermedi i avançat dels ensenyaments d'idiomes, s'aplicarà el que regula l'article 4.4 del Reial decret 1/2019, d'11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial. En aplicació de l'article 14 de l'ordre 34/2022, per a superar la PUC caldrà obtindre una puntuació mínima corresponent al 50 % en cada una de les cinc parts de la prova i una puntuació global del 65 %.

L'obtenció del certificat del nivell A2 requereix la superació de cada una de les cinc activitats de llengua de què consta una prova elaborada pel departament amb un mínim del 50 % i una nota global del 65 %. L'alumnat no apte a la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats en les quals haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65 %.

c. Proves de nivell

Quan el coneixement de l'alumnat d'algun dels idiomes és superior a un nivell A1 (primer curs), però no hi ha manera d'acreditar-ho, es pot fer una prova de nivell, o test de classificació (segons ordre 34/2022) per a continuar aprenent aquesta llengua en un nivell superior.

Les proves es realitzen a principi de curs, en setembre en convocatòria ordinària, i, moltes voltes es fan altres convocatòries extraordinàries, durant setembre i octubre. Permeten l'accés a qualsevol curs i a qualsevol EOI, sempre que es demostre l'assoliment dels continguts anteriors. Consten d'una part de continguts gramaticals, que determinarà el nivell de la prova d'expressió escrita; la informació recaptada amb la part escrita es completa amb una entrevista oral que determinarà les habilitats i continguts reeixits i el procés d'aprenentatge dels candidats, establint a quin nivell accedeix la persona candidata.

L'alumnat que ja s'ha matriculat en el grup que li correspon segons la certificació al·legada, pot fer un test de classificació al llarg del primer mes des de l'inici de curs, si es considera que pot anar a un nivell superior. La professora del grup ho notificarà a la cap de departament. S'hauran d'abonar les taxes corresponents: l'alumnat ha de descarregar l'imprés de la web de l'escola i dur les taxes pagades a secretaria. La cap del departament recollirà els casos de cada grup i els notificarà a secretaria perquè es modifiqui la matrícula.

Encara que el resultat de les proves de nivell donarà informació sobre el curs al qual es pot accedir, el resultat no suposa que es tinga aprovat el nivell anterior. El fet de presentar-se a una prova de nivell no garanteix plaça en cap EOI. La matrícula estarà subjecta al nombre de places vacants.

d. Criteris de correcció

L'avaluació se centra en dos aspectes fonamentals:

- Avaluació d'activitats comunicatives: s'avalua la capacitat comunicativa, tenint en compte aspectes lingüístics i extralingüístics (com per exemple la pragmàtica, la gestualitat, l'adequació al discurs, etc.

- Avaluació del domini de la llengua: es fa una valoració de domini dels continguts lèxics i gramaticals, i es fa una anàlisi del tipus d'errors comesos, per tal de proposar accions per a la seua correcció.

S'aplicaran, doncs, diferents tipus d'avaluació en funció d'allò que es vullga avaluar. També s'aplicarà el tipus de prova més adient segons el nostre objectiu, com veurem més avant, en els instruments i tipus d'avaluació.

A més de l'avaluació per part del professorat, des del Departament s'intenta fomentar entre el nostre alumnat pràctiques de co-correcció (entre les companyes del grup) i d'autoavaluació (per part de cada aprenent). Per això es tendeix a facilitar la reflexió sobre diferents aspectes del propi procés d'aprenentatge, com per exemple el tractament de l'error, les estratègies d'aprenentatge, la detecció i reforçament de les pròpies habilitats i capacitats, i el treball cooperatiu.

Per a les PUC s'utilitzen les fitxes d'Avaluació que es distribueixen cada any amb les proves. Tant en les PUC com en les proves d'avaluació contínua i de final de curs es valoren competències lingüístiques (lèxic, gramàtica, o pronunciació, per exemple), i extralingüístics (fluïdesa, adequació, cohesió, etc.).

e. Avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge

Després de l'administració de cada prova i en diferents moments del curs es pot realitzar un tipus diferent d'anàlisi i valoració del procés d'ensenyament que proporcionarà informació útil al professorat per tal de millorar en el seu treball:

- Anàlisi per part de cada professor o professora dels resultats de les proves orals i escrites realitzades en classe.
- Anàlisi i valoració conjunta dels resultats de les proves parcials en les reunions de departament.
- Anàlisi de l'administració de les PUC amb l'emplenament del Qüestionari per a les diferents comissions d'elaboració, i que també serveix al departament per analitzar, en reunió de departament, el desenvolupament de les proves.

Segons la Resolució de 18 de juliol de 2023, i amb la finalitat de concretar els aspectes generals descrits en el Decret 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana i actualitzar els nivells i descriptors revisats, es realitzaran dues jornades d'estandardització anuals de caràcter obligatori. Una d'aquestes se celebrarà amb el departament de l'idioma implicat, que podrà ser conjunta amb altres escoles. És recomanable realitzar les jornades amb l'assistència, igualment, de professorat d'altres institucions certificadores de l'idioma. La segona jornada serà interdepartamental. Podrà adreçar-se a tot el centre o a diverses llengües, per tal d'homogeneïtzar els mètodes d'avaluació i correcció de les proves.

6. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives específiques

Segons les instruccions d'inici de curs (resolució de 18 de juliol de 2023), els centres han d'atendre el capítol III de la Llei 23/2018, de 29 de novembre, de la Generalitat, d'igualtat de les persones LGTBI (DOGV 8436, 03.12.2018), el Decret 104/2018, de 27 de juliol, del Consell, pel qual es desenvolupen els principis d'equitat i d'inclusió en el sistema educatiu valencià (DOGV 8356, 07.08.2018), i la Llei 26/2018, de 21 de desembre, de la Generalitat, de drets i garanties de la infància i adolescència (DOGV 8450, 24.12.2018), i la normativa de desplegament corresponent, incloent el Servei Orienta de la Generalitat Valenciana.

Segons es recull al Reglament de Règim Interior del centre, i d'acord amb l'ordre 34/2022, per tal d'atendre convenientment l'alumnat amb necessitats educatives específiques, l'alumnat que necessite qualsevol tipus d'adaptació d'accés al currículum haurà d'acreditar la situació de discapacitat per mitjà de certificats i informes expedits per l'administració competent. Tant l'alumnat matriculat al centre com l'alumnat que accedeix per lliure a les proves de certificació han d'acreditar, en el mateix moment d'efectuar la matrícula, la situació de discapacitat i sol·licitar expressament el tipus d'adaptació que necessita. Amb aquest fi, l'alumne que es troba en aquesta situació ha de presentar al centre un imprés de sol·licitud d'adaptació total o parcial de les proves de certificació. L'alumnat oficial també pot presentar sol·licitud d'adaptació a les classes presencials en el moment de la matrícula. El professor realitzarà a l'aula l'adaptació al currículum que convinga per a aquest tipus d'alumnat.

Aquesta Atenció a la diversitat es detalla al punt 5 del Projecte Educatiu de Centre de l'EOI Sagunt:

PRINCIPIS BÀSICS D'ATENCIÓ A LA DIVERSITAT

La inclusió i la normalització suposen el respecte per la singularitat de cada persona. Cada persona és diferent i l'atenció a la diversitat suposa partir de les necessitats educatives de cada alumne i del seu ritme d'aprenentatge per aconseguir que les seues capacitats es desenvolupen al màxim. Per donar resposta a tots els alumnes es poden prendre diferents mesures i modificacions en la metodologia, en els agrupaments dels alumnes, en el tipus de reforç educatiu per tal de facilitar l'accés de l'alumne al currículum. La comunitat educativa ha d'instrumentar totes les ajudes necessàries per tal de compensar les necessitats educatives de suport específic que presente l'alumnat. Entenem aquesta atenció a l'alumnat com un continu, de forma permanent o temporal, durant la participació dels alumnes en l'EOI

Finalitats del Pla d'Atenció a la Diversitat.

- Ajustar la resposta educativa a les necessitats que presenta l'alumnat.

- Planificar i organitzar els suports i prioritzar els recursos personals (docent i no docent) de què disposa el centre, per tal d'ajustar-los a les necessitats grupals i/o individuals de l'alumnat.
- Propiciar la participació en totes les activitats del centre a tot l'alumnat.
- Acollir i facilitar la incorporació de l'alumnat nouvingut a la dinàmica de l'escola.

MESURES ORDINÀRIES D'ATENCIÓ A LA DIVERSITAT

Són les actuacions que porta a terme tot l'equip docent i no docent per tal d'atendre les necessitats que presente l'alumnat del centre. Entenem que en una escola inclusiva aquestes mesures es duen a terme per part de tot el professorat. Les mesures ordinàries es poden contemplar des de:

- El currículum.
- El professorat
- L'aula.

ALUMNAT DESTINATARI

El professorat atindrà a l'alumnat especificat en la normativa vigent de forma prioritària, malgrat s'atenguen de forma puntual altres alumnes que es poden beneficiar d'aquesta atenció.

L'alumnat amb necessitats educatives específiques que requereix, durant un període concret o durant tot el temps de la seua permanència en el centre, de determinats suports i atencions educatives, pot ser de dos tipus:

- a. Alumnat que requereix de suports específics derivats d'una discapacitat física o psíquica. Aquests alumnes comptaran amb informe de valoració mèdic.
- b. Alumnat amb dificultats específiques d'aprenentatge causades per trastorns de l'aprenentatge, trastorns per dèficit d'atenció amb o sense hiperactivitat i trastorns greus del llenguatge. Aquest alumneat ha de comptar amb un informe de valoració psicopedagògica que explicita les necessitats de l'alumnat a l'aula.

Així mateix, existeix un altre tipus d'alumnat que requereix d'una atenció especial, encara que siga de forma provisional. Es tracta de les persones nouvingudes al centre, a les quals cal ajudar i fer un seguiment més específic durant els primers mesos de la seua entrada al centre.

Per tal d'atendre la diversitat del nostre alumnat i fomentar la inclusió, el departament vetllarà perquè se seguisquen, a més de les normatives adés esmentades, les indicacions del Pla director de coeducació, impulsat per la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, que proposa incloure els següents principis coeducatius en les programacions, d'una manera transversal:

- L'eliminació dels prejudicis, estereotips i rols en funció del sexe, construïts segons els patrons socioculturals de conducta assignats a dones i homes, per tal de garantir, tant per a les alumnes com per als alumnes, possibilitats de desenvolupament personal integral.
- La prevenció de la violència contra les dones, mitjançant l'aprenentatge de mètodes no violents per a la resolució de conflictes i de models de convivència basats en la diversitat i en el respecte a la igualtat de drets i oportunitats de dones i homes.

- La integració dels objectius coeducatius assenyalats en els llibres de text i altres materials didàctics que s'utilitzen o es proposen en els projectes d'innovació educativa, que han de fer un ús no sexista del llenguatge i garantir, en les imatges que contenen, una presència equilibrada i no estereotipada de dones i homes.
- La capacitat de l'alumnat perquè l'elecció de les opcions acadèmiques es duga a terme lliure de condicionaments basats en el gènere.
- El respecte a la lliure determinació de gènere, la seua expressió i l'orientació sexual, tant de l'alumnat com dels seus familiars.

7. Foment de la utilització de la biblioteca o mediateca lingüística

Segons la Resolució de 4 de novembre de 2021, «el centre educatiu és un espai privilegiat i insubstituïble per a desenvolupar la comprensió lectora i per a fomentar l'hàbit lector». La lectura es fomenta proposant lectures obligatòries adequades a cada nivell, per tal d'enriquir tant els recursos lingüístics de la llengua meta (gramàtica, lèxic, registres, variació lingüística, etc.), com la visió de la cultura objecte d'estudi. A més, es proposen també grups de lectura d'un mateix text per tal de promoure el treball cooperatiu i el suport entre els membres del grup, activitats que ajuden l'alumnat a afrontar aspectes nous de la llengua i la cultura que estan estudiant.

Des del nostre departament treballem per afavorir l'accés de l'alumnat a materials reals en la llengua meta, i es proposen lectures (completes o parcials) dels materials presents a la nostra biblioteca, amb la intenció que tot l'alumnat tinga accés als llibres demanats o recomanats pel professorat de cada grup.

Els fons de la biblioteca es mantenen actualitzats, i s'informa l'alumnat sobre horaris i condicions de préstec dels materials. Actualment es treballa en la classificació dels llibres de lectura segons els nivells de dificultat, per tal d'ajudar als usuaris i usuàries de la biblioteca a triar millor les seues lectures voluntàries, ja que afrontar un text sense haver-ne assolit el nivell pot provocar frustració i desmotivació, tant per la lectura com per l'estudi de la llengua. El nostre alumnat utilitza sovint els recursos de la biblioteca, i comptem, com ve sent habitual els últims anys, amb persones voluntàries per a garantir el préstec de materials durant l'horari de matí.

A més, durant aquest curs, seguirem promovent la iniciativa d'intercanvis de llibres (lliures i gratuïts), propodada per la vicedirecció del centre, *Bookcrossing*, ja que ha donat molt bons resultats durant el curs passat.

Des del curs 22/23, i segons les instruccions d'inici (resolució 25/7), la Mediateca lingüística del centre estarà a disposició de l'alumnat, amb els materials que vagen elaborant-se, per afavorir el treball d'autoaprenentatge. Des del departament es

difondran els materials i les activitats (parelles lingüístiques, tallers, xerrades, etc.) proposades per part de la comissió de la mediateca del centre.

8. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació

ENTRE EL PROFESSORAT

En els últims anys, les noves tecnologies de la informació han entrat a formar part de la nostra pràctica docent quotidiana de moltes formes. A més dels materials que posen a la nostra disposició les editorials, com ara CD, CD-Rom, DVD-Rom, llibres interactius, a les pàgines web de cadascuna d'elles trobem altres materials interessants, tant per a l'explotació didàctica a l'aula, com per al treball complementari a casa. Les plataformes digitals per als manuals són: Blinklearning per a Alma Edizioni, Casa delle Lingue i Edilingua (<https://www.blinklearning.com>) i i-d-e-e per Edilingua (<https://i-d-e-e.it/it>). En classe, tot aquest ventall de possibilitats es potencia amb l'ús de pissarres digitals i/o projectors, que faciliten la presentació de materials, com per exemple textos, exercicis, exercicis online, vídeos, imatges, etc. Algunes de les plataformes que ens donen accés a materials en italià són: Alma Edizioni (<https://www.almaedizioni.it/it/almatv/>), Loescher (<https://www.loescher.it/>), Casa delle lingue (<https://www.cdl-edizioni.com/mio-account/>).

El professorat també compta amb un banc de recursos online, el Rebot digital de la Conselleria d'Educació, Universitats i Ocupació:

<https://rebotdigital.gva.es/category/fpiere/tic-fpiere/>

Per a la creació de continguts online comptem amb <https://h5p.org/>, compatible amb la plataforma de compartició de materials Aules (<https://aules.edu.gva.es/especials>). A més, s'utilitzen altres recursos com ara:

- x Traductor-corrector: <https://salt.gva.es/va/>
- x Creador de podcasts: <https://www.spreaker.com/>
- x Creador de còmics online: <https://www.pixton.com/student-comic-builder>
- x Creador de vídeos i presentacions online: <https://www.powtoon.com/>

AMB L'ALUMNAT

Per una banda, es difon l'ús de les **plataformes utilitzades per l'administració**, i es proporciona l'assistència necessària en cas hi haja qualsevol problema d'accés:

- Web família (<https://familia.edu.gva.es>): perquè l'alumnat pugui consultar notes i faltes del curs, i per a comunicar amb el professorat.
- Aules (<https://aules.edu.gva.es/especials>): per a comunicar amb l'alumnat i per a compartir documents de reforç en Pdf, enllaços d'interès, materials multimèdia didàctics i lúdics (Kahoot, Canva, etc.), i d'altres.

Per altra banda, es facilita a l'alumnat l'accés a **materials online per a l'aprenentatge de l'italià**:

- Consulta de materials online de diferents tipus, com per exemple:
 - gramàtica (<https://aulalingue.scuola.zanichelli.it/benvenuti/2010/04/22/i-verbi-modali/>);
 - lèxic (http://www.impariamoitaliano.com/vocabolario_illustrato.htm);
 - diccionaris (https://www.grandidizionari.it/dizionario_italiano-spagnolo.aspx?idD=4);
 - enciclopèdies (<https://www.treccani.it/enciclopedia/>);
 - pronúncia (<https://www.comesipronuncia.it/pronuncia/>);
 - conjugadors verbals (<https://www.coniugazione.it/>);
 - exercicis de comprensió oral (<http://learnitalianvideos.impariamoitaliano.com/>).
- Aprofitament de plataformes com ara Youtube (<https://www.youtube.com/>) o Vimeo (<https://vimeo.com/>), amb les ferramentes que ofereix, com per exemple els subtítols i la variació de velocitat d'emissió.
- Plataformes de creació i difusió de mapes conceptuals, com per exemple Cmap cloud (<https://cmapcloud.ihmc.us/index>).
- Accés a exercicis interactius en italià per practicar diverses habilitats, com per exemple Casa delle lingue (<https://www.cdl-edizioni.com/esercizi-interattivi/>).
- Accés a materials audiovisuals d'italià didactitzats, per exemple Learnamo (<https://learnamo.com/>), o Parliamo italiano (<http://parliamoitaliano.altervista.org/audiovideo-livello-base-a1a2/>).
- Accés a plataformes multirecursos, com ara Bab.la (<https://es.bab.la>).
- Propostes d'escolta d'audiollibres (Loescher, <https://italiano.loescher.it/news/testi-da-ascoltare-1571>; Ad alta voce, <https://www.raiplaysound.it/programmi/adaltavoce>), i podcasts online (ivoox, <https://it.ivoox.com/es/>).
- Propostes de jocs online, com per exemple Learning Apps (<https://learningapps.org/>).
- Reflexió sobre l'ús i bon aprofitament de ferramentes online per a la traducció: Reverso (<https://www.reverso.net/traducchi%C3%B3n-texto>) i d'altres.
- Accés a jocs creatius en italià per al desenvolupament del pensament lateral: <https://www.giochicreativi.com/p/indovinelli-pensiero-laterale.html>.
- Accés a e-book: Libri gratis, <https://www.librigratis.net/>.
- Plataformes online per als jocs d'aula: Taboo (<https://playtaboogame.com/ads.aspx?>

[lang=60&team1=0&team2=0&next_turn=1&first=yes](https://www.piliapp.com/)), Pili App (<https://www.piliapp.com/>).

- Presentació de ferramentes per a millorar l'experiència de navegació per Internet, com ara:
 - Cleanfox, <https://www.cleanfox.io/>
 - Inhibidors de publicitat, <https://adblockplus.org/>

Per acabar, es fomenta la participació activa a través de ferramentes online per a **fomentar les habilitats en noves tecnologies** entre el nostre alumnat. A l'aula es fan propostes amb diferents plataformes, i s'ajuda les persones que tenen més dificultat d'accés. Es promou, per exemple:

- Treball amb smartphones: accés a Aules (<https://aules.edu.gva.es/especials>), Web Família, i d'altres plataformes.
- Jocs d'aula amb smartphone, com per exemple Kahoot (<https://kahoot.it/>).
- Difusió amb la resta del grup de recursos online amb Padlet (<https://padlet.com/>).
- Creació de materials gràfics (infogràfiques, cartells, etc.) amb Canva (<https://www.canva.com/>).
- Creació de núvols de paraules amb Word Art (<https://wordart.com/>).
- Participació en la creació col·lectiva a través de Mentimeter (<https://www.mentimeter.com>).
- Utilització de ferramentes online per la gravació d'àudio: Vocaroo (<https://vocaroo.com/>).
- Creació de jocs online, amb plataformes com ara WordWall (<https://wordwall.net/it>).
- Reflexió sobre els drets d'autor i accés a recursos online sense copyright per a la producció de Podcasts, com ara de música (Audio Trimmer, <https://audiotrimmer.com/it/royalty-free-music/>), i d'imatges (Pexels, <https://www.pexels.com/es-es/>; bancs d'imatges, <https://www.creativosonline.org/ca/17-bancs-imatges-sense-drets-autor.html>).
- Reflexions sobre l'ús de l'IA per a la generació de textos: Chat GPT (<https://chat-gpt.org/it>).

9. Recursos didàctics i organitzatius

Els materials proposats, per cursos, són els següents:

1A2

Manual: *Dieci A1*, Alma edizioni

Llibres de lectura obligatòria: Dos llibres entre una llista proporcionada pel professorat.

Gramàtica (opcional): *Grammatica pratica della lingua italiana. Edizione aggiornata*, Alma edizioni

2A2

Manual: *Dieci A2*, Alma edizioni.

Llibres de lectura obligatòria: Dos llibres entre una llista proporcionada pel professorat.

Gramàtica (opcional): *Grammatica pratica della lingua italiana. Edizione aggiornata*, Alma edizioni

B1

Manual: *Al dente 3*, Casa delle lingue

Llibres de lectura obligatòria: Dos llibres entre una llista proporcionada pel professorat.

Gramàtica (opcional): *Grammatica pratica della lingua italiana. Edizione aggiornata*, Alma edizioni

1B2

Manual: *Al dente 4*, Casa delle lingue

Llibres de lectura obligatòria: Dos llibres entre una llista proporcionada pel professorat.

2B2

Manual: *Dieci B2*, Alma Edizioni

Llibres de lectura obligatòria: Dos llibres entre una llista proporcionada pel professorat.

Gramàtica (opcional): *Grammatica avanzata della lingua italiana*, Alma edizioni

2C2

Libro de texto: *Nuovissimo Progetto Italiano 4*, Edilingua

Llibres de lectura obligatòria: Dos llibres entre una llista proporcionada pel professorat.

En els nivells B2 i C2 l'alumnat podrà proposar lectures extra o alternatives a les ja proposades, i el professorat en valorarà la idoneïtat.

10. Proves de certificació

Les proves de certificació de les Escoles Oficials d'Idiomes de la Comunitat Valenciana estan regulades per l'Orde de març de 2008. Segons el que estableixen les instruccions d'inici de curs 2023/24, les PUC se celebraran, en convocatòria ordinària,

a partir de l'1 de juny de 2024, en les dates que determine la corresponent resolució de convocatòria d'inscripció a les proves per a cada idioma i nivell.

Les instruccions per a l'administració de les proves se sol publicar a partir dels mesos de gener-febrer.

Pel que fa a la certificació corresponent a cadascun dels nivells intermedi i avançat dels ensenyaments d'idiomes, s'aplicarà el que regula l'article 4.4 del Reial decret 1/2019, d'11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial. En aplicació de l'article 14.2 del Reial Decret llei 31/2020, per a superar la prova de la convocatòria de 2023 calia obtenir una puntuació mínima corresponent al 50 % en cada una de les cinc parts de la prova i una puntuació global del 65 %. L'obtenció del certificat del nivell A2 requereix la superació de cada una de les cinc activitats de llengua de què consta la prova amb un mínim del 50 % i una nota global del 65 %.

Esperem rebre actualitzacions al respecte al llarg del present curs.

11. Proves dels cursos no conduents a la prova de certificació

Per als cursos no conduents a certificació, s'entendrà que l'alumnat ha superat el curs sempre que haja adquirit les competències requerides amb un mínim del 50 % en cada una de les activitats de llengua i una nota global del 60 % de les notes recollides durant el curs o, en defecte d'això, en l'avaluació final de cadascuna de les destreses. La prova final serà supervisada pel departament.

L'alumnat no apte en la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 60 %.

12. Cursos de formació complementària

Durant el curs 2023/24, el departament d'italià ofereix un grup formatiu, d'una durada de 60 hores, destinat a l'alumnat dels nivells B2 i C1, amb el requisit de tindre, almenys, un B1 certificat. L'alumnat de B2 podrà ampliar el coneixement de la cultura italiana, així com del lèxic. L'alumnat de C1, que enguany no es podrà matricular perquè no hi ha oferta d'eixe nivell en italià, pot assistir al grup formatiu per tal de no perdre el nivell fins que es puga tornar a ofertar.

Objectiu general del curs:

Capacitar a l'alumnat per a utilitzar l'idioma amb soltesa i eficàcia en situacions habituals i més específiques que requerisquen comprendre, produir i tractar textos orals i escrits, conceptual i lingüísticament complexos, en una varietat de llengua estàndard, amb un repertori lèxic ampli encara que no gaire idiomàtic, i que versen sobre temes generals, actuals o propis del camp d'especialització del parlant.

13. Programació dels cursos de formació contínua per al professorat

Actualment esperem encara la publicació de les condicions per a la participació en el PAF, de manera que, de moment, només es pot confirmar la participació del professorat del departament en el curs COEDUCACENTRES, 1r any.

Per altra banda, el nostre departament comptarà enguany amb la participació de Maria Sanchis, alumna del Grau en llengües modernes i les seues literatures, en règim de pràctiques externes. El període de pràctiques tindrà una durada de 100 hores, entre el 2 d'octubre i el 31 de desembre, i serà tutorat per Montse Bernàcer. El projecte formatiu té com a objectius:

- a) complementar i posar en pràctica els coneixements adquirits durant els estudis;
- b) conèixer el funcionament del departament;
- c) adquirir habilitats, coneixements i destreses per a l'exercici professional;
- d) millorar les possibilitats d'ocupació.

14. Activitats complementàries

Al llarg del curs es proposen diferents activitats amb la intenció de motivar i estimular l'estudi de l'italià entre el nostre alumnat, conscients que l'estudi d'una llengua és un procés complex i llarg, i que passa per moments en què es fa necessària una motivació extra per part del professorat i de l'escola. Les activitats extra-acadèmiques i complementàries són també una bona manera de fomentar la creació d'un bon clima de classe, reforçant les relacions entre professorat i alumnat i entre el mateix alumnat.

Per al curs 2023/24 s'han programat les següents activitats extraescolars:

- Taller pizza.
- Concurs fotos proverbis/frases fetes: es passa la proposta a la resta de departaments per a realitzar l'activitat en tots els idiomes, per al mes d'abril.
- Taller o xerrada sobre nutrició.

- Participació d'alumnat italià d'altres departaments per tal de dinamitzar l'ús de l'italià a les nostres aules, amb trobades i xerrades informals.
- Any Calvino: amb motiu del centenari del seu naixement (15 d'octubre de 1923), durant el curs es faran diferents propostes per apropar l'alumnat a la seua producció literària:
 - Expositor amb els llibres de Calvino presents en la biblioteca, durant el mes d'octubre.
 - Xerrada de Simone Negrin relacionada amb l'autor.
 - Producció de Podcasts des dels diferents grups, amb propostes adequades a cada nivell:
 - 1A2: lectura d'un conte de Marcovaldo.
 - 2A2: Ressenya sobre algun llibre.
 - B1: Reportatge sobre l'autor.
 - 1B2/2B2: "Entrevista impossible" a Calvino.
 - 2C2: Debat sobre l'autor i l'obra.

Per a acabar, les professores del departament promouran entre el nostre alumnat la seua participació en les diferents activitats organitzades pel centre, com per exemple l'activitat de benvinguda prevista per novembre, o el concurs gastronòmic de la festa de nadal.

15. Pla de millora del professorat

Amb la finalitat de concretar els aspectes generals descrits en el Decret 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana i actualitzar els nivells i descriptors revisats, es realitzaran jornades d'estandardització de criteris per a l'avaluació de les PUC.

El departament promou la participació del professorat en els cursos, seminaris i grups de treball organitzats per la Coordinació de Formació del centre aprovats pel CEFIRE, i incloses en el Pla Anual de Formació i perfeccionament del personal docent i no docent (PAF).

A més, enguany seguirà promovent-se la participació en el curs "Eines bàsiques del Centre Digital Col·laboratiu".

Al llarg de l'any també es convoquen claustres extraordinaris on el professorat de tots els departaments comparteix experiències i activitats, cosa que resulta molt enriquidora i motivant per a tots els departaments.

Per acabar, a les nostres reunions de departament intentem també compartir experiències de classe que poden ampliar el ventall de materials i activitats per a presentar al nostre alumnat, fomentant la co-formació.

16. Pla digital de centre

Es troba en fase d'elaboració

Montse Bernàcer i Sanjuan

Cap del Departament d'Italià de l'EOI Sagunt

Sagunt, 17 d'octubre de 2023

**Cofinanciado por
la Unión Europea**